

ଗୃହ ଶେଷପ୍ରହର ମଧ୍ୟରେ ବିବାହକାର୍ଯ୍ୟ ଚଳୁଛି ଉତ୍ତାରେ ମହାଗୁଳ ସ୍ଵ ପତ୍ନୀ ସହିତ ଅପଣା ନଗରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ ସମୟେ ଭୃତ୍ୟ-ବର୍ଗ ଏପ୍ରକାର ସଭର୍ତ୍ତା ଓ ଭୟାନ୍ତ୍ର ଥିଲେ ଯେ ଚିତ୍ତାନ୍ତୀ ଶେଷମା ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏମାସ ଶେଷମା ନ ଥିଲ । ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରୀମ ଆନନ୍ଦ ଓ ସଜାଜର ବହୁଳ ମୁଦ୍ରା ଗରତ ଓ ସେ ମୁଦ୍ରା ଖର୍ଚ୍ଚର ଯେ ଯଗ ତାକୁ ଏ ଭୃତ୍ୟ-ବର୍ଗ ଯେପ୍ରକାର ରହିଲେ ତାହା ଏକ-ଦ୍ଵାର ଅବଗତ ହେବେ ବିବାହ ପରଦିନଠାରୁ ସପ୍ତମସକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଉନାତ, ଗୋଟିପୋ ନାତ ଉତ୍ତାଦି ଅଚ୍ଚୋତ୍ତସୁଧା ହେଉଥିଲା ଏ ଥିମଧ୍ୟରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ବୈଷ୍ଣବ, ମହନ୍ତ, ଅମଳ ପ୍ରଭୃତି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଦିନରେ ଅମ-ସ୍ଵାଦର ମଜୁରୀ ଦେଖାଇ ସନ୍ତୋଷ ବନ୍ଧୁ-ଇଲେ ।

ମଜଲସ ନଦୀର ବହୁ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଜଣାନ୍ତି- ଅର୍ଥୁ ଯେ ଦକ୍ଷିଣପ୍ରଦେଶରୁ ବୁଲୁଗୋଟି ଦେଶ-ସୁନ୍ଦର ଦେଶ୍ୟ ଅସିଥିଲେ ଓ କଟକର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପ୍ରେମତାସ ନାମକ ବାଉ ଓ ଅନ୍ତ ଚିତ୍ତଗୋଟି ବନ୍ଧୁ ବିମଳରେ ଅଗମନ କରିଥିଲେ ଓ ପୁଣ୍ୟ-ସହରର ମଧ୍ୟ ନୁର ଉଚ୍ଚଦଳ ଅଗତାପିଲ ହୋଇଥିଲେ ଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ଗାଉଣୀର ପ୍ରେମତା-ସର ଗାବଣଦ୍ଵାର ସମସ୍ତଲୋକେ ଅସ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଲେ ଅହା ତାହା ବୋଲିବାର ଧନ୍ୟ ଅଧିକ ବରଦାନେବାର ଧନ୍ୟ ବଟକର ନାମକୁ ଏଠାରେ ଏଥର ବିଦ୍ୟାଳୟ କରାଗଲା । ଅହା ତାହାରବଣୀ କୋକିଳଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରକାଶ ହେଲା । ବିଶେଷ ବି ଏ ପରେ ବିବାହ-ପଲର ସବିଶେଷ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଲେଖିବୁ । ତା'ରଣ ଏପ୍ରେଲ ସନ ୧୮୭୩ ମସିହା ।

। କ । ଶା —

ବିଭାଜନ

ପସିଦିକ ଲାଭ ଅସୁରୋନ୍ନୟ ବିଧାନ ଲିମିଟେଡ ।
ସମସ୍ତ ବୃତ୍ତସ୍ତଙ୍କୁ ଉଚିତ ବି ଉପରଲିଖିତ ଅର୍ଥସର ବନ୍ଧୁ ହାସଲ କରି ରଖନ୍ତୁ । ଏଥିପାଇଁ

ଦେଶୀୟ ଉତ୍ପଲେବକୁ ଅନୁରୋଧ ବନ୍ଧୁ-ଯାଉଅଛୁ ।

ମୂଲ୍ୟାଦର ସଦଶେଷ ଚିତ୍ତମ ଜାଣିବାର ଅଭିଳାଷ ଯାହାଙ୍କର ହୁଅଇ ସେମାନେ କଟକ ଚୌଧୁରୀକତାର ବାବୁ ହରଲଲ ମିସଙ୍କ କିଟକ-ରେ ଚିତ୍ତହଲେ ଜାଣି ପାରିବେ ।

TO NATIVE GENTLEMEN
PARTICULARLY
POSITIVE
GOVERNMENT SECURITY LIFE ASSURANCE
COMPANY LIMITED.
No family man should be without a
Policy from the above office.
Full particulars about the rates &c.
Apply to Baboo Horolall Mitter.

Agent
Chowdhoozy Buzzar
Cuttack

ଉଚ୍ଚଲିଖିତ ସୁସ୍ତକ ସମୁଦାୟ ବଟକପ୍ରତି-
କ୍ଷାମାନଙ୍କ ଶ୍ରୀମାତାମାନଙ୍କେ ଅମ୍ଭୁ କିଟକରେ
ଚିତ୍ତହଲେ ପାଉପାରିବେ ।

ସୁସ୍ତକର ନାମ	ମୂଲ୍ୟ
ସଂସ୍ତକ ଗାଉଣୀକର ଧରଣଧରକ	
ଉଷାର୍ଥ ସହକ	ଟ ୧ ୫୦
ଅର୍ଦ୍ଧଧୂସକ [ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମହା- ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜଣାଣ]	ଟ ୧ ୫୦ /
ଗୃହ	ଟ ୧ ୫୦ ୮୩
ପ୍ରଭୃତି ଅବକାଶ	ଟ ୧ ୫୦ /
	ଶ୍ରୀ ହରବତ ଚା

କଟକଠାରୁ କଟକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମିଳ ବି ଯେଉଁମାନେ କଟକ ଓ ବିଜ୍ଞାପଦ୍ଵାରୁ କରବ କର କାଗଜରେ ନକ୍ସା କର ଜାଣୁଥିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ମାସିକ ୫୮୮୩ ଦେଉନରେ ମୁକ-ରର ବନ୍ଧିବ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଉକ୍ତ ବର୍ମ ନ ଜାଣନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଯେବେ ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗକୁ ମାନସ କରନ୍ତୁ ମାସିକ ୫୮୩ ଚୁପା-ବରେ ଗୋବିନ୍ଦ-ପାଉ ବିନାବେଶିନରେ ଶିକ୍ଷା

କରପାରିବେ ଶିକ୍ଷା ହେଲୁକାରେ ଯେତେ-ବେଳେ ସେମାନେ ବର୍ମକ୍ଷମ ହେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅମିନୀବର୍ମ ଦାସିବ ଉକ୍ତ ବର୍ମରେ ଓଡ଼ିଶା-ବାସିନୀଙ୍କୁ ଉତ୍ତାଦି ଦାସିବ ଦରଦାସୁଜାରି-ମାନେ ଉଚ୍ଚଲିଖିତ ମହାପଦ୍ଵାର କିଟକରେ କଟକମୁକାମରେ ଦରଦାସୁ କଲେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ବିଷୟମାନ ବିଶେଷସୁପେଡ଼ାଣି-ପାରିବେ ।

ଜି ୫୮୮୩କାସାହେବ ଦେନାଲ
ରେବନ୍ୟୁ ସୁପ୍ରେଣ୍ଡେଣ୍ଡେଣ୍ଟ
(Sd.) G. TOYBEN
Canal Revenue Supdt.

ଉତ୍ତୁହାର ବତେଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚଗେନନ ଦେନାଲ
ରେବନ୍ୟୁ ସୁପ୍ରେଣ୍ଡେଣ୍ଡେଣ୍ଟ ସାହେବ । ତା' ବଟକ ।
ଏସୁକ ।

ଯେହେତୁ ଜଳକର ବନ୍ଧୁଲିପ୍ତର ମିଥଦ ମରମାସ ତା ୧ ରଣ । ମୁ । ସନ ୧୮୮୦ ସାଲ ବୈଶାଖମାସ ତା ୧ ରଣରେ କ୍ରମା ଉହିଁ ଗୁଣେ ସେମାନେ ଗାରଥ ଓ ଦାସିଲୀ ସଫଲ ସକାଶ ବନ୍ଧୁଲିପ୍ତର ବରଦେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ୫ ୧ କା ନାରଗରେ ବନ୍ଧୁଲିପ୍ତର ବିଧାସିବ ଓ ମରମାସ ତା ୧ ରଣ । ମୁ । ବୈଶାଖ ତା ୧ ରଣ ପରେ ସେମାନେ ବନ୍ଧୁଲିପ୍ତର ବରଦେ ସେମା-ନଙ୍କଠାରୁ ଫି ୧ ମାଗରୁ ୫୧୫ କା ହୁବାବ ଅଗ-ତୁର ବିଧାସଲେ ପଞ୍ଚାକ୍ତ ବନ୍ଧୁଲିପ୍ତର ବିଧାସାଲ ଜଳ ବିଧାସିବା ବିଷୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣ ବନ୍-ରୁନାର ଅବଦାନ ଅତଏବ ଉପରଲିଖିତ ବିଷୟ ସଂଗାଧାରଣଙ୍କ ଶୁଭାର୍ଥେ ଏ ଉପା-ହାର ପ୍ରଭର ବସଯାଇ ଲେଖା ଯାଉଅଛି ବି ଯେଉଁମାନେ ବନ୍ଧୁଲିପ୍ତର ବରଦାର ତେଣୁ ରାଗୁଥିବେ ସେମାନେ ଉକ୍ତ ମିଥଦ-ରେ ଅଣ ଲକ୍ଷକାର ଉପସିଲିଗାରମାନଙ୍କ ଉକ୍ତରେ ତାଙ୍କର ହୋଇ ବନ୍ଧୁଲିପ୍ତର ବରଦା ଭାରଣ ଦରଦାସୁ ଦାଗଲ କରବେ ଓ ପ୍ରକାଶ ଥାଉ ବି ସନ ୧୮୮୦ ସାଲଠାରୁ । ଲ ସନ ୧୮୮୩ ସାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପରଲିଖିତ ୫ ୧ କା ରେକ୍ଟ ଲିମିଟ ମିଥଦ ଚିଟିବ ।

କଟକମୁକାମରେ ଦେଣ ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ସଂଖ୍ୟା

ଭାରତୀୟ ମତ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା । ମୁ. ଦେଶୀୟ ବ୍ୟବସାୟ ସମାଜ ସଂଘର ପାଳ ଗଢ଼ିବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫ଟଙ୍କ
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ମଫସଲ ପାଇ ଡାକମାସୁଲ ୫୧୫୭

ଗତ ମହଲାର କଟକ ବ୍ଲକ୍‌ରେ ନୂତନ ଶିକ୍ଷାକର୍ମିଣୀର ପ୍ରଥମ ଅଧିବେଶନ ହୋଇଥିଲା ପଞ୍ଚୋଦ୍ଧାରକଣ୍ଠ ଯେ କେବଳ ଜଣେ ସଭ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଅନ୍ୟ କେହି ଅଧିକ ନାହିଁ । ସଭାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅତିକ୍ରମ ହେଲା । ଅଧିକାରୀ କେତେକାଳ ବ୍ୟାଧିକାରୀରେ ଗଲ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଯେ କେତେକଟିଏ ଗୁଣଗାଳୀକୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାର ସ୍ଥିର ହେଲା ଓ ପାଠଶାଳାର ଛାତ୍ରକୁ ବୃତ୍ତି ଦେବାବାରଣ ସଂଗ୍ରହା ନେବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହେଲା । ଏଥିପ୍ରକ୍ତ ଏକଦିନ ସଭା ହେବାର ସ୍ଥିର ହୋଇ କେତେକ ସଭ୍ୟ ଅଧିକ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ କଲେକ୍ଟର ସାହାଯ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ନ ହେବାର ହେତୁ ସଭା ହୋଇ ନ ଥିଲା କିମ୍ତୋ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଉପକାର କାର୍ଯ୍ୟ ନଦେବାର ଫଳ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଅଧିକାଂଶ ମାନ୍ୟବର କମ୍ପୁଲ୍‌ସାଟେକ୍ଟ ଜିଲ୍ଲା ହାଜିମଙ୍କୁ ସବୁ ବିଷୟର ସ୍ଥିର ଦେବାରେ ସୂଚି କରୁ ନାହାନ୍ତି ।

ଗତସପ୍ତାହ ଗୁଣ୍ଡାମାର କଣ୍ଠେ କରୁଣା କଟକ କେଲିଗାନାଗ ସମାଜର ଛଳ । ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ହାସପାତାଳରେ ଥିଲା ନିଶ୍ଚିତ ଗୁଣ୍ଡାରେ ବିପେକ୍ଷ ସାହସମୁଖ୍ୟ ଅଠହାତର ଉଚ୍ଚ ପାତ୍ରକୁ ତୋଇ ପଲାଇଥ୍ରା । ସୁଲଭ ଏହାର ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ଅସକ୍ତ । ଏମନ୍ତ କୌଶଳରେ ବାହାର ଗଲ ଯେ ସହକର୍ମୀମାନେ ବୁଝି ଜାଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏ ଲୋକର ସର

ଏବଂ ନିକରରେ ଅଞ୍ଚଳ କୌଣସି ଅପଗ୍ରହ କରୁବାର ଏକ ବର୍ଷ କାରୁବାର ପଣ ପାଇଥିଲା ଏଥିକୁ ଅଧିକରେ ଜିଜ୍ଞାସାଦେବ ଭାବକୁ ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ପୁରୁକର୍ଷ କାରୁବାର ପଣ ଦେଲେ । କ୍ଷମା ପାଇବା ଅପାରେ ଅଧିକ କରୁ ବସନ୍ତର ଫଳ ପାଇବାର ଗୋଟିଏ ଦୃଶ୍ୟର ସେ ଅତି ଅଧିକ ହୋଇ ଏକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କର ବିରୋଧ ଭାବ ହୋଇଅଛି ପାଠକମାନେ ଏଥିରୁ ଅନୁମାନ କରନ୍ତୁ । ଏହିପ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ସାମାନ୍ୟଲୋକ ଯେ ବିରୁଦ୍ଧତାକୁ ନ୍ୟାୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁବେ ଚାହା କୋଲିବା ବଡ଼ କଠିନ ଅଞ୍ଚଳ । ପଲାଇଥ୍ରା ରୂପେ ପଞ୍ଚୁର ଧ୍ୟେତ ଅଛି । ସେ କେଲିଗାନାଗ ପଲାଇଥ୍ରା ଡାକି ଦିଶା ସପକ୍ କାଟେ କିମ୍ପୁରରେ ଅପଣା ରଖାଇ ମାଇକେଥ୍ରା ସହଜ ପାୟା ଗଲ । ଏତେ ସାହସ ଓ କୌଶଳ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପୂର୍ବକ ପଲାଇ ଉପସନ୍ନୀ ସରକୁ ଗଲ ଏଥିରେ ଧନ୍ୟ ପତ୍ରବାର ଅଧିକାରୀ କି । ସେ ଯେ ଥାନାରେ ଅପେ ଯାଇଁ ଗୋଇ ନ ରହୁଲ ଏହାହିଁ ବିପେକ୍ଷ ମନୋବାକୁ ହେବ !

ଏ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କର ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ କେତେ କଠିନ ଉଚ୍ଚର ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ପଞ୍ଚୁର ଦେଖିବାରେ ଅସିଥାନ୍ତି । ଝଙ୍କଡ଼ ଗାଉଳା ଠାକୁରାଣୀଙ୍କଠାରୁ କି ଅଣ୍ଡା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହାର

ଅଛି ଉଚ୍ଚର ସବିଶେଷ କାହାଳକୁ ଜଣା ନାହିଁ ମାତ୍ର ଅଜ୍ଞାନମାନେ ସମର ଓ ମଫସଲର ଲୋକମାନେ ଯେ ଯାହାର ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ଗୋଟିଏ ହାଣ୍ଡିର ବୁଝି ଗୁରୁଲ, ଅମ୍ଳ ପରୁବା ଓ ନଗର ଡାକ୍ତରୀର ବା ରୈସିକଣ୍ଠ ଉଭୟ କର ଅପଣା ସରଗଡ଼ ଏକସ୍ଥାନରେ ରହି ଦେଲେ ସେ ସ୍ଥାନର ଲୋକମାନେ ସେ ହାଣ୍ଡିସବୁ ଉଠାଇ ଅନ୍ୟସ୍ଥାନରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ରଖି ଅସୁଅଛି ଓ ସେଠାଲୋକ ଅପକ୍ଷ ସ୍ଥାନକୁ ବୋଧ କେଉଁଅଟନ୍ତି ଏହିପ୍ର ଅତିକ୍ରମ ପ୍ରାୟ ଅଠକନ ହେବ ହାଣ୍ଡିକୁ ନା ଲାଗି ଅଛି । ଏ ସବୁ ସୁରୁଖୋରୁମ ବିନିକାଶୀ ଠାକୁରାଣୀ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦେବ । ହାଣ୍ଡିସବୁ ଡାକରେ ଗଲ ଯାଇଅଛି କେଉଁ ରକ୍ଷକ ନାହିଁ ଉପାତ ଲୋକଙ୍କ ଧର୍ମଭୟ ଏତେ ଯେ କେତେ ସେ ହାଣ୍ଡିର ବୁଝି ନ ନେଇ ଶୀଘ୍ର ଯେ ଯାହା ସରନିକଟର ସ୍ଥାନାନୁରେ ରଖି ଦେଇ ଅସୁଅଛି କାରଣ ଲୋକଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଅଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ହାଣ୍ଡିର ବୁଝି ପ୍ରବ୍ୟ ରୂପେ କର ନେଲେ ଓଲଟଠାରେଗରେ ଉଚ୍ଚକ୍ଷଣକୁ ଗୁରୁ ହେବ । ପଠାଣ କି ଅପର ଧର୍ମର ଲୋକମାନେ ସୁଦ୍ଧା ଏପ୍ରସର ଭୟ କର ହାଣ୍ଡିର ବୁଝି କି ନେଇ ନାହାନ୍ତି ଓ ଯେବେ କେହି ପୁଣ୍ୟଲୋକ କବୀର ବୁଝି ବାଡ଼ି ନେଇଅଛି ତେବେ ଚାହାକୁ କେହି ବୁଝି କହୁ ନାହାନ୍ତି । ଅପ୍ରେମାନେ ସ୍ୱୟଂ ଦେଖି ଅଛି ଏକ ସର

ମୂଳେ ବହୁତ ହାଣ୍ଡି କମାଥିଲ ଲୋକେ ଦେଖି
 ଥାନ୍ତି ଗୋଟାଏ ବାହୁରୁ ଅସି ଏକ ହାଣ୍ଡିର
 ବୁଝାଇ ଅମୁସବୁ ଧ୍ୟାନ କେତେ ତାହାକୁ
 ଅଜାଇ ଦେଲେ ନାହିଁ । ଏଥିରୁ ଜଣାଗଲ
 ଯେ ହାନୀନୀରକୁ ବୋଧ ଦେବା ଭଲ
 ଅନ୍ୟକୌଣସି କାରଣରୁ କେବେ ହାଣ୍ଡିକୁ
 ଛୁଇଁଦେ ନାହିଁ । ଯେ ହାଣ୍ଡି ନ ଦେବ
 ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ହାଣ୍ଡି ପଡ଼ିରହିବ ସେ-
 ତାଲୋକ ଓ ଯେ ନାହିଁର ବୁଝି ଲେଖି କରବ
 ଏ ଭଲଦେଁ ଯୋଗିନୀମୁଖରେ ପଡ଼ି ମରବେ
 ଏକଟି ଅଜ୍ଞରେ ଦେଖ ବନା ପଞ୍ଚକ
 ଓ ବନା ଗର୍ଭରେ ହାଣ୍ଡିପଦ ତାଳରେ
 ଗୁଲିଅଛି । ଅଜା ! କିମ୍ପୁଣ୍ୟଲୋକର
 ଧର୍ମଭୟ ଦେଖନ୍ତୁ ପ୍ରବଳ ହୁଏ ଦୁଃଖ-
 ରୁଚିତ୍ୟ ଯେଉଁ ମାନେ ଏହାକାଠାରୁ
 ଅପରାଧକୁ ନିବୃତ୍ତି ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତୁ ସେମାନେ
 ଏହାକି ଧର୍ମଭୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକାର କର ପାରି ନା-
 ହାନ୍ତି । ଏହି ଧର୍ମଭୟ ଯେବେ କୁସଂସ୍କାରବିଷୟ
 ନ ହୋଇ ସମ୍ମାର୍ଗରେ ଗୁଲିଅ ହୁଅନ୍ତା ତେ-
 ବେ ଏହାଦ୍ୱାରା ଅନେକ ଉପକାର ହୁଅନ୍ତା
 ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ପରମେଶ୍ୱର ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ଭଲ ଗରୁମୂଳେ
 ତମା ହୋଇଥିବା ହାଣ୍ଡିପଦ ଯଥାସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ
 ପାଇଲ ନାହିଁ । ମନରମାନେ ବୁଝି ପଢ଼ିବେ-
 ଲେ ହାଣ୍ଡିର ପରାଧ ସୁବ ଉଚିତର ବାହୁନେଇ
 ହାଣ୍ଡି ସବୁ ଭାଙ୍ଗିଦିଆଇ ଗୁଲିଗଲେ ଓ ଭୁଷା-
 ରୁଚାହିତ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟଲୋକ ବୁଝାଇ ଗୋଟାଇ
 ନେଲେ । ବାକୀ ଯାହା ରହିଲ ଗୋଟମାନେ
 ଘାଟେଷ କଲେ । ଯାହା କେଉଁ ସମୟର
 ମହତ୍ତ୍ୱ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରକାଶ ପାଇଲ ସୁଖର
 ବୃଷ୍ଟି ଅଟଇ ।

ବାକି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ।

ଗଜପତିପାଳରେ ଅନୁମାନେ ଏବଂ ସଦୃଶେ
 ଯେଉଁ ପ୍ରସାଦ ଲେଖିଥିଲୁଁ ତାହା ପ୍ରକାଶ ହେବା
 ପୂର୍ବରୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କମିଶ୍ନର ସାହେବ ପୁସ୍ତକମାନ-
 ରେ ଘେନା କଲେକଟର ସିରସାପାର ବାବୁ
 ଜ୍ଞାନାଥ ବୋଷଙ୍କ ଭକ୍ତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ବର୍ମରେ
 କିସକୁ କରୁଥିଲେ ଅଭବକ ଅନୁମାନେ
 ଲେଖା ଏକପ୍ରକାର ବ୍ୟର୍ଥ ହେଲ ମାତ୍ର ଅନୁ-
 ମାନେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ବୁଝିଅଛୁଁ ଯେ ଅନୁ-
 ମାନେ ଉକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତରେ ଯାହା ଲେଖିଥିଲୁଁ
 ତହିଁରେ ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ମନୋରଥ ରବ

ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥିବ ସ୍ୱଭାବ ତାହା ବ୍ୟର୍ଥ ହେ-
 ବାରେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ନାହିଁ । କେବଳ ଅନୁମା-
 ନକର ଏହି ଦୁଃଖ ହୋଇଅଛି ଯେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ
 କମିଶ୍ନର ସାହେବ ପୂର୍ବପର କିଛି କିଛି ନ
 କର ବଡ଼େ ଗୁଞ୍ଜନପେ ଏପଦରେ କେବ
 ନିଦୋଗ କଲେ ! ଏଡ଼େ ଭରଭର ହୋଇ
 କାର୍ଯ୍ୟ କରବାର କୌଣସି କାରଣ ଅନୁମାନେ
 ପ୍ରକାଶ କରି ପାର ନାହିଁ ବରଂ ଏଥିରେ
 କମିଶ୍ନର ସାହେବଙ୍କ ସ୍ୱଭାବର ବିପରୀତ କାର୍ଯ୍ୟର
 ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛି କାରଣ ଅନେକଥର
 ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତଙ୍କ ଯେ କାହାର ମୁଖ ଉଚ୍ଚାତ
 ତାହାର କର୍ମପାଇଁ କେହି ଦରଖାସ୍ତ କଲେ ନେ
 ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରମାନେ ମୁରପାର
 ଥଣ୍ଡା ଦେବାକୁ ସୁଦା ସମୟ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ।
 ଯାହା ଦେଉ ତାହାଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିୟୁକ୍ତ କର-
 ବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଫଳ ଲୋକେ ଅପମୁଖ
 ହୋଇଅଛନ୍ତି ! କେହି ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଓଡ଼ିଶାରେ
 ଉକ୍ତ ପାଇବର ଯୋଗ୍ୟ ଅନେକ ଅନେକ
 କର୍ମଗୁଣ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ
 ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ସବୁଠାରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଲୋକ
 ବାହୁବାଲୁ ଧନାଳି ହେବେ ବୋଲି ଗାଠ ଏକ-
 ତିନି ବିଷୟ କରି ଲୋକେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ରକ୍ଷା
 ପାଇଲେ ଓ କେହି ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଲୋକ
 ବିଦେଶର ଯୋଗ୍ୟତା ବିଷୟ କରବାରୁ କମି-
 ଶ୍ନର ସାହେବ ତେଡ଼େ ସକ୍ଷମ ହୁଅନ୍ତୁ ବୋଲି
 ପୁସ୍ତକରେ ଥିବାକୁ ସୁସ୍ତ ଲୋକ ସ୍ୱପ୍ନ କଲେ ।
 କଟକ ଗମ୍ଭୀ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଥିଲେ ସେଠା
 ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରୁ ଏକର୍ମ ଦେଇଆନ୍ତେ
 ଅପର କେହି ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର
 କର୍ମ ପାଇଁ ହେଲା ଓ ସେ ଏଥିପାଇଁ ସରକାର
 ଥିଲେ ଅଭବକ ଏହିକ ସମ୍ବନ୍ଧେ କିସକୁ
 ହେବାକୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯୋଗ୍ୟ ବି ଯେ ବୋଧ
 ଉପାସ୍ତ ଧାରଣ କରି ଦୈଗ୍ୟାପଣ କରୁଥିବ ।
 ବାବୁ ଜ୍ଞାନାଥ ବୋଷଙ୍କ ଠାରେ ଏ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
 ମିଳିବାରୁ କମିଶ୍ନର ସାହେବ ଅନ୍ୟ କାହାର
 ବିନା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଏହାର କର୍ମ ଦେଲେ ।
 ବାସ୍ତବରେ ଏଥିରେ ଏକପ୍ରକାର ଗୁରୁତୋଷକ
 ହୋଇଅଛି । ଓଡ଼ିଶାରେକି ବୋଷ ସରସ୍ୱତୀର
 ଅଭି ଲଗେ ସୁଦା ନାହିଁ । ଏବଂ ମଧ୍ୟରୁ
 କୌଣସି ଏକ କାରଣରୁ ଦେଇ ଅଥବା କେହି
 ଅସୁସ୍ଥକ ଗୁରୁ ଯେମନ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି ଯାଇ-
 ଥିଲେ ବି ତାହା ମୁଖୁ ଉଚ୍ଚାତ ଯେଦେହ ବଦେଶୀ
 ପ୍ରଥମରେ ତାହା ଗୁରୁରେ ପ୍ରଦେୟ କରିବ

ତାହାକୁ ଗୁରୁତର ସଂପର୍କ ତେମନ୍ତ
 କାରଣରୁ ହେଉ ଏବ୍ୟକ୍ତି ଭକ୍ତ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇ
 ଅଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନାଥ ବାବୁ ଯେ ଏପଦର ଅଯୋଗ୍ୟ
 ଅନୁମାନେ ଏପଦ କରୁ ନାହିଁ । ଅନୁମା-
 ନେ ବୋଲୁଁ ଯେ ଏହାକ ଅପେକ୍ଷା ଉପଯୁକ୍ତ
 ଲୋକ ଓଡ଼ିଶାରେ ଅନେକଗୁଣର ଅଛନ୍ତି ।
 ସେମାନଙ୍କର ଭଗାପ୍ରତି ବୁଝିମାତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ନ କର
 ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପରାଧ କଥା କହୁବା ସତ୍ୟରେ
 ସମୟ ସୁଦା ନ ହୋଇ ଯେ କମିଶ୍ନର ସାହେବ
 ଏକର୍ମର ବଦୋକସ୍ତ କଲେ ଏଥିରେ ଭକ୍ତ
 ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମନରେ ବହୁତ ରୁଚି ହୋ-
 ଈଅଛି ଓ ହେବାର ମଧ୍ୟ ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।
 କର୍ମଗୁଣର ମଧ୍ୟରେ ବିଏ ବିପରମାଣରେ ଯୋ-
 ଗ୍ୟତା ଲଭ କରିଅଛି ଓ ବିଏ ଦେମନ୍ତ ସଦା-
 ଗୁରୁ ଓ କିମ୍ପୁଣ୍ୟର ଅପରା କର୍ମ ବିଦ୍ୟାତ
 କେଅଛି ଯେବେ ଏଥିର ବିଷୟ ନ ହୋଇ
 କୌଣସି ଏକ ଲୋକକୁ ଉଚ୍ଚପଦାଭିଷି କରି
 ହୁଅଯିବ ତେବେ ଦେଇଁ ଅଗା ଓ ଭରସାରେ
 କର୍ମଗୁଣମାନେ ଉଚ୍ଚାଦେଶ୍ୟର ଉତ୍ତମ ହେବାକୁ
 ତେଡ଼ିକ ହେବେ ? ଜ୍ଞାନାଥ ବାବୁ ଯେ ଓଡ଼ିଶାର
 କର୍ମଗୁଣର ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଏହା କୌଣସି
 କାଳରେ ସ୍ଥିର ହେବାର ଅନୁମାନକୁ ଜଣା
 ନାହିଁ ବରଂ ଗଭୀର ଏହି କମିଶ୍ନର ସାହେବ
 ପ୍ରକାଶକର କଲେକଟରଙ୍କ ନିକଟରୁ ଉପଯୁକ୍ତ
 ଓ ଭକ୍ତ ପାଇ-ାର ଯୋଗ୍ୟ କର୍ମଗୁଣର
 ଯେଉଁ ତାଲିକାମାନ ଅଗାରି ଅପରା ପାଗରେ
 ରହିଅଛନ୍ତି ଥରେ ତାହାକୁ ଦେଖିଲେ ବାଣି
 ଯାଉନ୍ତେ ଯେ ଏକକୁ ଏକ କରି କରି ପୁରାଣ୍ୟ
 କର୍ମଗୁଣ ତାହାଙ୍କ ଅର୍ଥନ ମହତ୍ତ୍ୱମାତ୍ରରେ ଅଜ୍ଞ-
 ଣୁ ଜ୍ଞାନାଥ ବାବୁ ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଅଛନ୍ତି
 ସତ୍ୟ ହୁଏ ସମସ୍ତଙ୍କସହିତ ଭୁଲମାରେ ଏକୋଷ୍ଠ
 ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ଓ ଯେପ୍ରକାର ଅଦୌ କାହାର
 କଥା କରୁର ହୋଇ ନାହିଁ ସେପ୍ରକାର ଭୁଲମା-
 ରୁ କଥା ବୋଲବା ଅପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅଟଇ ।
 କର୍ମଗୁଣ ଲୋକର ସମ୍ପର୍କରେ ଗଭୀରମେଣ୍ଡ
 ଯେଉଁ ସମସ୍ତ କର୍ମ ପ୍ରକାର କରିଅଛନ୍ତି ତାହା
 ବୁଝୁକମଣରେ ସୁଦା ପ୍ରକାଶକ ହୋଇ ନାହିଁ ।
 ଅନୁମାନେ ଏଥିପ୍ରଦେ ବାଧ୍ୟମାନେ କର୍ମଗୁ-
 ଣ ଲୋକଙ୍କ ମେଧୁରେ ସେବାଗୁଣ ଗୁଣେ କର୍ମ
 କରନ୍ତି ବୋଲି ଅକ୍ଷେପ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁଁ କିସ
 ଏ ପ୍ରଦେଶର ସର୍ବୋତ୍ତମ ହାନିମାନଙ୍କ ଯେପ୍ରକାର
 ଏମନ୍ତ କରୁର ସେପ୍ରକାର ଅପର ହାତମାନଙ୍କ
 କଥା ଅଦୌ ଧର୍ମରୁ ନୁହେଁ ।

ଯାହା ହେବାର ତାହା ହୋଇଗଲଣି ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୋଭନା କରବାର ବୃଥା ଅମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମଦଳୀକା ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ମକରୁଣା-କଳ୍ପ ଏହାପ୍ରମାଣ୍ୟା ଦେଇ ପ୍ରୟାସ କରୁଥିବା ସାହେବଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛୁ ଯେ ଉତ୍କଳରେ ସେ କର୍ମକରଣ ବିଦେଶ ବିଷୟରେ ଏମନ୍ତ ବ୍ୟବହାର ନ କରନ୍ତୁ କି ଯହିଁରେ ଅପର କର୍ମକରଣ ଯଥାର୍ଥ କାରଣ ବ୍ୟତୀତ ମନୋପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଇ । କାରଣ ସେହି ସେବା ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ଗୁଣର ଅନ୍ତର ଅଟଇ କର୍ମକରଣମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେତେ ନ୍ୟାୟ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିବ ତେତେ ତାହାଙ୍କର ହସ୍ତାନ୍ତ ବଦଳିବାର ସମ୍ଭାବନା ତତ୍ପରେ ଉଚିତ୍ତମେଣ୍ଡୁଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଭଲ ହେବ । ସେମାନଙ୍କ ମନ ପୁଣ୍ୟତ ହେଲେ କର୍ମପ୍ରତି ଅପ୍ରା ଉପା ହେବାର ସମ୍ଭବ । ଶତ୍ରୁକାଳ ଅଧର ବହୁର୍ତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି ତହିଁ ପକ୍ଷରେ ଯେମନ୍ତ ତେମନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ଏପରି ନ୍ୟାୟ ହେଉ ନୁହଇ ।

ଶିକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

କଲକତା ବ୍ରହ୍ମମାନଙ୍କ କଣେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ବାନ୍ଧୁ ଅଭୋରମାଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତ ଅଳ୍ପ ଦିନ ହେଲା ଏ କଳକତା ଅଧି ଅଛନ୍ତି ଗତ ଗୋମବାର କଟକ ହାଉସ୍‌ର ଗୃହରେ ଉପରଲିଖିତ ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ବକ୍ତୃତା କରୁଥିଲେ । ଅମ୍ଭେମାନେ ବଡ଼ ପୁଣ୍ୟତ ହେଲୁ ଯେ ଯଦ୍ୟପି କି ଏଥିର ବିଜ୍ଞାପନ ନକରାଯାଏ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ଚିନ୍ତାକୁ ପଠା ଯାଇଥିବ ମାତ୍ର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ । ବିଜ୍ଞାପନ ଦାହାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଭଲ ହୋଇଥିଲା ସେ ବିଜ୍ଞାପନ ସାକ୍ଷର ନ କରୁଥିଲେ ଅନେକ ଲୋକ ତତ୍ପ୍ରତି ପ୍ରତି ଚର୍ଚ୍ଚାର କଲେ ନାହିଁ ବୋଲି ଜଣାଯାଏ । ସେ ଯାହା ହେଉ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲୋକେ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ସମାବଦ ନ ହେବାର ଅମ୍ଭେମାନେ ପୁଣ୍ୟତ ହୋଇଅଛୁ ।

ବକ୍ତୃତା ସମାବଦରେ ଉତ୍ତମ ଶୋଭା ଥିଲା ଓ ତହିଁର ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ଯେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ମହାନସ୍ତ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ତହିଁର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣପୂର୍ବେ ରକ୍ଷା କରିଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କର ସରକାରୀ ସବୁ କଥାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ଅମ୍ଭେମାନେ ବକ୍ତୃତାଟି ଲେଖି ଅଣିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଏ ଶ୍ରେଣୀରେ ଏହା ପ୍ରକାଶ

କରିବାକୁ ସ୍ଥାନ ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି ଲେଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ସୁଦ୍ଧା କର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯାହା ଶୁଣିଅଛୁ ଓ ସୁରକ୍ଷା ରଖିଅଛୁ ତହିଁର ସଂକ୍ଷେପ ବିବରଣ ପାଠକଙ୍କୁ ଜଣାଉଅଛୁ । ଯଥା- -

ଅଳ୍ପ କାଳ ସତ୍ୟତା ଓ ଉନ୍ନତର କାଳ । ଗୁରୁଅତେ ଲୋକେ ଏଥିପାଇଁ ବ-ସ୍ତ ଓ ଏହି ସବୁର ବାକି ସକାଳେ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରବଳ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସ୍ତୋତ ପ୍ରବାହତ ହେଉଅଛି । ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନ ପରି ଦରଭବରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିଶେଷ ରୂପେ ଲକ୍ଷିତ ହୁଅଇ ଏଠାର ନବ୍ୟମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ପୁରାତନ ଗଥା ବିକ୍ଷିପ୍ତ ଭଲ ନଗ୍ନ ନାହିଁ ପୁରାତନ ଗୁଣପୁରାତନ ନୀତି ଓ ଜ୍ଞାନ ସକଳେ ପୁରାତନ ଆଶାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ସୁଦ୍ଧା ତତ୍ପ୍ର ହେଉ ନାହିଁ ସକଳ ବିଷୟରେ ନୂଆ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଖାଯାଏ ଓ ସେ ସମସ୍ତ ଉନ୍ନତ ମାର୍ଗରେ ଧାବିତ ହେଉଅଛି । ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ ରହବାର ନୁହଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉଚିତ୍ତ କି ଉନ୍ନତ ମାର୍ଗରେ ଅଗ୍ରସର ହେବେ । ଏଥିପାଇଁ କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ତାହା ଅଗଠାକୁ ପୁରୁ କରବାର ଅବଶ୍ୟକ । ଅତଏବ ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କର ଉଚିତ୍ତ ଯେ ଏମନ୍ତ ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟବିନ୍ଦୁ ଲକ୍ଷ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଯେ ଜୀବନର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ତାହାର ପରିଧି ସ୍ଵରୂପ ରହି ଉକ୍ତ ମଧ୍ୟବିନ୍ଦୁ ସହିତ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିବ । ଏହିପରି ମଧ୍ୟବିନ୍ଦୁ ସଂଗ୍ରାହଣ ନ ହେଲେ କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ ଅସଫଳାଧୀନ ରହିବ ନାହିଁ । ଉନ୍ନତ ମାର୍ଗରେ ଯେବେ କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ ଯାଏ ତାହା ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟର କୌଣସି ସ୍ଵାଧୀନତା ରହିବ ନାହିଁ ସେ କେବଳ ଅବସ୍ଥାର ଦାସ ଓ ଲାଭପୂର୍ବ ଦାସ ହୋଇ ପଡ଼େ ଏହିପରି ଲୋକଠାରୁ ଜଗତର କି ଉପକାର ହୋଇ ପାରିବାର ସମ୍ଭାବନା ସେଇ ଅପରାଧ ଭଲ କରବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହେଲା ଏଥିପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଚିନ୍ତାକୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ କରି ରଖି ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ ତହିଁର ସାଧନ ପକ୍ଷରେ ସରକାର କରିବେ । ଜାହାଠାରୁ ହେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ ହେବ ତାହା ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ କିନ୍ତୁ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଉପରେ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟର ଦୂର ଅଛି ସେ ଭଲ ସୁଖରୁ ରୂପେ କର୍ମାନ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ଅବଶ୍ୟକ ଜଗତର ସୁଖ ହେବ । ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କୁ ନିମ୍ନାର୍ଥ

ହେବାର ନିତାନ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସ୍ଵାର୍ଥପରତା ହେଉଛି ଗୁରୁତ୍ତରତ୍ତର ଉଚ୍ଚତମ ଦଶାକୁ ଲିଭିଅଛି ତାହା ତ୍ୟାଗ ନ କଲେ କଦାଚି ଭଲ ହେବାର ନୁହଇ । ମନୁଷ୍ୟ ନିଃସ୍ଵାର୍ଥ ଭାବ ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ଦୟାର ଉନ୍ମେଦ ହେବ ଓ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା ହେଲେ ଯହିଁରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଉନ୍ନତ ହୁଅଇ ସେପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଶିବା ବଳବ କାହାର ଦୂରବସ୍ଥା ଦେଖି ଘଣ୍ଟା ହେବ ନାହିଁ ବରଂ ତାହାର ଦୂରବସ୍ଥା ମୋଚନ ପକ୍ଷରେ ଯତ୍ନ କରବାର ଉଚ୍ଚା ହେବ । ବଙ୍ଗାଳିମାନେ ଭାରତବର୍ଷରେ ସର୍ବାପେକ୍ଷା ଉନ୍ନତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏହାଙ୍କର ଉଚିତ୍ତ ଯେ ଗୁରୁତ୍ତରତ୍ତର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି ଉନ୍ନତ ଅବସ୍ଥାକୁ ଅଣିବାର ଚେଷ୍ଟା କରବେ କିନ୍ତୁ ସେ ପୁଣ୍ୟତ ହୋଇ କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ବଙ୍ଗାଳିମାନେ ଅପରାଧ ଭାବ କୁଟି ନ ପାରି ସେମାନଙ୍କୁ କୁପଂସାନ୍ୱୟ ଦେଖି ଘଣ୍ଟା କରିବୁ ଓ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ତର ହୋଇ ରହିବୁ ସୁତରାଂ ଅଧିକାଂସିକ ସରକାରୀକାର ସୁଦୃଷ୍ଟା ଜାତ ହୁଅଇ ନାହିଁ ଓ ଉତ୍ତମ୍ବ ଦଳ ପୃଥକ୍ ରହିବାର ପରାଧର ସଂଯୋଗରେ ଯେଉଁ ଉନ୍ନତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ ତାହା ଏହାବେଳକେ ସୁଦୃଷ୍ଟ ହୁଅଇ । ବଙ୍ଗାଳିମାନେ ଯେବେ ଏହିପରି ବ୍ୟବହାର ନ କରି ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନର ଲୋକଙ୍କୁ ଅପରାଧ କରନ୍ତୁ ତାହାକୁ ଜ୍ଞାନ କରି ତାହାଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ ମାର୍ଗରେ ଅଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭାବ ଅନ୍ୟପ୍ରକାର ଦେଖିଲେହେଁ ତହିଁରେ ବିରକ୍ତ ନ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ସ୍ଵେଚ୍ଛୁର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖି ତାହାଙ୍କର ଦୂରବସ୍ଥା ମୋଚନ ପକ୍ଷରେ ଯତ୍ନବାନ ହୁଅନ୍ତୁ ତେବେ ଏମାନେ ପ୍ରକୃତରୂପେ ଅପରାଧ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାଧନ କରନ୍ତୁ ଓ ଏହାଙ୍କ ସତ୍ୟତା ଓ ଉନ୍ନତର ଗୌରବ ରକ୍ଷା ପାନ୍ତା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନର ଅବସ୍ଥାଗ୍ରାୟ ଉଚ୍ଚାଳିୟ ଓ ବଙ୍ଗାଳିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭେଦ ଦେଖାଯାଏ ଏହା ଅତି ଗୋଟିମାୟ ଅଟଇ ଏଥିରେ ଉତ୍ତମ୍ବର ଅମଜ୍ଜଳ କାହାର ମଜ୍ଜଳ ନାହିଁ । ଯେବେ ଉଚ୍ଚାଳିୟ ଓ ବଙ୍ଗାଳିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ବିଷୟରେ ମତଭେଦ ଅଛି ତେବେ ସେଥିରେ କି ଗୁଣିଯାଏ । ସମସ୍ତଙ୍କର ମତଭେଦ ଥିଲେମଧ୍ୟ ସାମାଜିକ ବିଷୟରେ ଉନ୍ନତ ହେବାର କୌଣସି ପ୍ରକଳନକ ନାହିଁ । ଧର୍ମବିଷୟରେ ଯେ ଯେଉଁ ମତ ଅବଲମ୍ବନ କରିଅଛୁ ସେ

ତାହା କର ଥାଇ କିନ୍ତୁ ଉତ୍କଳୀୟ ଓ ବଙ୍ଗୀୟ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ବନାଇ ଭାବରେ ପାର୍ଥନା ଦେଉଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଓ ବାଧା ବିହୀନ ପରାଧୀନ ପୂର୍ବକ ଏକତ୍ର ହୋଇ ସୁଦେବର ଓ କବଚର ଉନ୍ନତ ସାଧନ ପକ୍ଷରେ ଦୃଢ଼କଳ୍ପ ଦେଉନ୍ତୁ ।

ଅମ୍ଭେମାନେ ସଂକ୍ଷେପରେ ବଳୁତାର ସାଧାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କଳ୍ପ କିନ୍ତୁ ଶୁଣି ମହାଶୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ ମତ ନେତୃତ୍ୱରେ ସମାଜ ଓ ଜନ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଦେଇ ଉପର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଏମନ୍ତ ବାହୁଲ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟାପୀ କରୁଥିଲେ ଯେ ପର୍ବତମାନେ ତଳରେ ଅନୁଭବ ହୋଇ ପୁନଃ କରତାଳ ଧ୍ୱଜପୁତ୍ର ତାହା ପ୍ରକାଶ କଲେ ଓ ଯଦ୍ୟପି ହ କେହି ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟବହୃତ ବିଶେଷ ଉପାସନା ଅପରି ଭେଦରେ ଶ୍ରୀମାତା ଯାଏ ଅନୁମାନଙ୍କ ବିଦେଶରେ ତାହା ଧର୍ମବ୍ୟ ନୁହଇ ଅନର୍ଗଳ ବଳୁତା କରଣା ସମୟରେ କେତେକେଲେ ଶ୍ରେଣୀ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବାର ଅସ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ନୁହଇ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥିଲେ ତାହା ଧର୍ମପାତ୍ର ଓ ସୁଦୃଢ଼ ସେ ବଳୁତା ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିବାର ସ୍ଥାନ ବିଶେଷ-ରାଜ୍ୟର ବ୍ୟବହାର ଦିଅଲେ ପୁଣି ତହିଁର ତାହାଙ୍କର ଉତ୍ତର ବ୍ୟବହାର ଅନୁମାନ ବଳୁତା ଯାଇ ନ ପାରେ । ଅମ୍ଭେମାନେ କିଛି ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ହେଲୁ ଯେ ସେ ପ୍ରାୟ ଦେଶସାଧକାଳ କଥାକହି ଅନନ୍ତ ଶାନ୍ତି ହୋଇ ଅପର ଉପକ୍ରମରେ ସରଳ କୌଶଳ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାର ପ୍ରସାଦ ସୁଦ୍ଧା କରବାକୁ ସାହସ କଲେ ନାହିଁ ଏ କଥାଟି ବଡ଼ ଅସୋଭନୀୟ ହୋଇଅଛି । ଅମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍କଳବାସୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ତାହାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଅଛୁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଫୋରଥାର ଉପସିଦ୍ଧି ବାକୁ ଭଗବତ ମହାନ୍ତ ଉତ୍କଳପ୍ରଦେଶର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ କ୍ଷମତା ଯାଇଅଛନ୍ତି ।
 ଦେନ୍ତାପତାର ଫେସ୍ଟିଭାଲରେ ବାକୁ ହରିଚନ୍ଦ୍ର ଗୋଷ ଗତ ରବିବାର ଏ ନଗରର ସୁଦେବକୁ ଯାଏ କଲେ ସେ ସେନସନ ପାଇବାର ପାର୍ଥନା କରି କମଳିକା କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ବାକୁ ହରିଚନ୍ଦ୍ର ଘୋଷ ଏଠାରେ ଅନେକ ବାଳ ବର୍ମ କରୁଥିବାରୁ ଏଦେଠାକୁ ଲେଦେ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦେଖିଲେ ।

ଏ ନଗର ଅବାଲତ ପୋଖରୀ ଉପରେ ଗତ ମଇଲବାର ରବି ୧୦ ଶ୍ରୀ ସମୟରେ ଭାସ ମାରସ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଅଛି ଓ ଏକତ୍ରର ମୁଣ୍ଡ ତହିଁରେ ଫାଟି ଯାଇଅଛି ହେ ତାହା ବ୍ୟାଧୀକ ନୁହଇ । ଶ୍ରୀମାତା ଯେ କଦମ୍ବ-ପୁଲ ଓ ଯୋଷାବାହି ଅଖତା ମଧ୍ୟରେ ବନାଦ ଥିବାରୁ ଏହା ତହିଁର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଅଟଇ । ପ୍ରାୟ ଫଳକମାରରେ ଏଥିର ମକଦ୍ଦମା ଦାବର ହୋଇଅଛି ବିଶ୍ୱର ହେଲୁରୁ ତହିଁର ସମ୍ବନ୍ଧେ କେଣାସିବ ।

ଗତ ସପ୍ତାହରେ ମାନସିଂହ ଫଟକାରେ ଗନ୍ତବେଲେ ଅନେକ ଘର ଘୋର ଯାଇଅଛି । ଏ ସମୟରେ ପ୍ରାୟ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଦରପୋଡ଼ ହୁଅଇ ହେ ଏ ବର୍ଷ ଯାହାଙ୍କର ଘର ଘୋର ଯାଏ ତାହାଙ୍କର ପୁଷ୍ପ ଅଧିକ ଅଟଇ କାରଣ ଶୁଣ ବଡ଼ ମହର୍ଷି ସୁଶ୍ରୁ ଅନେକ ବ୍ୟୟରେ ତହିଁ ଚର୍ମଣ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ।

ଗତ ମଇଲବାର ବୌଦ୍ଧରେ ବାକୁ ସଦାନୁ ମହାପାତ୍ର ଜନିତାରକ ଉପସିଦ୍ଧିକାର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମକଦ୍ଦମାରେ ଅପରାଧୀ ହୋଇ ଚାଲିବାରୁ ପୁର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ମାତ୍ରର ଅପରାଧୀମାନେ ପଶୁ ପାଇଅଛନ୍ତି । ଅପରାଧୀ ମାତ୍ର ଧର ଦେବାରୁ କାଳ ହୋଇଥିଲା । ଜନିତାରକ ଅମଳମାନେ ସାମାନ୍ୟ ବିଷୟରେ ବଳ ପ୍ରକାଶ କରି ଏମନ୍ତ ପଶୁକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ପୁଷ୍ପର ବିଷୟ ଅଟଇ ଓ ଜନିତାରକ ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟକର ଅଟଇ ।

ପ୍ରେମତ ସମ୍ପାଦନ ।

ଉତ୍କଳଗଣିକା ପତ୍ରିକା ସମ୍ପାଦକ ପ୍ରଭାକର ଚନ୍ଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା ସପ୍ତାହର ପକ୍ଷରେ ପତ୍ରିକା କରଣ ଦେବେ-ବୋଲି ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ କ୍ଷମତା କଲୁ ।
 ଶ୍ରୀରାମପୁର ବୋଲିବା ଭାବରେ ୧୪ ବର୍ଷୀ ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣକୁ କଲକତ୍ତା ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅଧ୍ୟାପନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ସୁନର୍ଦ୍ଦିବାସି କରି ଦେଲେ ।
 ଏମାସ ତାହୁଣ୍ଡରେ କଲକତ୍ତା ନଗର ଶାନ୍ତି ନୋଲିଆ ପାଇରେ ନ ୧୨ ମୁର ବାକୁ ହରିଚନ୍ଦ୍ର ସମାଜ ସରଠାରେ । ଲକ୍ଷ୍ମଣକାଳ ବୋଲିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଶ୍ରୀମତୀମ ଦାସ ଦେବୀ ବୋଲିବା ୧୦ ବର୍ଷୀ ବିଧବା ସୁନର୍ଦ୍ଦିବାସି କରି ଦେଲେ ।

ବୋଲି ଭେଦାତୀତା ଦନ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ।

ଭେଦାତୀତାର ଗୋଟିଏ ମନୁଷ୍ୟ ବେଳେ ଧନ ଅଳଙ୍କାର ଧରି ତାହାର ପୋଷିବା ମାଳ-ତୀକୁ ସଜେ ଘେର ଛାମନର ଯାତ୍ରା ଯାତ୍ର ବାଟରେ ଅରଣ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ ମଧ୍ୟରେ କୁରୁକର୍ମା ହେବା ବେଳେ ସେ ଭେଦ ପାଟଣା ବାସି ମନୁଷ୍ୟକୁ ମରାପକାଇ ସେ ସୁକଳେବରକୁ ଗୋଟିଏ ତୁଅରେ ସଜାଇ ତାର ଯାବନ୍ତ ଧନ ଲୁଚିଦେଲେ । ସେ ମାଳତୀ ପଳାଇ ବନ୍ଧାଗୋଷ୍ଠୀ କର ଓ ବେଳେମାନେ ବାହାରିଗଲା ଉତ୍ତର ଓ ମାଳତୀ ସେ ସମୀପରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଛାମକୁ ଯାଇ ସେ ଛାମକୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରେ ଗୁ-ଦନ କରି ବିନୟନ ହୋଇ ସାତ ଠାରୁ ସେ ଛାମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହାଦେଇ ସେ ତୁଅ ଦେ-ଖାଇଲା । ସେ ତୁଅରୁ ଗବ ବାହାରିଲା ଉତ୍ତର ଧନ ପୋଷିଥିବା ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟ ସେ ଚାଟାମୁଗ ଦେଖାଇବାରୁ କଳହବଳମାନେ ମଧ୍ୟ ଅସିଲେ ସେମାନଙ୍କ ସାଥେ ସେ ବାନର ଯାଇଁ ସେ ବେଳେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲା ଓ ବେଳେମାନେ ମେଳପୋଷ୍ଟିକ ବନ୍ଧୁଣୀରେ ସେଠାରେ ଅତୀ-କାର କରି ମରଣପଥା ପାଇଲେ । ଅହା ସେ କନର ବ ନୁହେଁଗାଳୀ ଶ୍ରୀ କୁମାରତୀରେ ଶ୍ରୀ ପ୍ରମୁଦନାଦ ବାନରମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ବଲିଷ୍ଠ ହୋଇ ଛା-ବାଳ ହୋଇବୋଲି ପୁରୁଷାର୍ଥ ପ୍ରଦାୟିନୀ ପୁଣ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ର ଅଛନ୍ତି ।

ତା ୧୦ ରାଜ ମାଘ ୧୯୨୩ ମସିହା ।
 ବଡ଼କେଶବୀମନ୍ତ

ବଜ୍ରପଦ

ଏହି ବଜ୍ରପଦପୁସ୍ତକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରଙ୍କୁ ବଦଳ କରି ଯାଇଅଛି ଯେ ଉପାସନା ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ମୁଣ୍ଡର ଶ୍ରୀମତୀ ବାକୁ ଅପୋରନାଥ ଶୁଣି ମହାଶୟ ଅଗାମୀ ତା ୧୦ ରାଜ ମଇ ୧୯୨୩ ମସିହା ମଇଲବାର ଦନ ରବି ୮ ଦିନ ସମୟରେ “ ଅର୍ଥ, ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରକୃତ ଶକ୍ତି ” ଏହି ବିଷୟରେ ତ୍ରାସାତୀନା ଗୁହରେ ଗୋଟିଏ ବଳୁତା ପ୍ରକାଶ କରୁଦେ ।
 ଶ୍ରୀ ଅନନ୍ତାଧ ବଦେଶାଧ୍ୟାୟ ।
 ଏହି ଉତ୍କଳଗଣିକାପତ୍ରିକାରେ ବଡ଼ ବର୍ଷା-ବତୀର ବଡ଼ପ୍ରସିଦ୍ଧିକାରୀଙ୍କ ଯତ୍ନାଳୟରେ ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଛାପଣ ସଂପାଦନା	}	ଡାକ୍ତରୀ ମଠ ସମ୍ପାଦନାମଠିଆ । ମୁ । ଡେପୁଟି କମିଶନ ସମ୍ପାଦନା ସାଲ ଗଜପାଟଣା	ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫ ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଟ ୨ ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଡାକମାଗୁଲ ଟ ୧୫
-----------------	---	--	---

ବାଲେଶ୍ଵର ସଂବାଦନାକ୍ରମର ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ଅବଧାନମାନଙ୍କୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବାର କେତେକ ଶ୍ରୀମତୀ ଶିକ୍ଷାମାନେ ଅବଧାନମାନଙ୍କୁ ଅପଣା ଫିଲଙ୍କ ବିକ୍ରୀକରି ଯାହା ବିକ୍ରୀ ବେତନ ଓ ସାଲଗୁରୁଲ ଦେଉଥିଲେ ତାହା ରହତ କରିଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ମନେ କରୁଅଛନ୍ତି କି ଯେବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିଲେ ତେବେ ସେମାନେ ହାତରୁ ଅଧିକ କାହିଁକି ବିକ୍ରୀ ଦେବେ । ଲୋକଙ୍କର ଏ କ୍ରମ ଚିନ୍ତାରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାଲେଶ୍ଵରର ସୁଯୋଗ୍ୟ କଲେଜର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବିମଳ ସାହେବ ଉକ୍ତ ପଦବୀରେ ଗଣି ଏ ବିକ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ଉପରୋକ୍ତ ଯେ ଏଥିରେ ଲୋକଙ୍କୁ କୁମ୍ଭ ବିଦୁରତ ହେବ ।

ଯଦ୍ୟପି କି ଏହିକି ଉତ୍କଳଦର୍ପଣ ଅପ୍ରେମାନେ ଗ୍ରାସ୍ତ ହେଉ ନାହିଁ ମାତ୍ର କୌଣସି ବନ୍ଧୁକଠାରେ ଗତ ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରସିଦ୍ଧା ଅପ୍ରେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇ ତାହା ପାଠକରୁଦ୍ଵାରା ଅନୁମତ ହୋଇଥିଲୁଁ । ଏପରିକାରେ ଯେ ଉପକ୍ରମ ବଦ୍ଧେଷ୍ଟି ଦିବେଷିତ ହୋଇଅଛି ତାହା ଅନୁଗମ୍ୟ ମନୋହର ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଏତଦ୍ଵୟ କଥାମାନ ଇଂରାଜୀ ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୁସ୍ତକରୁ ଅନୁବାଦ କରିଦେଲେ ଅପାତତଃ ଦର୍ଶଣର ଅଧିକ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା କିନ୍ତୁ ଅପ୍ରେମାନେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଦୋଲୁ ଅର୍ଥୁ ଯେ ଏହାର

ଉପାକୁ ବିଶୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଯେତେଦୂର ଚେଷ୍ଟା କରିବାର ଉଚିତ ସେତେ ହେଉ ନାହିଁ ଏବଂ ଏକାପସରେ ବଦ୍ଧେଷ୍ଟି ଉପକ୍ରମ ମାତ୍ର ପ୍ରକାଶକର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରହିବା ଭଲ ହୋଇ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ଉପକ୍ରମ ବଦଳରେ ଅଧିକ କୌଣସି ବିଷୟର ପ୍ରବଳ ଲୋପା ହୋଇଥିଲେ କିମ୍ପ ପ୍ରକାରର ରାଜ ପରତପ୍ତ ହୁଅନ୍ତା ଓ ସଂବାଦ ପରବର୍ତ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ବିକ୍ରୀ ଲୋପା ଯାଇ ପାରନ୍ତା । ମାତ୍ରପଦବୀକାରେ ବିକ୍ରୀ ସଂବାଦ ଦେବାର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ ।

ପୁରୀର କଲେଜର ପିରିୟୋଡିକାଲ କାଳିର ଉପକ୍ରମକାର ହେବାରୁ ଉକ୍ତ କର୍ମରେ କଟକ କଲେଜର ପେପରର ବାବୁ ରାମପ୍ରସାଦସିଂହ ଓ ଏହାଙ୍କ କର୍ମରେ ବାଲେଶ୍ଵରର ପେପରର ବାବୁ ଜୀବାକରଦାସ ନିୟୁତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଗୋଟାଏ କର୍ମ ପାଇଁ ଉଚିତ ଲାଭ ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଜନ କି ବିକ୍ରୀ କୁହା ଉଚିତ ନାହିଁ । ଏଥର ଗୋଟିଏ ଚମତ୍କାର ନୂଆ ଦସ୍ତର ବାଗରଲ । କୌଣସି ଲୋକ ବରଗାସ୍ତ କରି ନାହିଁ ଓ ଯେଉଁ କଲେଜର ଯାହାକୁ ନିୟୁତ କଲେ ସେ ତାହାର ଦୋଷ ଶୁଣି କିଛି ଜଣନ୍ତି ନାହିଁ କେବଳ ପରକଥାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ଅପଣାର ଅଧୀନସ୍ଥ କର୍ମଚାରୀ ଅପେକ୍ଷା ମନୋମତ କରିବାର ଯେଉଁ କ୍ଷମତା ଥିଲା ତାହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବିଦଳ ହେଲା ଏହିକି ଦୋଷ ହୁଅଇ କଲେଜ-

ଟରମାନେ ଅମଲ ପ୍ରୟୋଜନ ହେଲେ ବାଗକ କଲମ ଅଣାଇବା ପରି ଉଚିତକ୍ରମକୁ 'ଉତ୍କଳ-ଡେପୁ' ପଠାଇବେ ଓ ଯେମନ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିକ ଭାଗରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରିବେ ।

କଟକ କଲେଜର କାର୍ଯ୍ୟ ।
 ଏ କଲର କଲେଜର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମାତ୍ରପଦବୀ ସାହେବ ଅତିକ୍ରମ ରୂପରେ ଅଧିକ ହେବ କୁହାମାନେ ବଲେଶି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାହେବ ଉକ୍ତ ପଦବୀରେ ଏକଟି-ସ୍ଵରୂପ ନିୟୁତ ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଅପ୍ରେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛୁଁ ଯେ ଏହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲୋକେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ନାହାନ୍ତି । ବିକ୍ରୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏହାଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ କିମ୍ପା ଉଚିତପଦର କୌଣସି ଦେଖାଯାଏ ପାଇଁ କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ କି ସେହା-ରୂପକାର୍ଯ୍ୟ କେବେ କର ନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିକଳ ହେଉଅଛି ବୋଲି ଲୋକମାନେ ଚଳେ ପାଉଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ମନୋମତ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ପଡ଼ିରହୁଅଛି ଓ ଉକ୍ତ ପାଇଁ ଲୋକେ ମଧ୍ୟବଳରୁ ଅଧିକ କଟକରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପଡ଼ୁଅଛନ୍ତି । କଲେଜର ସାହେବଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଯେ ବିପ୍ରର ଏ କଥା ବାହାରକୁ ଅଗୋଚର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେତେ ଚିନ୍ତାପଥ ଅପେକ୍ଷା କେବଳ ଉକ୍ତର କଥାବ ଦେବା ଏକ ଲୋକ-

ହାକୁ ଚଳିବା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯାହାକୁ ଏ କଥା ଜଣା ନାହିଁ ସେମାନେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଭକ୍ତବିପାକେତକ କରେଇ ବାବୁଙ୍କ ସବୁ ସଂଖ୍ୟା ବଳେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣି ପାରନ୍ତେ । ଅଳ୍ପକାଳ ପାଞ୍ଚ ବାଁସ ବାବୁଙ୍କ ଚିଠି ଡାହାଣକୁ ନିଶ୍ଚୟ ସଙ୍ଗରେ ଦେଇ କୁଲିଆ-କୁ ହେଉଅଛି । ଏପରି କରେଇରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲା ବେଳଠାରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ-ମାନ ଅମଲ ଓ କୁଲିଆମାନେ ଶୁଖିଅଛୁ ବେଳି ରହୁଅନ୍ତି । ଜଣକ କଥା କୁହିଲା ବେଳେ ଅତି ଜଣେ ବାବୁଙ୍କ ଅଧି ଦେଖାଉଥାଏ ଓ ତା ପଛେ ତା ପଛେ ଏକା ଜଣ ବାବୁଙ୍କ ବଚାଇ ଦେଇ ଥିବାର ବାହା ବାରିୟ ଅଙ୍ଗେ ହେବ ଠିକ୍ ହୋଇ ନ ଯାରେ ଫଳତଃ ପ୍ରଧାନ କର୍ମଚାରୀମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକପରି ହାତମୁଠା ନିକଟରେ ଛୁଟା ହୋଇ ଥାନ୍ତି କରେଇ ବାରିୟ କେତେ କେତେ-ବେଳେ କରନ୍ତି ଜଣାଯାଏ ନାହିଁ । ବୋଧ ହୁଏତ ସେ ସବୁ ଦିନେ କରୁଥିବେ ଅଥବା ଅବକାଶ ମତେ କରୁଥିଲେ ବଳମ୍ବ ହେଉ ଥିବ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ କେତେକଟି ହାତମ ହେଲେ ହେଁ ସେ ଦାବୀ ମୋଇସିବାର ଅସ-ମ୍ଭବ ନୁହଇ ଚିନ୍ତା ସବୁକାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନେ ଚଳିବ ଚଳୁଛି ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି କରୁଛନ୍ତି ଅଛି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମାତୃପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାହେବଙ୍କ ସମୟରେ ବଳମ୍ବ ହେ-ଉଥିଲା ସେହି କିଛି କର୍ମ ଚଳାମ ମଧ୍ୟ ଦେଉଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନର ବଳମ୍ବ କିଛି ଅଧିକ ହେବାର ଚିହ୍ନ ପ୍ରତି ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଅଛି । ଲୋକେ କହୁଛନ୍ତି ବାଞ୍ଛା ବାବୁଙ୍କ ଚିଠିପତ୍ର ଏକାଠି ଦେଇ ବ କୁଲି କୋଟିଏ ବାବୁଙ୍କ ନିକାଶ କଲେଜ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା ଓ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟମାନ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଏକାଠି ପାଖରେ ଛୁଟା ନ କରି ଜଣାକରି ବାରିୟ ନିଶ୍ଚୟ କରି ଦେଉଥିଲେ ପୁଣି ବାରିୟ ଚଳନ୍ତା ଅଥଚ ଯାହାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବୁଝାରେ ମିଶାଇଲେ ହିତା ହେବାକୁ ହୁଅଇ ସେ ଲୋକେବେଳ ଯାଏ ଅପଣା ସିରପା-ରେ ବସି କର୍ମ କରନ୍ତା । ଏପରି ବର୍ତ୍ତମାନ ଯଲେକ୍ଷରୁ ଅଧିକରେ ଅନେକ ହାତମ ଅଛନ୍ତି ଯେତେକର୍ମ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଅଯାଇ ପାରେ ତାହାସବୁ ଅର୍ପଣକଲେ ପରଶ୍ରମ ଅନେ-କ ଲାଭକ ହୁଅନ୍ତା । ଅପେକ୍ଷାରେ ଏ ସବୁ ସୁଲ୍ଲେଖକର କିଛି କିଛିବାକୁ ସାହସ କର ନାହିଁ ଯାହାକିପରେ ବୋହାଏବ ହେ ତାହା ବାବୁଙ୍କର ଉତ୍ତମ ଉପାୟ ଜାଣେ ଅଥବା ନାହାରିବର ପାରେ । ଅପେକ୍ଷାରେ କେବଳ

ଏକକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ କି ଯେ ଉପାୟରେ ଶୀଘ୍ର କର୍ମ ଶେଷ ହୁଅଇ ଓ ମାମଲଜ ଦାଉକର କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନ ଘଟେ ତହିଁ ପକ୍ଷରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଭକ୍ତବିପାକେତକ ମନୋଯୋଗୀ ହେଉଛନ୍ତି ।

ଧର୍ମ ଏକା ମନୁଷ୍ୟର ଜୀବନ ।
ଗତ ମଜଲଗର ସ୍ୱପ୍ନ ଦାହ୍ୟା ସମୟରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବାବୁ ଅପୋର ନାଥ ସ୍ୱପ୍ନ କଟକ ପିଣ୍ଡା-କିଟା-କିଟା ଦୋମହଲ ଦୋଠାରେ ଗୋଟିଏ ଦଳୁ ଚା ବରୁଥିଲେ । ଏହା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କୃଷ୍ଣକ ଅଧିକ ଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ହେ-ଉଏମାନେ ଅଧିକାଂଶରେ ସ୍ୱାଧୀନଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲୋକ ଓ ବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଥମ ଛାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ କେତେକଟି-ଟି ରିକ୍ଷକ ଓ ଡେପୁଟି ଓ ବ୍ଲକ୍‌ମାଷ୍ଟର ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲେ । ଏ ଜଗରର ଉତ୍କଳ ଜମିଦାର ବଣିକ ଅଥବା ଅମଳ ମଧୁବାୟ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରକୁ ଅଗମନ କରୁଥିବା ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ଓ ଯେବେ ଜଣେ ଅଧିକ କେତୁ ଅଧିଆନ୍ତି ତେବେ ସେ ହୁଅଇବ କେଉଁ ଦୋରରେ ଲୁଚି ଯା-ଉଥିଲେ । ଏପରି ଦାହ୍ୟା ଅଜପୟ ଗୋଟିକାକୁ ଅଟଇ । ଅପେକ୍ଷାରେ ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଏକ ବସ୍ତୁରେ ଅକ୍ଷେପ କରୁଥିଲୁ ବୋଲି ଅନୁମା-ନକର ଅପାସ୍ତ୍ର ଯେ ଏପରି ଅବସ୍ଥା ଅଛି ଅସତ୍ୟ ଲୋକେ ଚର୍ଚ୍ଚାକରେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସେ ଅପା ବଫଲ ହୋଇଅଛୁ । ଏଥିରୁ ଏହି ଉପଲବ୍ଧି ହୁଅଇ ଯେ ବିକାଶରୁ ମଧ୍ୟମାନ ଏକ ଉତ୍କଳ ଜାଣିବା କର୍ମେଣ୍ଡା ରୁଦ୍ଧ ଅପରି କୌଣସି ଲୋକର ମନରେ ଏତଦ ସୁଖ ରୁକ ଉପୟ ହୋଇ ନାହିଁ ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଡାହାଣକୁ କିଛି ବସ୍ତୁବାକୁ ପ୍ରାଣୀ ହେଲେ ସେ ତାହା ଧରେ ଶୁଣିବେ । କଥା ଶୁଣିବା ଯେ ଶ୍ରୀ ଓ ଅର୍ଥରୁ ମୂଳ ତାହା ଅବଶ୍ୟ କେବଳ ଜଣା ନାହିଁ ଅଥବା ଏମାନେ ଅଲଗା ଓ ଚୈ ବୋଲି ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ଅଛି ତାହା ସାଧିତ କରୁନାହିଁ ଏକାନ୍ତ କେହି କି ଅଛନ୍ତି । କଥାରେ କହନ୍ତି ଯେ 'ନ ଜାଣିଲୁ ହୁଅକୁ ଯଲରେ ଥୋ' ଅର୍ଥକୁ ସତରେ ଦେଲେ ଅବଶ୍ୟ ଶ୍ରୀରୁ ବୁଦ୍ଧି ହେବ ଏକଥା ଜାଣି ସୁଖ ଯେବେ ଅସତ୍ୟ ଲୋକେ ସତକୁ ନ ଯାଇ ଅପଣା ମନେ ଶ୍ରୀ ହୋଇ ଦିଅଥିବେ ତେବେ ଏହାକର ଶ୍ରୀରୁ ଓ ଉତ୍କଳ ଶାହରୁ ଥିବ କି ଉପାୟ ଅଛି କେହି କିଛିବାକୁ ସମର୍ଥ ନୁହନ୍ତି । ବାରିକ

ଶ୍ରୀରୁ ଯାମା ନାହିଁ ଏହା ସବୁକା ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ସେ ବୁଦ୍ଧି ବହୁବର୍ତ୍ତୀତାକୁ ହୁଅଇ । ଯେ କେବେ ଘରେ ଠିକ୍ ହୋଇ ଦୈନିକ ଜାଣିର ବହୁବର୍ତ୍ତୀତା ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ ସୁତରା-ପେ ଶ୍ରୀରୁର ମଧ୍ୟ କରୁଗାର ନାହିଁ ଓ ଯେ ଦାହ୍ୟକୁ ବାହାରର ଓ ଶ୍ରୀ ଅଜ୍ଞାନ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ବାହାଲୀକା ସରବ ସେ ଅବଶ୍ୟ ନୁହଁ କଥାସବୁ ଶୁଣି ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଛନ୍ତି ଅପଣା ଶ୍ରୀରୁ ବୁଦ୍ଧି କରୁ । ମନୁଷ୍ୟ ଯେ-ମନ୍ତୁ ଭଲ ମନ ସବୁ ଫଳରେ ପ୍ରମୋଦ କଲେହେଁ କେବଳ ମଧ୍ୟରୁ ସହଯାତୀ ଯାଣି ଅଧି ଅପଣା ବାହାରି ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରଇ ମନୁଷ୍ୟ ସେ-ପରି ସବୁକାରୀ ଲୋକେ ସହିତ ବିଚାରଣ କରି କେବଳ ସଂଗ୍ରହୀତ ଚିନ୍ତା କରୁନାହାନ୍ତି ଅପ-ଣାର ଓ ଜଗତର ଉନ୍ନତତା ନ କରୁପାରେ ଅଥବା ସବୁକାରୀ ସବୁକୁ ସିକାର ଉଚିତ ଓ ଏମନ୍ତ ପାଞ୍ଚକାର ଉଚିତ ନୁହଇ ଯେ 'ଅନୁକ ଏକଥା ଜାଣି ଅତି ଅଧିକ ସଖ ଶୁଣିବା' ଅଥବା 'ହେଉଛି ଧର୍ମର ଲୋକ ଅପଣା ଅତିକୁ କହୁବେ ତାହାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି କି ହେବ ତୁଜା ମନ ବିଚାରଣ ହେବ ସିନା' ଉତ୍ତର । ଏପରି ମନକୁ ପ୍ରକୋଧ ନ ହେଇ ଯେବେ ସବୁକୁ ସିଦ୍ଧ କେବେ ଯାହା ଭଲ ଶୁଣିବ ତେବେ ତୁମ୍ଭକୁ କଲ ହେବ ଓ ଯାହା ମନ ଶୁଣିବ ତହିଁପାଇଁ ସକଳ ଲୋକେ ବିରକ୍ତ ହେବାର ଦେଖି ତୁମ୍ଭେ ଶାନ୍ତଧାନ ହେବ ! ଅଥବା ଅପେକ୍ଷାରେ ଅସତ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁଧ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହ କରୁଅଛୁ ଯେ ଅଲଗା ସୁଧ୍ୟ ପରତ୍ୟାଗ ପ୍ରକାର ଯତ୍ନରେ ଉନ୍ନତ ହୁଅଇ ତହିଁରେ ଯତ୍ନବାହୁ ହେଉଛି ।
ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ ବସ୍ତୁରେ ଅନୁ-ରକ୍ତର ଏକକ ବୋଧିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଯେ ତାହା ଅନୁଗମ ହୋଇଥିଲା ଓ ଗୋଟାମାନେ ସମସ୍ତେ ଅନନ୍ଦର ହୋଇ ଉଚ୍ଚବରତାକିତାକୁ ଅପଣା ମନୋଭାବ ଦେଇ କରୁଥିଲେ । ଧର୍ମ ବସ୍ତୁରେ ବଳୁ ଚା ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ପାଠକମାନେ ଏମନ୍ତ ମତେ କରୁବେ ନାହିଁ ଯେ ସେ କୌଣସି ଧର୍ମକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବା ଅପରି ଧର୍ମକୁ ଅଗ୍ରୋଷ୍ଠ ଶ୍ରୀରୁ କରୁଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ପାଖରେ ସେ ପାଠ ନାହିଁ ସେ ଧର୍ମର ଯେଉଁ ଉପାର ଲକ୍ଷଣ କୁହାଲେ ତହିଁରେ ସେସବୁ ବାଟିବା ଅସମ୍ଭବ । ଧର୍ମ ଏକ, ତୁମ୍ଭ ନୁହଇ ଓ ହୋଇ ନ ଯାରେ ଦାଉକ ସେ ବସ୍ତୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଧର୍ମର ଅର୍ଥ ସ୍ୱରୂପ ଲୋକେ ଭଲ୍ ସଂଗ୍ରହୀତ ହୁଇ ହୋଇ ଉନ୍ନତ ପଦାବର

ପ୍ରାୟମାନ ବଦାଧିକ୍ରି ବୋଲି ବି ଭାବିକର
 ସ୍ୱଭାବ ପୃଥକ୍ ଫୋରପଣି ଭେଦକୁ ନୁହଇ ।
 ଏମନ୍ତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ମତଭେଦର ଘଟିଅଛି ବିନ୍ଦୁ
 ମତର ଅନୁଗାମୀ ସ୍ୱଭାବ ନୁହଇ । ବାସ୍ତବରେ
 ମତ ଓ ସ୍ୱଭାବ ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ହୋଇପା-
 ରନ୍ତି । ଭାବିକ ମତରେ ଭିନ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
 ନାହିଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସେ କାହାର ବିଶେଷରେ ବିଚ୍ଛି
 ବସ୍ତୁ ସମୁଦାୟ ବକ୍ତୃତାରେ ଅପଣା ପ୍ରସସ୍ତୁତର
 ପରିପତ୍ତ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏମନ୍ତ ବ୍ୟାପୀନ
 ଶୁଣିବାର ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ ହେଲେ ଭାବିକ
 ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହେଉଅଛନ୍ତି । ଯେବେ କାହାର
 ଇଚ୍ଛାକୁ ଅର ସେ ଅତି ଏହାଙ୍କ ସହିତ ସୃଷ୍ଟି
 କରନ୍ତୁ ତାହା ହେଲେ ସବୁକଥା ଧର୍ମପତକ ।

ପୁଲିସ ।

କଳକପୁଲିସର ଯେମିତି ଅଭ୍ୟାସର ଅ-
 ବଳି କଲକତାରେ ପକାଣ ପାଇଅଛି ଓ ସେ-
 ସନ ଅପାଳତରେ ଚଳୁଅଛି ତାହା ଦେଖି
 ନିଶ୍ଚୟ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଯେ ଗାଁଗ୍ରା ପୁଲିସ
 ସମ୍ପର୍କରେ ଗ୍ରାସ୍ତ୍ରୀ ଲେଖିକେଶ୍ୱରୀ ଗବର୍ଡ଼ର
 ବିଚ୍ଛି ନୁହଇ କିମ୍ପାନ କରବେ ପଲକଃ ସେତ୍ରସ
 ନ କଲେ ଲେକକର ପାନ୍ତି ଓ ସ୍ୱାଧୀନତା
 ରକ୍ଷାପାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ ; ପୁଲିସ ଅପ-
 ଗ୍ୟ ନିବାରଣ ସକାଶେ ନିୟନ୍ତ୍ର ହୋଇ ସ୍ୱୟଂ
 ଅପଗ୍ୟ ବଦାଧିକ୍ରି ଏହାକି ହଜାନ୍ତୁ ଗୋପନାୟ
 ବ୍ୟାପାର ନୁହଇ ? ଓଡ଼ିଶାରେ ପୁଲିସର ଅ-
 ଭ୍ୟାସର ଏକାଦେକେ ଉତ୍ତର ଅଛି ଏମନ୍ତ
 ନୁହେଁ ମାତ୍ର ବୋଧ ହୁଅଇ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଅଳ୍ପ
 ଅଛି । ତେବେ ଏଠା ପୁଲିସର ଯୋଗ୍ୟତା ଉଣା
 ଦେଖାଯାଏ । କାରଣ ଚାଲିଅଛି ଏହି ପ୍ରକାର
 ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ପୁଲିସ ବିଚ୍ଛି କର୍ମର ନୁହଇ ।
 ପୁଣ୍ୟ ଜଣେ ବରକଦାକକୁ ଦେଖିଲେ ଲୋକେ
 ଅଲଗର ବସ୍ତୁଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ କଳସୁବଳକୁ
 ଦେଖି ଛାଡ଼ି ଦେ ନାହାନ୍ତି । ଏହିପ ଅବସ୍ଥା
 କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱିକପ୍ରମ ଭଲ ଅଟଇ ବିନ୍ଦୁ ପୁଲିକେ-
 ମାନେ ଏଥିରେ ଉତ୍ସାହୁତ ହୋଇ ନାନାପ୍ରକାର
 ଅପଗ୍ୟ ବଦାଧିକ୍ରି ଓ ଲେକକ୍ କଳାମତେ
 ସମୁଦାୟ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ଦେବୁ ଭାବିକ
 ଦମନ ଉଦ୍ଦାକୁ ନାହିଁ । ଏଥିରେ
 କେବଳ ପୁଲିସର ବୁଦ୍ଧିଜୀ ପ୍ରକାଶ
 ହେଉଅଛି ଅନ୍ୟ ବିଚ୍ଛି ନୁହଇ । ଅପଗ୍ୟ
 ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଧରଣ ଏନ ଅପଗ୍ୟ ନିବାରଣ କରବ ।

ଏ ପୁଲି କାର୍ଯ୍ୟ ପୁଲିସର ଦେଉଅଛି ଉହିଁ
 ମଧ୍ୟରେ ଅପଗ୍ୟ ନିବାରଣ କାର୍ଯ୍ୟଟିକୁ ଗୁଣ-
 ଭର ବୋଲିବାକୁ ହେବ । କଳକର ଅଧିକ୍ରି
 ନ ହେଲେ ଅନ୍ୟଜଣ ଅପଗ୍ୟା ହୁଅଇ ନାହିଁ
 ଓ ଅପଗ୍ୟ କଲେ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ଅପଗ୍ୟକ
 ଏମନ୍ତ ବିଚ୍ଛି ନିଶ୍ଚୟ ନାହିଁ । ପୁଲିସରେ
 ଅପଗ୍ୟ ନିବାରଣର ଚେଷ୍ଟା ଯେତେ ଅଧିକ
 ହେବ ତେତେ ପୁଲିସର ଗୌରବ ବଢ଼ିବ ।

ଅନ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତର କଥା ଅନୁମୋଦନେ ଅବା
 ଭଲ ନ ଜାଣୁ ବିନ୍ଦୁ ହଟକର ଅବସ୍ଥା ସୁତସ୍ତୁ
 ରେ ଯାହା ଦେଖା ଯାଉଅଛି ଉହିଁ ପ୍ରତି
 ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ପ୍ରକାଶ ପାଏ ଯେ ପୁଲିସ
 କର୍ମର ମହତ୍ତ୍ୱ ହେଲେ ଅପଗ୍ୟ ନିବାରଣ
 ବିଲକ୍ଷଣରେ ହୁଅଇ । ପୁଲିସ ପୁଲିସର ଦା-
 ଗେଶା ବାକୁ ନାଲକମଳ ନାଲିକ ଏଠାରେ
 ଚିର ସୁରଣୀୟ ହୋଇ ରହିଅଛନ୍ତି । ଭାବିକ
 ଉତ୍ତାମ ଅଛି କିଣେପୁଣା ପୁଲିସ କର୍ମରେ ଏ
 ନଗରରେ ଏମନ୍ତ କର୍ମ କର ନାହାନ୍ତି ବି
 ଭାବିକ ନାମ ଲେକକ ମୁଖରେ ଶୁଣାଯାଏ ।
 ବାକୁ ନାଲକମଳ ନାଲିକ ନାମରେ ବଦମା-
 ସନାଦେ ଅରକର ବସ୍ତୁଥିଲେ ଓ କେତେ ଲେକ
 ସରକାର ଛାଡ଼ି ପଲାଇ ଗଲେ । ସେ ଦାଗେଶ
 ଏ ନଗରକୁ ପରିଭାଗ କଲ ଉତ୍ତାମ କିମ୍ପାଃ
 ବଦମାସକ ସଂଖ୍ୟା ବହୁଅଛି । ମଧ୍ୟ ଗ୍ରାସ୍ତ୍ରୀ
 କକୁ ଉପାଦେବ କିଏମାକିଣ୍ଡେ ଥିଲକାଳରେ
 ସହରର ପୁଲିକେମାନେ ଦେତେକ ଗାସିତ
 ହୋଇଥିଲେ । କଳ୍ପ ଉପାଦେବ ଅନ୍ୟ ଯାହା
 କରନ୍ତୁ ପୁଣ୍ୟ ଲେକକ ବିଲକ୍ଷଣରେ ଗାସି
 ଦେଉଥିଲେ ସୁତନ୍ତ୍ର ଭାବିକ ଗୁଣର ପୁଲିସର
 ଦୁର୍ବଳତା ବିଚ୍ଛି ବାଲ ପାଇଁ ଲୁଚି ଯାଇଥିଲ ।
 ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳରେ ପୁଲିସ ଯେମନ୍ତ ମାତ୍ରପୁଣ୍ୟ
 ମଧ୍ୟ ତେମନ୍ତ ଏଥିରେ ଯେ ବଜାର ବଦମାସ-
 ମାନକ ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ହେବ ବିଚ୍ଛି ବିଚ୍ଛି ନୁହଇ ।
 ସେବନ ପୁଲିକାରର ଲେକକ ମଧ୍ୟରେ
 ଗୁରୁତର ପ୍ରକାର ମାର୍ପଟ ହୋଇଗଲ ବିନ୍ଦୁ
 ଅଚ୍ଛଯାଏ ସେ ବସ୍ତୁରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର
 ହେବାର ଶୁଣା ନାହିଁ । ଯେପ୍ରକାର ବଜାରର
 ଲେକମାନେ ଏକମେକ ହୋଇ ଅପର ବଜା-
 ରର ଲେକସହତ ସୁବ କରବାଦାକୁ ଅଭ୍ୟାସ
 କରନ୍ତି ଅଥବା ଅଭ୍ୟାସର ପ୍ରତି ଫଳ
 ଲେଉଟକୁ ଦେଖିଲେ ଜଣର ପୁଲିସ ଓ ମାତ୍ର-
 ପୁଣ୍ୟ ଉଚ୍ଚିତ ବି ଅବଳମେ ଅଇନରକ୍ଷମତା
 ଓ ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ ବିକାରୀ ଗାସନର ମସମା

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଲେକକ୍ କଣାଇ ଦିଅନ୍ତେ ।
 ତାହା ହେଲେ କେତେ ପୁଣ୍ୟ ଲେକକ ମନରେ
 ଭୟ ହୁଅନ୍ତା ଓ କେତେ ଅପଗ୍ୟ ଉଣା
 ହୁଅନ୍ତା । ବୋଲିବାର ନୁହଇ । ବିନ୍ଦୁ
 ଗୁଣର ବ୍ୟାପାରରେ ସ୍ତ୍ରୀମାୟ ପୁଲିସ ଓ
 ଗାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିଧିକଳା ଦେଖି ଶଲଲେକମା-
 ନେ କେବଳ ଅଧିକକର ଅଧିକ୍ରି କାର୍ଯ୍ୟରେ
 ପ୍ରବୃତ୍ତି ହେଉଅଛନ୍ତି । ଏହି ନଗର ମଧ୍ୟରେ
 ସମ୍ପ୍ରତି ଅନୁମାନକ ଜାଣିବାରେ ଏମନ୍ତ ଲେକ
 ଅଛି ଯେ ପୁଲିକେକର ଅଭ୍ୟାସରେ ପ୍ରକାଶକ
 ହୋଇ ବ୍ୟାଗ୍ରୀ କିମ୍ପାନ କରୁଅଛି । କେହି
 ତାହାର ମହାୟ ହେଉ ନାହାନ୍ତି ଓ ବି ଉପାୟ-
 ରେ ଭୟର ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ ସେ ନିଜେ ତାହା
 ସ୍ଥିର କର ପାରି ନାହିଁ । ପୁଲିସ ଜାହା ଜାଣି
 ଶୁଣି ବୋଧ ହୁଅଇ ବିଚ୍ଛି ଉପାୟ କର ନାହିଁ
 ଓ ଯେବେ ପୁଲିସକୁ ଜଣା ନ ଥାଏ ତଥାତ
 ପୁଲିସକୁ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ନଗର
 ମଧ୍ୟରେ ପୁଲିସ କଳସୁବଳ ଉଣା ନାହାନ୍ତି
 ଏମାନେ ଯେବେ ନଗରର ଚାଲିଅଛି ଗୁଣ
 ଦିନ ବୁଲି ବୁଲନ୍ତେ ଓ ଅପଣା ଏଲକା ମଧ୍ୟର
 ସମସ୍ତ ଲେକକ ଅବସ୍ଥା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତେ
 ତାହା ହେଲେ କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲି
 ପାରୁନା ନାହିଁ ଓ ଲେକମାନେ ଯେବେ ଥରେ
 ଜାଣି ପାରନ୍ତେ ଯେ ପୁଲିସର ଦୃଷ୍ଟି ତାହାଙ୍କ
 ଉପରେ ଅଛି ତେବେ ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ
 ଗାବଧାନ ହୋଇ ମନ କର୍ମର ବିମୁଖ ରହନ୍ତେ ।

ସାମ୍ବାଦିକସଂବାଦ ।

ଗ୍ରାସ୍ତ୍ରୀ ଯେ, ସି, ଗେଉସସାହେବ ବାବର-
 ସଞ୍ଜରେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର କିଏମାକିଣ୍ଡେ ଓ
 ଜେପୁଣୀ କଲେକ୍ଟର ବିୟକ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି
 ମାତ୍ର ଗ୍ରାସ୍ତ୍ରୀ ବିଗ୍ନୋଲ୍ଟୁ ସାହେବଙ୍କ ଅନୁ-
 ପସ୍ଥିତ ହାଲରେ ବୋଗନ୍ ଜିଲରେ ଭୂର୍ତ୍ତଶ୍ରେ-
 ଣୀର ଏକତ୍ର ମାକିଣ୍ଡେ କଲେକ୍ଟର ହେବେ ।
 ଗେଉସସାହେବ ଜଣେ ଉତ୍ତମ ହାକିମ ଅଟନ୍ତି
 ଓ ସୁବାସିମାନେ ଏହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ଥିଲେ ଏମନ୍ତ ହାକିମଜର ବଦଳା ହେବା
 ପୁଣ୍ୟର ନିଶ୍ଚୟ ଅଟଇ ବିନ୍ଦୁ ଉହିଁ ସଙ୍ଗେ ପୁଣି
 ଏହାଙ୍କର ପଦ ଉଣା ହୋଇଅଛି ଏଥିରେ
 ଓଡ଼ିଶାବାସିମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ଅଛନ୍ତି ।
 ଗ୍ରାସ୍ତ୍ରୀ ଯୋକିଫ ସାମୁଏଲ ଅର୍ପିନ୍ଦ୍ର ସାହେବ
 ମିଷ୍ଟର ଏଫ୍, ଯେ, ଅଲକିକଣ୍ଡର ମାହେବକ

ଅନୁପ୍ରସ୍ତୁତବାଳ ଅଥବା ଅନ୍ୟ ଅଜ୍ଞା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁଣ୍ୟରେ ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀର ମାତୃଶ୍ରେୟ ଓ ତଲେକ୍-
ତର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ପୁରୀର ଅଗଣିତ ଲୋକଙ୍କର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଛାତ୍ରପୋଷେନ ବଳଭଦ୍ର ସିଦ୍ଧା ପାଇଁ ଅଠର ମାସ ରୁଣୀ ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଗେତପାଠେବଳୁ ଅବଳମ୍ବେ ବଦାୟ ଦେବା କାରଣ କଟକର ଜିଏଫ୍ ମାତୃଶ୍ରେୟ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଚରମାନପାଠେବଳୁ ପୁଣ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର ଶ୍ରୀ ଚରମା ପାଇଁ ଉକ୍ତ ଶ୍ରୀମତୀ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଅର୍ଜୁନପାଠେବଳୁ ପଦ୍ମଶ୍ରୀର କଟକର ଫେର ଅସିନେ ନୋଟଲେ ସେଠାରେ ଜିଏଫ୍ ମାତୃଶ୍ରେୟ ହୋଇ ରହିବେ ।

କଲକତ୍ତର ହାଇସ୍କୁଲର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍କଳପାଠ ସାହେବ ବୋଇଲେ ଯେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଗେତପାଠେବଳୁ ତରୋ କପୋତାଜି ଜାତି କରୁଥିଲେ ଉପଦେଶ ଅଛନ୍ତି । ଏଥିକୁ ପାଇଁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଗେତପାଠେବଳୁ ଉପରେ ଏପରି ବୋଧାଭାଷ କରୁନା ଗୁଣ୍ଡମୁଳକ ଅଠର କାରଣ ଜାହାଜ କଥା ବି ଲେଖାଗୁଣ୍ଡ ବୁଝି ଉଠୁନା ଅନ୍ୟ ହେବାର ନାହିଁ ।

ଈ-ଲକ୍ଷ୍ମୀର ବିଦ୍ୟାଳୟ ପଞ୍ଚମ କ୍ରମ ଶ୍ରୀକାର୍ତ୍ତିକ ମିଳନପାଠେବଳୁ ମୃତ୍ୟୁ ବ୍ୟତୀତ ଜାଲଜାଲଯୋଗେ ଅଧିକାରୀ ସର୍ବପାଥାରଣ ଜାହା ଶ୍ରୀ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବୋଇଅଛନ୍ତି । ମିଳନପାଠେବଳୁ କାର୍ତ୍ତିକ-
ବର୍ଷର ଉତ୍ତରାଷ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ ପୁସ୍ତକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଓ ଅର୍ଥବ୍ୟବହାର ପାଠ୍ୟରେ ଏ ମହାପଦ୍ମ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ ବୋଲିଯାଇ ପାରେ ଏହାକୁ ବ୍ୟୋଗରେ ଯେଉଁ ପାଥାରଣ କ୍ଷମ ହୋଇ ଅଛୁ ଜାହା ଶ୍ରୀପୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ଲକ୍ଷ୍ୟା ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଅନୁମାନଙ୍କ ଲେଖକମାନଙ୍କ ଗର୍ଭର ମାନବ ବଳ କାର୍ଯ୍ୟପାଠେବଳୁ ଗାସନକାର୍ଯ୍ୟରେ ଶ୍ରୀକାର୍ତ୍ତିକ ଲାଭ କରୁଥିବା ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ ମହାଶ୍ରୀ ଜାଲପ୍ରତ ପଦ୍ମଶ୍ରୀ ବୋଇ କାର୍ତ୍ତିକବର୍ଷର ନକ୍ଷତ୍ର ଉପାଧିର ମାୟାପଦ ବୋଇଅଛନ୍ତି । ଆହା ବଳବାସିଙ୍କର ବି ଗୌରବ କଥା ହେଲା ।

ଗୁଡ଼ମକଲରେ ଗୋଟାଏ କୁମ୍ଭୀର ଭେଲ-
ଗାଡ଼ୀକୁ ଅଟକାଇ ଦେଇଥିଲ । ବୋଧ ପୁଅର କୁମ୍ଭୀର ଭେଲବାଟରେ ଗୋଇଥିବା ଭେଲଗା-
ଡ଼ୀ ହାକୁଡ଼କାର ବ୍ୟୟେ ଜାହାର ଲଞ୍ଜ ଓ ଦେହ ତର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇ ଏମନ୍ତ

ଲକ୍ଷ୍ମୀରୁହେଲ ଯେ ଅତି ଚକ୍ର ବୁଲିଲ ନାହିଁ । ଏ ଗାଡ଼ରେ ଯେଉଁ ଜଳ ଲାଗିଥିଲା ତାହାର ଜଳ ଏଠାରେ ବଳଭଦ୍ର ଥିଲା ମାଧ୍ୟ ଗାଡ଼ୀ-
ବାହୁ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କଲେପୁଣ୍ୟ ଚକ୍ର ବିଶୁଦ୍ଧମାସରେ ବୁଲିଲ ନାହିଁ । ତହିଁ ବାହୁ ଶ୍ରେୟକଲୁ ଫେରଯାଇ ଲୋକ ସଙ୍ଗେ ଅତି କୁମ୍ଭୀରକୁ ବ୍ୟବହାର ଗାଡ଼ୀ ଚକ୍ର ମୁକ୍ତିକଲ କୁ-
ମ୍ଭୀରୁ ମାସରେ ଲେବଲ ହା ୨ ଓ ବଡ଼ ଧର୍ମ ନୁହଇ କିନ୍ତୁ ଜାହାର ପନକମ ବେତେବଡ଼ ।

ବାଲେଶ୍ଵରର ସଂକୀର୍ତ୍ତନାପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାର ଦର୍ମଶ୍ରୀପାଠେବଳୁ ଅନୁକ୍ଷେପ କରାଅଛନ୍ତି ଯେ ଦେଉଳିକାନ୍ତ ଉତ୍କଳପାଠେବଳୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଜାହାକୁ ଓଡ଼ିଶାର ଜିଏଫ୍ ଉତ୍କଳପାଠେବଳୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବିଦ୍ୟାଧାର ଅର୍ଥାତ୍ କେହି ଓଡ଼ିଶା ଅଥବା ଇ-ସକ ।

ଲୁଗର କର ଗାଲେଶ୍ଵରରେ ଲେଖି ହୋ-
ଇଥିବାର ଉକ୍ତ ପଠିବା ଲେଖି ସେଇକ ନଅପଇସା ହୋଇଅଛି । ଶ୍ରୀକ୍ରମ କୁମ୍ଭୀର-
କର ସଂକୀର୍ତ୍ତନା ହେବାର ଏମିତି ହୋଇ-
ଅଛି କି ?

ଉକ୍ତ ପଠିକାର ପ୍ରକାର ଯେ ଲୁଗର-
କା ମୁଅ ନାମକ ଗ୍ରାମରେ ଚତୁର୍ଥ ପତ୍ରପାରେ ତ ୨୮ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଶ୍ରୀ ଯୋଗ ଯାଇଅଛୁ ନକ୍ଷତ୍ର ଗୋଇଥିବା ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ମୂଲ୍ୟ ପୁଲିସର ଅନୁମାନରେ ୪ ୯୯୮ ନା ଅଠର । ବାଲେ-
ଶ୍ଵରର ମାତୃଶ୍ରେୟ କ୍ଷତ୍ରପୁ ପ୍ରକାଶ ପାଠାୟ ପାଇଁ ଲେଖାବ୍ୟକ୍ତ କରାଅଛନ୍ତି ଅନୁମାନେ ଲେଖାବର୍ଣ୍ଣ ଧରମାନେ ଅନଳମପୁତ୍ର ହେଉଁ ଧାନ କରୁନାକୁ କୁଣ୍ଡିତ ହେବେ ନାହିଁ ।

ହାକପୁରଠାରୁ ଛତ୍ରଗଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଭେଲ ବେଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋ-
ଇଥିବାର ତହିଁର ବ୍ୟୟ କୁଣ୍ଡିତ କରୁନା ପାଇଁ ମାସଯୋଗ କରୁନା କିମନ୍ତେ ରଚଣାମେଣ୍ଡ ଇଣ୍ଡିଆ ୪ ୯୯୦୦ ନା ପ୍ରାୟାଶ୍ଚ ବଚଣାମେଣ୍ଡକୁ ଗର୍ଭ କରୁବାର ଅନୁମତି ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଗରମାସ ତା ୨୨ ରାଜ ସଂକଳେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଲେଖକମାନେ ଗର୍ଭକରପାଠେବଳୁ ଜାତିଲକ୍ଷ୍ମୀ ଯାହା ହଲେ । ପ୍ରାୟ ଦେଉଳୀର ସେଠାରେ ଅବହୃତ ହରବେ ।

ପ୍ରେସ୍‌ଲିଷ୍ଟ ।

ସଂକୀର୍ତ୍ତନପାଠ୍ୟ ।
ସମ୍ପାଦକମାନେ ଜଣାଣଲ ଯେ ଗାବାର ମେଣ୍ଡ ଅଧ୍ୟାୟକର ଉତ୍କଳପାଠେବଳୁ ଶ୍ରୀକାର୍ତ୍ତିକ

ରଞ୍ଜ ନେବାର ଓ ପାଠେବଳୁ ଅନୁମତିମେ ଚପକ୍ଷିମାନେ ବତାରହାଟ କରୁବାର ଓ ଶସ୍ତ୍ରା ମୂଲ୍ୟରେ ମୁରୁଗି କୁଣ୍ଡି ଅଧିକାର ପାଠେବଳୁ ବର୍ମର ଗୁଣ୍ଡ ହେଲେ । ଅରବିଏ ପଦଶ୍ଚିର ଚେନକଲ ବ୍ୟାଧି କରୁ ଅଛନ୍ତି ଯେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ହସ୍ତରେ ବତାରହାଟାପ୍ରଭୃତ ଅର୍ଥ ସଂକ୍ରାନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଲେ କଠିନ ଦଣ୍ଡ ହେବ

ଅତିକ୍ରମ ହୁଇବାର ସୁର ବେତେଗୁମାନେ ବତାରରେ ପରହାତର ଥିଲେ ଚପକ୍ଷି କିଲ ଖାଇବାକୁ ଯାଇଥାଏ । ପୁଲ-
ପରେ ଲାଗିଲ ନାହିଁ । ଦୋଷ ବାହାର ନା ପୁଲ ଚପକ୍ଷିର ସେ ମାତୃକ ଲେଖ ଉକ୍ତ କୁଣ୍ଡିପୁଣ୍ଡ ଲୁଲ ଶକ୍ତ ସଜା ହେବ । ସମସ୍ତ ହାକମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵତ-
ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପାଠିକ କରାଅଛନ୍ତି ସରକାରୀ ଲୁକରକ ହାତେ କେହି ବତାର ସରକାରୀ କରୁବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମାତୃଶ୍ରେୟ ଗଲେ କେତେ ଚପକ୍ଷିକୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସେ ହାକମାନଙ୍କ ଲାଗି ପତ୍ରା ସରକାରୀ ଦେଇ ଅପୁଥାନ୍ତି । ବିଶେଷରେ ହୁଦା ପକାର ବତାରକୁ ଯାନ୍ତ ଯେ ପତ୍ରା ମିଳବ ।

ଯାହା ହେଉ ଏକ ଲୁଗରକିୟା ଚପକ୍ଷିଙ୍କ ମୁଲ୍ୟକୁ ଏ ଦୋଷ ମାଫ । ସେମାନେ ହାକମର ଶ୍ରୀ ନ ଗାଲେ ଲାଜର ହେବ କାର୍ଯ୍ୟ ଲଳବ ? ମଧ୍ୟ ହାକମର ସରକାରୀ ନ କରୁଲେ ଓ ପହଞ୍ଚି ଉଠାଇ ନ ପକାଇଲେ ସେ ବା କପର ଗାଲବାକୁ ଦେବେ ।

ଯଥାର୍ଥବାକ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଠିକଣାମାତ୍ର ତା ୨୦ ରାଜ ମଫଲକାର ଶ୍ରୀ-
ଯୁକ୍ତ ବାବୁ ଅବୋଲନାଥ ଗୁପ୍ତ " ଲକ୍ଷ୍ମି ଓ ମହର୍ଷି ଚୈତନ୍ୟକ " ବସନ୍ତରେ ଶ୍ରୀକାର୍ତ୍ତିକରେ ଗୁଣ୍ଡ ପାଠ ପା ସମୟରେ ଦନ୍ତ ତା ବରବେ ।

ମୂଲ୍ୟପାଠି ।

ଶ୍ରୀ ଚୈତନ୍ୟ ବସୁନାଥପାଠ ତତ୍ତ୍ଵ ବଜ୍ରପୁ ୨୭	
" ମହର୍ଷି ନାଗପୁଣ୍ୟ ପାଠ ପୁସ୍ତକ " ୪୭୯୮	
ବାବୁ ପ୍ରଧାନପୁସ୍ତକାଳୟ ୧୨୮	" ୪୯
" ଶ୍ରୀକାର୍ତ୍ତିକପାଠ୍ୟ " " ୪୯	
ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଗୁଡା ବହେ ମୁସୁରକଲ " ୪୯୯୮	
" ବାବୁ ବିକ୍ରମପାଠ ସିଂହ ବସନ୍ତ " ୪ ୨୯୮	

ଏସ୍ ଉତ୍କଳପାଠ୍ୟବା ସରକାରୀ ବସନ୍ତ ବର୍ଷା-
ଦତ୍ତର କଟକପୁଣ୍ଡି-କୋଷାକଳ ଯତ୍ନାବସ୍ତରେ ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

ଏମନ୍ତ ଋତୁ ହେଉଅଛି ସରମଧ୍ୟରେ ରାଜପୁତ୍ରା
 ଦେବ ପରି ଯାଉଅଛି । ଛାତ୍ରମାନଙ୍କର ସରମ-
 ଧ୍ୟରେ ୧୮ ଓ ଦେବେ ୧୦ ୧୦୦୦ ଉଠୁଅଛି
 ଓ ବାହାରେ ଯେଉଁଠାରେ ଶରୀର ଧାସ ଲଗଇ
 ସେଠାରେ ୧୦୨ ଓ ୧୦୨ ଅଂଶ ହେଉଅଛି
 ଗ୍ରହରେ ସରମଧ୍ୟରେ ଗୋଇ ହେଉ ନାହିଁ ଓ
 ଅଗ୍ରଣାରେ ବାବରରେ ପଞ୍ଚମସ୍କନ୍ଧେ ପୁଣି ଦେ-
 ହର ହାଲ ଶୁଣ୍ଠବା ଛାତ୍ର ହେଉଅଛି । ଅଗ-
 ସର ଗୁଣୁଗୁଣ ଯୁବର ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥା ଏଥିରେ
 ପୁଣି ଏବର୍ଷ ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଅମ୍ବ ଦେବାର ଭାବା
 ଖାଇ ଲୋକେ ଛାନ୍ଦ ଅଧିକ ବାଧୁଅଛି । ଏବ
 ଯଥାହ ପୁଣି ମୋଦ୍ୟାଳରେ ବଲ୍ଲକ୍ଷଣେଷ ବୁଝି
 ହେବାର ଗୁଣବର୍ଣ୍ଣ ଗୁଣ ରହିଅଛି ଓ ଗୁଣାଗୁଣ
 ଅରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର ଅଧିକରେ ହୁଅ ବୁଝି
 ନାହିଁ । ଜଳପାନ ନକରାଯିବାପରେ ଯାହାଙ୍କର
 ବନଅଛିନ୍ତୁ ଦେବେ ଏ ଅବସ୍ଥା ଛାତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତି-
 ଚାକ ଉଣା ହେବ ହୁଅ କଣାଯାଉ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣରୁରେ ଯୁଦ୍ଧକାଳରେ ଭବନ, ଗୁମ-
 ନକମୀ ଅଠ ଯେଉଁ ଯାହାମାନ ପାଠରେ ହୁଅଇ
 ଗାହା ଅନେକାଂଶରେ ପୁଣ୍ୟପ୍ରଥ ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟ
 ଛାତ୍ର ହେତୁରେ ଗୋଇ ପାରେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ବ ର
 ପଞ୍ଚମସ୍କନ୍ଧେ ପୁଣି ଛାତ୍ର ହୁଅଇ । ବାହାରେ
 ବୁଲିଲେ କଲେ ଅନେକ ପରମାରେ ଛାତ୍ରର
 ଚେତ ଗୁଣା କୁଅଇ । ଭବନଯାତ୍ରା ପେଶ
 ଯାଉଇ ଓ ଏବର୍ଷ ଗୁମନକମୀ ଯାଣ ମଧ୍ୟ ଏ
 ଦୁଇରେ ବହୁତ ଉଣା ଏଥିରେ ଲୋକର
 ଗୁଣ ବାଟିବାର ଉପାୟ ବହୁତ ଉଣା ଦେବାର
 ଦେଶାନ୍ତାଏ ଯାହା ହେଉ ଅଧିକ ପୁଣ୍ୟକର୍ମେଷୁ
 ଏତୁ ଅଧିକ ଯେ ଛାତ୍ର ଅଗ୍ରଣୟ ହୋଇଥିଲେ
 ହେଁ କୌଣସି ଶୀତାର ଗାହୁଣିକ ହୋଇ ନାହିଁ
 ଦୋଧ ହୁଅଇ ବହୁତ ଅମ୍ବ ଗାଈ ମନୁଷ୍ୟମା-
 ନେ ଅନଳରେ ରାଜାରେ ଶୀତା ପାଶେପରି-
 ଯାଗ ନାହିଁ ଅମଳ ଯାହା ଏବର୍ଷ ହୋଇଅଛି
 ଏପରି ଦେଶେବାକ ଦେଶା ନ ହୁବ ତାହୋ-
 ଲେକେ ବହୁଅଛିନ୍ତୁ ଯେ ଗଜ ଶୋହଲ ସରର
 ବର୍ଷରେ ଏପରି ହୋଇ ନାହିଁ । ଅମ୍ବ ପର
 ଚୁରୁପରିଶା ବ ଗୁଣପରିଶା ଓ ବନ ରମ୍ଭ ଅମ୍ବ
 ଉ ପର ଚନ୍ଦ୍ର ଗୁଣପରିଶା ଅଧିକ ନାହିଁ ଏକେ
 ପମ୍ପାରେ ପୁଣି ଏବ ବୁଝାହିଁ ? ହେଉଗାମାନେ
 ଗୁଣା ଯାହା ଗୁଣୁଅଛିନ୍ତୁ କୌଣସିଠାରେ ଅବ-
 ର ଯାଉ ବାହାନ୍ତି । ଦୁଃସ୍ୱ ଲେବଲର ଅନେ-
 କ ଉପକାର ହୋଇଅଛି ଏହେତୁ ଗାହୁଁ ।

ବୀରକାବର ମାତ୍ରେ ।

ବୀରକାବର ବା ଯାହାକୁ ବୁଝୁଛୁ ମାତ୍ରେ
 ତଣା ଅଧିକ ଶବ୍ଦ ଉଚ୍ଚି ପାଉବ ଯେ ସ୍ୱାଧୀନତା
 ଓ ବୀର ବୀରକାବର ମୂଳ ହେଉଅଛି ଓ ଏକ-
 ଶକ୍ତିଅ ବୀରକାବରେ ଉଚ୍ଚି ଦୁଇ ବା ନ ଥିବା
 ଶାହା ସମାଜ ସମ୍ଭରେ ଯପୁଣେମାଟି ପଞ୍ଚମସ୍କନ୍ଧ
 ଅଟଇ । ବୀରକାବରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ପୁଣେ ଯାହା
 ମନକୁ ଯେପରି ଅପେ ସେ ସେପରି ଚନ୍ଦ୍ର ଓ
 ଲକ୍ଷ୍ମଣରେ ବୀରକାବ ବରେ ଓ ଏକ ଦୁଃସ୍ୱ
 ଅନ୍ୟଠାକୁ ଅଧିକ ଲଭି କରବ ଏକକ୍ରମ
 ବାହାଦୁରୀ ହେଲେ ଲଭଇ ଅସମତା ରବର
 ନାହିଁ ଓ ହେଉ କୌଣସିମାନେ ଅପରମିତ
 ଲଭ ବା ଶକ୍ତ ଏହକୁ ନାହିଁ । ଏକଶକ୍ତିଅ
 ଦେଶାଳରେ ଯଦୁ ଅଧିକ ଏକ କାରଣ ଏକ-
 ବକ୍ତି ରୁ ଅନ୍ୟ ଦେବେ ସେ ବ୍ୟବସାୟ କର
 ପାଉବ ନାହିଁ ପୁଣ୍ୟ ଗାହା ମନକୁ ଯାହା
 ଅପେ ସେହି ବରରେ ବହୁତ ବରତ ଓ
 ବୀରକାବର ଉପାଦାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଗାହା
 ଗୁଣା ଅନ୍ୟ ଲେବକୁ ବହୁତ କର ପାଉବେ
 ନାହିଁ ବୋଲି ସେ ଯେତେ ସାମାଜିକ ବୀର
 ଦେଶାଳ ବୁଝା କରବ ସେହି ସାମାଜିକ ଗାହାକୁ
 ଦୋଳୁ ଦେବ ପୁଣ୍ୟ ଦୋର ଗାହା ଅଜ୍ଞ-
 ଧୀର ଦେବ । ଯାହାକି ଗାହାମାନେ ବୀରକାବ
 ଏକମାନେ ବୀରକାବର ବୁଝି ବାହାରି ଯାହା
 ବାରଣ ଅଧିକ ଅନେକ ବୀରକାବରେ ଏକ-
 ଶକ୍ତିଅ ବ୍ୟାପାର ପ୍ରକଳିତ ହୁବାର ଅନୁମାନେ
 ଅନଳ ହୋଇଅଛି । ଦିଗପତ୍ତା, ମୟାକର,
 ଦେଶପତା ପ୍ରଭାତ ବୀରକାବରେ ଏପରି ଚଳି-
 ବାର ଅନୁମାନେ ଶକ୍ତ ହୋଇଅଛି ଓ
 ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶେବ ପଞ୍ଚରେ ମଧ୍ୟ ଏହି
 ପରି ହବର ସମ୍ଭବ । ଏଠାରେ ଏକା ଗୁଣ୍ୟ
 ବାଧୁ ଦୁମା କ୍ରମ କରବାର କରେ ଦେଶାଏ
 ମହାକର ଗାହାକୁ ସରମିଶାନ୍ତ ଦୁଃସ୍ୱ ବର
 ବହୁତ ହୁଅନ୍ତି ଓ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ କୌଣସି
 ଶୁଣୁଗୁଣ ହେଉଅଛି ଓ ବାହାକୁ ଦେବାର
 ସୁଖର ବର ଏହି ଅଧିକ ଶକ୍ତି ହୁ ସେ ଯେଉଁ
 ତୁମ୍ଭରେ ବ୍ୟବସାୟ କରନ୍ତି ସମସ୍ତ ପ୍ରକା ଚନ୍ଦ୍ର
 ପ୍ରଦୀର ବାରବାର ଏକା ଗାହାକ ବରତ
 କରବେ ଅନ୍ୟ କୌଣସିଠାକୁ ଶିବେ ହେଉଁ ।
 ଦେଶେବେଲେ ମୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତାରତ ହୋ ଯାଏ ଓ
 ଲେବେବେଲେ ମହାକର ଅପଣା ମୁକ୍ତ ଅପେ
 ସୁଖ କରଇ । ଯାହାକୁ ରୁଣ ବହୁତ କରବାର
 ଅଧିକାର ବସ ଯାଉଅଛି ପ୍ରକାମାନେ ଗାହା

ରୁଣ ବାହାରିଠାରୁ ରୁଣ ବହୁତ ବରଦେ ନାହିଁ
 ଓ ମୁକ୍ତର ପରବର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟ ଦେବ ନାହିଁ ।
 ଯାହାକୁ ତମ ବୀରବାର ଅଧିକାର ବସ ଯାଉ-
 ଅଛି ଏହି ପ୍ରକା ଗାହାଠାରେ ତମ ବହୁତ
 କରବେ ଓ ସେ ଯେତେ ମୁକ୍ତ ଦେବେ ଗାହାକି
 ଗାହାକୁ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ଏ ସ୍ତରେ ଗୁଣାମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ବର-
 ବାର ଅବସାଦ ସେ ଯେଉଁ ମହାକର
 କୌଣସି ବାରମାର ସାଉ ଗାହାକ ସପ୍ତକ
 ଚଳି କରଇ ସେ ଲଭି ପାଇ ଯାଉଥାଏ ଓ
 ଅଧିକ ଲଭି କରବ ବୋଲି ଏବାଦେ ସେ
 ବୀରକାବ କରବାର ଦେଖା କରଇ ପୁଣ୍ୟ
 ପ୍ରକାଳଠାକୁ ହୁଏ ସମସ୍ତରେ ଯେଲେ ଅଧିକ
 ମୁକ୍ତ ଓ ବହୁତ ପମସ୍ତରେ ଯେତେ ଅଧିକ
 ମୁକ୍ତରେ ପ୍ରକା ଦେଇ ଥେଉ ପାରେ ତେଣୁ
 ଅଧିକ ଲଭି ହୁଅଇ ଓ ଗୁଣାକୁ ଯାହା ବୀରକ
 ବଅଇ ଗାହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଳଠାକୁ ଲିଅଇ
 ପୁଣ୍ୟ ବୁଝା ଅପଣା ପ୍ରକାର ଧନ ଅପେ
 ଅପହରଣ କରନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟଲେବକୁ
 ଅପହରଣ କରନ୍ତି ଓ ବ୍ୟବସାୟରେ ଯେତେ
 ପ୍ରକାର ଫଳ ଅଧିକ କରନ୍ତି ତତ୍ତମାନେ ବହୁତ
 ହୁଅନ୍ତି । ଯେତେ ପୁଣି ଏକକ୍ରମ ମହାକର
 ସହଜ ବ୍ୟୋଗସ୍ତ୍ର ନ କରଲେ ତେବେ
 ଅନେକ ଲେବ ତୁମ୍ଭ କ୍ରମ ଦେଶାଳୁ ଅଧିକ
 ଦେଶାଳ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ବାହାମାନ ହୁଅନ୍ତି
 ଚତୁରେ ପ୍ରକାର ଲଭ ହୁଅନ୍ତି ବାରଣ ଯେ
 ମହାକର ଅଧିକ ମୁକ୍ତ ବଅନ୍ତି ପ୍ରକାମାନେ
 ଗାହାକୁ ବହୁତ କରଲେ ଓ ସେ ମହାକର
 ଅଧିକ ଲଭି ବଅନ୍ତି ଗାହାଠାକୁ ହୁଏ କରଲେ
 ପ୍ରକାଳର ମନୁଷ୍ୟ ଦେଲେ ଗୁଣାକର ଲଭ
 ହେବାର ବଲକ୍ଷଣ ସମ୍ଭାବନା ଅଧିକ ମାତ୍ର
 ଯେତେ ପ୍ରକାମାନେ ସେ ପ୍ରକାର ଲଭ
 ଗୁଣାକୁ ଅଧିକ ହେବେ ତେବେ ସେ ତୁମ୍ଭ
 ଉପରେ ବର ବହାଉ ଗାହାକୁ ଲଭ ବରପାଉନ୍ତି
 କରଇ ସରମାତ ନ୍ୟୟଦେଶ ଦେଲେ ଗାହା
 ମହାକର ଉପରେ ସରତ ପ୍ରକାର ଲଭିବ ବହୁ
 ବରଦେଶା ଯିବ ନାହିଁ । ବର ବ୍ୟାପାର
 ଧାନ ଉପାୟ ଅଧିକ ମାତ୍ର ସେ ବହୁତ ଉଚ୍ଚେଶ
 ବରଦା କର୍ତ୍ତମାନ ଅନୁମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
 ମୁକ୍ତ । ଅନୁମାନେ ଦେବକ ଗରଗାତ
 ଗୁଣାମାନଙ୍କୁ ଏପରି ହରାଇବାକୁ ବାହାକର
 ସେ ସେମାନେ ଏକକ୍ରମ ମହାକର ବାରମାର
 ଅପଣା ବୁଝାନ୍ତି ଚିଠାଇ ଥେଉ ବୀରକା

କୃଷ୍ଣପୁରେ ମାହାତମ ଓ ପ୍ରଜାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ୱ
 ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ସେଦିନ ସ୍ୱାଧୀନତା
 ଅଭାବରେ ଜାହାଜ ଗୁଳିମଧ୍ୟରୁ ଉନ୍ନତ ହୋଇ
 ପାଉ ନାହିଁ । ଜଣେଜଣି ପ୍ରବ୍ୟର ମୁକ୍ତି ନିମନ୍ତେ
 ରହି ହେଉଅଛି ଓ ଏହା ସମୟରେ ଅତି
 ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପଡ଼େ ବନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଜା-
 ମାନେ ବିପେକ୍ଷ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବିପେକ୍ଷ ମୁକ୍ତରେ
 ପ୍ରବ୍ୟ ଦେବାକୁ ବାଧା ଥିବାରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଫଳ
 ଲାଭ କରି ନ ପାରନ୍ତୁ । ପୁଣି ପ୍ରକୃତମାନଙ୍କ
 ଅନେକ ଗତୋତ୍ତାରେ ଏହିସମୟ ଏକଗୁଣିଆ
 ବ୍ୟବହାର ଥିବ । ବନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ସେଠା
 ଗୁମାସ୍ତାଙ୍କ ଉକ୍ତ ଘରକୁ ଅଧିକୃତ କାର୍ଯ୍ୟର
 ଉଠାଇ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଓ ଯେ ଯେ ସ୍ଥାନରେ
 ଏହା ଉଠି ଯାଇଅଛି ସେଠାରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର
 ଉଦ୍ଧୃତ ହେଉଯାଏ ।

ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକସଂବାଦ ।

ଗଜ ଅପ୍ରେଲମାସରେ ତେସୁୀ ଓ ଅଧିକୃତ-
 ମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ସଂଘଟା ହୋଇଥିଲା ତାହାରେ
 ମାକୁ ନିଜକିମୋର ଦାସ ଓ ନିଶ୍ଚର ଗଜସାହେ-
 ଗଜର ଯେଣିକେ ଏକ ମୌଲିକ ଅବସ୍ଥା
 ମଧ୍ୟରୁ ଉନ୍ନତ ହୋଇଥିଲେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ
 ଯୁକ୍ତ । ଏସବୁ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକତମ ଓ
 ବିକସ୍ତ୍ରାହେବମାନେ କେବଳ ଓଡ଼ିଆ ଜାତି-
 ର ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଦେଇଅଛନ୍ତି ମତ୍ତୁସ୍ତାମ ଓ
 ଯେମାନଙ୍କ ପରଞ୍ଚା ବାଜି ରହିବ ।

ଗଜ ଗୁମାସ୍ତାଙ୍କ ଡେଇଁଆ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ମନୁ-
 ଶାସ୍ତ୍ରୀ ହେଲେ । ଏ ମନୁମାନଙ୍କ ବିଷୟ
 ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଯେ ଯେ ମନୁମାନଙ୍କ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ
 ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାର ସମ୍ଭବ ହୋଇଥିଲେ ଓ
 ଯେମାନଙ୍କ ଡେଇଁଆ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ମନୁ-
 ଶାସ୍ତ୍ରୀ ହେଲେ ଓ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ
 ଯାଏ । ୨୭ତମ ଅଧ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟରୁ
 କିଛି ମୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ ୧୯୨୩ରେ ଉପରେ
 ମଧ୍ୟ ମାଧ୍ୟମ ଦେବାର ଅପରାଧର ଗୁଣ
 ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ବିବେଚନାରେ ୧୯୨୩ ଓ ୧୯୨୪ ଓ
 ଓ ଲେଖିବ ଯାହାକୁ ଯେମାନେ ସହ ହୋଇ
 । ଏ ମନୁମାନଙ୍କ ସଂକ୍ଷେପ ବିଷୟ ଅ-
 ପ୍ରାୟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ମାତ୍ର
 ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହିକି ଲେଖିବାର ଅବସର

ଯେ ଦେଖେ ଲୋକ ଉକ୍ତ ସମସ୍ତ ଉପାଦାନ
 କରୁଅଛନ୍ତି ଅଧିକ ଅଧିକ ପତ୍ର ହୋଇଥିଲେ
 ଜାହାଜ ପୂର୍ଣ୍ଣର ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ଏପ୍ରକାରର ବିଷୟମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତ-
 ହୋଇ ଗ୍ରାସୁକ୍ତ ହେବାରୁ ଏହେବ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ
 ହେବାରୁ ଅଧି ପୁରୁଷୋତ୍ତମକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି
 ସେଠାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣର ସାହେବଙ୍କ ସହ
 ସାକ୍ଷାତ୍ କରି ବିଷୟମଧ୍ୟ ସମ୍ପର୍କିତ ନୁହେ
 ବିଷୟମାନଙ୍କ ଚାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଏ ।

ଏ ବର୍ଷ ବିନୋଦବିହାରୀଙ୍କ ଲଳନାସାହେ
 ଶେଷିବ ମୁଖ ସୁଅଙ୍କ ବାଦାଉଥିବା । ଗାଲେ-
 ପୁରୁକିଦାନୀ ଯଦା ସୁଆମଲ ଗୋପାବ କୁଶିମ
 ସମ୍ପ ଓ ଗୋଷିବ କୁଶିମ ସିଂହ ବହୁ ଅନୁ-
 ରରେ ପଠାଇଥିଲେ । ଗେଷ ଯାହା ପୂର୍ଣ୍ଣରେ
 ଜାହା ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇଥିଲା । ଅନେକ ଯାହା
 ଜମା ହୋଇଥିଲେ ଓ ସୁଅଙ୍କ ସବୁ ଦେଖି
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ।

ଶର ମନୁଲିକାର ପ୍ରସାଦାଳୀ ସୁଦେର ବାକୁ
 ଅପୋରମାଥ ଗୁପ୍ତ ଲକ୍ଷି ଓ ତୈନନୀଙ୍କ
 ଗଜନ ବିଷୟରେ ଗୋଷିବ ଚାର୍ଯ୍ୟକୃତ ଜା
 ଥିଲେ ଜାହାଜ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରୁ ଯା ସର ଏହି
 ମଧ୍ୟ ଗୁମାସ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାଣିକର ହୋଇଥିଲା । ଅନୁ-
 ମାନ ଅଧ୍ୟାୟର ହୋଇ ବହୁଅଛି ଯେ ଏଥର
 ମତ୍ତୁ ଓ ଗୁମାସ୍ତାଙ୍କ ଅନେକ ଗୋପ ଅଧିକରେ
 ଓ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଅପୋର
 ବାକୁ ବାଞ୍ଛୁର୍ଣ୍ଣି ଲମ୍ପା ସେ ଅଧ୍ୟାୟ ଧର୍ମ ସବୁର
 ଯଦା କରାଯାଏ ଏମାନୁ ଅଗତା କର ଦେଖେ
 ଲୋକ ଜାହାଜ ବିଧା ଗୁମାସ୍ତାଙ୍କୁ ଆଧୁ ଗାହିଁ
 ବୋଲି କଥା ହୋଇଅଛି । ଏମାନୁ ହୋଇ-
 ଥିଲେ ନିଜ ପୁତ୍ରର ବିଷୟ ଅଧିକ କାରଣ
 ଅପୋରବାକୁ ଦୈଶିକ ଧର୍ମର ଲକ୍ଷା ତର
 ନାହାନ୍ତି ବରଂ ସବୁ ଧର୍ମର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର
 ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ସବୁ କଥା ବାର ଅଧିକ
 ଦେବକ ସେହି ସବୁର ବ୍ୟବଧାନ କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ସେ ଗାହାଜକୁ ଧର୍ମ ପ୍ରକାର ଉପଦେଶ ଦେଇ
 ନାହାନ୍ତି ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ବି
 କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଜାହା ହୁଏ ଅଧିକ । ଏହି ବାଦର
 ଜାହାଜ ବିକ୍ରମ ଗୁମାସ୍ତାଙ୍କ ଅନୁମାନେ
 ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରୁଅଛି । ବିପେକ୍ଷ
 ଧର୍ମର ଜଣା ଦେଲେ ଅନୁମାନେ ଜଣିରେ
 ଅଧିକ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣମାନ ଓ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଗୁମାସ୍ତାଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କର
 ପ୍ରକାଶ ମହା ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଗାଲକୁ ବିଧା କରାଯାଏ

ତେଣୁ ହୋଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ସେ
 ଗମାତ ହୋଇଥିଲେ ସେହି ସମୟରେ ଜାହାଜ
 ଦେଖିଲେ ସବୁ ପ୍ରକୃତ ହୋଇଥିଲା । ଜାହାଜ
 ଅନୁଗ୍ରହକାର ଅଧିକ ମାତ୍ର ସମ୍ପାଦନା
 ଅଛି ।

ଏମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ କରାଯାଇ ଓ
 ବାଲେଶ୍ୱର ମଧ୍ୟରେ ଜାହାଜ ଯାହାପାଇଁ କର
 ପାରେ ସେହି ଅନୁଗ୍ରହଣା ଯୋଗ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ
 କରାଯାଏ ଯାହା ଗତଶିକ୍ଷଣ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣା ଗୁମାସ୍ତାଙ୍କୁ
 ଧର୍ମରୁ ୧୯୨୩ ଲା ନାକ କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ଏ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଯେ କିଛି ବ୍ୟୟ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ
 ହେବ ସେ ସବୁ ଦୈଶିକ ସରକାରୀ ଜାହାଜ
 ସଂଗ୍ରହେ ସତ୍ତା କି ଥିଲେ ପ୍ରଦେଶୀୟ ଧର୍ମକୁ
 ଜଣି ହେବ ।

ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣର ସମ୍ପାଦନ ଅଧିକ ଯେ
 ମହାନାମ୍ୟ ନିବାଗତ ହୋଇଗାର ଗମସ୍ତର ଓ
 ବିମତ ମଧ୍ୟରେ ଜାହାଜ ବାଞ୍ଛୁର୍ଣ୍ଣିକ ଜାର ବିଧା-
 ରାକୁ ମନୁସ୍ତ ବିକାଶକୃତ । ନିମ୍ନେ ଏ ଦେ-
 ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଗୁମାସ୍ତାଙ୍କେ ଏ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣର ଅନୁ-
 ଶ୍ଚାନ କରୁଅଛନ୍ତି ସୁଗର ବିଷୟ ଅଧିକ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ଗୁମାସ୍ତାଙ୍କ ବିକାରରେ
 ମାସିକ ୪ ୧୦୦୦ ଲା ଦେଖିଲେ ଜଣେ ଉତ୍ତୀ-
 ଶ୍ଚାସ୍ତ୍ରୀ ଗୁମାସ୍ତାଙ୍କ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣର ବିଷୟ ହେବାର
 ଗତଶିକ୍ଷଣ ମତ୍ତୁର କରୁଅଛନ୍ତି । ଏ ବ୍ୟକ୍ତି
 କୃଷ୍ଣ ଲଳିକାର ପ୍ରଦେଶୀୟ ଅଧିକରଣସମ୍ପ
 ମଧ୍ୟ ଚାର୍ଯ୍ୟ କରୁବ । ଗୁମାସ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ
 ମେଣ୍ଟାଙ୍କ ସୁଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରକାଶ ହେଉ ବିଷୟ
 ଅଧିକ ।

ମନୁସ୍ତର ବାହାରର ଜାମିନ ଦେଖାଏ
 ମୋସସରେ ଲୋକଅଛି ଯେ ବିବରଣ
 ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଜଣେ ଲୋକ ଅପରା
 ରୁତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ବିଧିକରଣ ଅପରାଧରେ ଏକଦିନ
 ବାଗୁବ ସବୁ ଲୋକକରଣର ଅଧିକ ଯାଉଅଛି ।
 ଜାହାଯାଏ ଯେ ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ସେ ସମୟରେ
 ମାତ୍ରକ୍ରମେ ଗାର ବିକାର ଥିବାର ଅପରା
 ରୁତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଲୋକ ଲୋକର ବିଧା କରୁଥିଲା ।
 ମାତ୍ରକ୍ରମେ ଅଧିକ ଏଥିରୁ ବିକାର ବି
 ହୋଇ ପାରେ ?

ଗୁମାସ୍ତାଙ୍କ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣର ଅବସର ହେଲୁ ଯେ
 ଗୋଷିବଙ୍କ ବିପେକ୍ଷ ଅଧିକୃତ ଏକଦିନ ମନୁ-
 କୁମା ସଂଗ୍ରହେ ଜଣେ ଓଡ଼ିଆ ମନୁସ୍ତର ପ୍ରଦେ-
 ଶନ ଅଛି । ମାତ୍ରକ୍ରମେ ଜଣେ ୪ ୨୦ ଲା ଓ
 ଗମ୍ଭ ସମୟରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ବିକାର ୪୦୦ ଲୋକିଏ ।

କର୍ମପ୍ରାଣୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଇଂରାଜ ଚେଲକୀ ଓ ଓଡ଼ିଆ
ଲୁଗାମାନ ଉତ୍ତମତରଂ ଚେଲକୀ ପତ୍ର ପାଠକଙ୍କ ।
ଏତେଯୋଗ୍ୟତାକୁ ଏପରି ଦେଖନ ।

କର୍ମୀମାନଙ୍କ ଦାଗତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବାରମାନେ
ପସ୍ୟର ଉତ୍ତର ଦେଲେପାରା ଚାଗତ କର୍ମୀଣ
କରମାର ଉତ୍ତର ବାହାର ଦେଖିଅଛନ୍ତି । ହୁକୁ-
ପ୍ରେକ୍ତି ଅର୍ଥ ଅବଗତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଏ
ଦାଗତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରବା ପାଇଁ ସହଜରେ ଉତ୍ତ-
ରୁଣ୍ୟାୟ ପ୍ରତା ପ୍ରାୟ ହୋଇଯାଏ ଓ ଉତ୍ତ-
ସଙ୍ଗେ ବନା ମିଶିଲେ ଅଥବା ନ ମିଶିଲେ ପୁଣି
ଲଲ ଦାଗତ ହେଉଅଛି । ଉତ୍ତ ପଏଲକରେ
ହୁ ୩୦ ଗ ଦାଗତର ମରଣ ବାହାର ହୁଅଇ ।

ହୁକୁପ୍ରେକ୍ତି ଅର୍ଥ ଜଣେ ପସ୍ୟପ୍ରବୋଧ
କୁହି ଅଛନ୍ତି ଯେ ଜଣେ ହାଁ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ହାଁକୁ
ହାଁକୁହାଁକୁ ଏବଂ ଅଲ ପ୍ରହାର ବରବାରେ ଜଣେ
ଅସିହୁଣ୍ଡା ମାତ୍ରେଣ୍ଡା ଉତ୍ତାକୁ ଏବଂ ବର୍ଷ ଚିଠି
ପରମାନର ପତ୍ର ବ୍ୟାଧ କରଅଛନ୍ତି ।

କଲବତା ବସ୍ତୁବ୍ୟାଲୟର ଲେଖକଙ୍କ
ପଦରେ ମିଶ୍ରର ଉଲ୍ଲେଖନ ଉତ୍ତକୁ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ହୁକୁପ କଲେକର ଦେଲେ ପ୍ରଥମ ସପ୍ତକ
ହେଠା ପ୍ରିକ୍ତିପଲ ଥୋଏଟ୍ ସାହେବଙ୍କର
ବ୍ୟାଧ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି । ବନାଦର କାର୍-
ଣ ଏହି ଯେ ପ୍ରିକ୍ତିପଲ ମହାପତ୍ର ଜଣେ ହୁହର
ମନକର ବେଶ୍ଟ ଚାହାକୁ ହାଲେକର ବାହାର
ହର ଦେବାକୁ ଉକ୍ତ ଶେଣୀର ପମସ୍ତ ପିଲାମାନେ
ଅପମାନ ଦୋଧକର ନାଲେକ ଉଦାଗ ବର
ଅଛନ୍ତି । ମାନବର ଲେଖକଙ୍କ ମନକର ବର
ସାକାରରେ ଏ କଥା ପ୍ରକାଶ ହେବାକୁ ସେ
ହୁହକ ଦୋଷୀ ହର ପତ୍ର ଦେବାକୁ ମାନବ
ନରଅଛନ୍ତି ।

ଯେଉଁ ପମସ୍ତ ମହଲୁମାର ହାକିମ ଏବଂ
ଅମନାଦ୍ୟ ମାତ୍ରେଣ୍ଡାମାନେ ହୁକୁପ୍ରେକ୍ତିର
କ୍ଷମତା ପ୍ରାପ୍ତ, ଦେମାନେ ଯେଉଁ ଠାରେ ପୁର
କର ଅମରେଇ ମାତ୍ରେଣ୍ଡାକୁ ଦୋଳ ଏବଂ
ସାପନରେ ବରୁର ବରଦେ, ଦେଠରେ ଦେ-
ମାନେ ପ୍ରଥମ ଶେଣୀର ଏବଂ ଦେମାର କ୍ଷମତା-
ନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର ପାହୁକେ, ଏବଂ ଯେଉଁ-
ଠାରେ ମହଲୁମାର ହାକିମମାନେ ବା ଦେହପାର
କର୍ମରମାନେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କରେ ଏବଂ
ଜଣର ଅଧିକ ଅମରେଇ ମାତ୍ରେଣ୍ଡା ନ ପାଇ-
କେ, ଦେମାନେ ପ୍ରକୃତପେଷରେ ପ୍ରଥମ ଶେ-
ଣୀର କ୍ଷମତାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର ପାହୁକେ ।

କେଉଁ ଠାରେ ପାହୁକେ ଚାହା ଦିଗରକ
ଉପୋର୍ ଅନୁସାରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବ ।

ଉକ୍ତ ଲକ୍ଷଣରୁ ଜଣେ ପସ୍ୟପ୍ରବ
ଲେଖକଙ୍କୁ ଯେ “ ଅନୁପଦ ହେଲ ବହାମ-
କର ଅଠଗତ ଛାନ୍ଦପ୍ର ପହିବୋଧକ ଜଣେ
ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରରଣ ଶିଷ୍ୟରେ ଦରଜାନାଦେହଣ
ପ୍ରଦତ୍ତ ଗମନ ହୁଅଥିଲେ ତେତେଦେଲେ ଦେ-
ଲେକ ବର ଦେପ୍ୟାଣ୍ଡ ପ୍ରଦତ୍ତ ଚାହାକର ପ୍ରାଣ
କନାଗ ବଲେ ଅନୁମାନେ ଚାହାକ ମୂଲ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ
ଶୁଣି ବତ ଅଧିକାରୀକୁ ଦେଲୁ କୌଣସି ବ୍ୟ-
କ୍ତିଙ୍କ ମୁଖର ହାହାର ଉଚ୍ଚାରଣ ହେଉ ନାହିଁ
ପମସ୍ତ ଚାନ୍ଦକର ଲେଖକମାନେ ଦୋଳଅଛନ୍ତି
ମନକ ଲଲ ହେଲ ଦୁହୁଦଳନବାନା ପରମସ୍ତ-
ରକର ” ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧ୍ୟାୟ ପ୍ରକା-
ଶାତକ ହୁଅଇ ଚାହାକ ଉତ୍ତମାଦପ୍ରାରେ
ଏହୁପର ଏହା । ପରମେପ୍ରତ୍ତ ଯାହାକୁ କ୍ଷମତା
ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ କୁହୁଣ୍ଡା କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ।
ଏ ପସ୍ୟରେ ଅଲ ଦେଲେ ହୁହୟ ଲେଖାଅଛି
ପ୍ରାମାଣବର ଚାହା ପ୍ରକାଶ କର ନ ପାହୁକେ ।

ଜେଲକମୁପ ଅବଗତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯେ
କହୁପରବତାର ଦୋଷିଏ ପାବ ଚୌକ ପାଗ-
ରେ କ ୨ ଶ ଦୋଳ ହେଉର ଡାକଦାଉ ଦୁ-
ହେଇ ଅଛନ୍ତି । ସକାଳ ୧୮ କ ୧୯ ଗ୍ରା-
ପମସ୍ତରେ ଡାକଦାଉ ଯାଉ ଥିବା ଉଚ୍ଚାରଣ-
ମାନେ ଅକସ୍ତୁକୁ ଅସି ଦୋତାକୁ ଏବଂ ବାତ
ମାର ପହାର ଦେଇ ବୋରମାନକୁ ବାତ
ଉପନ୍ତ ଉଲକୁ ଯାଉ ଅଣ୍ଡେ ଓ ଅନେକ
ବାହୋଇ ପତକ ଉପରେ ହୁଲେ ଦେବୁ ହୁହ ବର
ପାହୁଲେ ହାହି ଡାକଦାଉମାନେ ଚାହାପସ୍ୟକୁ
ଲକ୍ତି ଦେଇ ବୁଲିଗଲେ ।

ବନୁରର ପ୍ରକୃମାନେ ପ୍ରକାଶୟ ବ୍ୟକା ଓ
ଅରକ୍ଷକାକଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଶିମିଜ ଗୋଟିଏ
ପାଣ୍ଡି ପ୍ରାପ୍ତ କରଅଛନ୍ତି । ପ୍ରାୟ ଅନେକ-
କାର ଧର୍ମା ସଂଗ୍ରହ ଦେଲେ । ପ୍ରକୃତକେଳ
ଓ ସ୍ଥାନରେ ଏ ପରି ଗୋଟିଏ ପାଣ୍ଡି ପ୍ରାପ୍ତ
ନ ହେବାର ଉଚ୍ଚତ ।

ପ୍ରେ ରି ତ ପତ୍ର

ଉତ୍କଳଗଣିତା ସମ୍ପାଦକ ମହାପତ୍ର
ସମାପେଷୁ

ମହାପତ୍ର ! ଅନୁର ଉତ୍କଳଗଣିତା ପତ୍ରକୁ
ଅଗ୍ରାଜ ପଢ଼ିବାରେ ପ୍ରାମାଣ କର ଉତ୍ତରାଧି-
କ ବରଦେ ।

ଅନ୍ୟ ଦୁରୁହକର ଦେ ପାଠକବର୍ଗ ମହା-
ପତ୍ରମାନେ ଦେଖ ! ଦାକ୍ତିହାଉ ମୁକ୍ତିଦେହ-
ଦାରକୁ ସୁକରେ ଥିବା ଉତ୍ତରଦାର ଶ୍ରୀପୁତ୍ର
ବାକୁ ବସ୍ତ୍ରମାନେ ବରମୋହନ ଗୁପ୍ତ ହୁ ସେ
ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ବାକୁ ଉତ୍ତରାଧିକ ଦୋଷ
ମହାପତ୍ରକୁ ବମନେ ଡାକ ଉଚ୍ଚାରଣ ଶ୍ରୀପୁତ୍ର
ବାକୁ ହରମୋହନ ମିଶ୍ର ହୁ ସେ ଉତ୍ତରାଧିକ
ଉତ୍ତରାଧିକ ଦେହପ୍ରାଧାର ଥିବାକୁ ଚାହାକ ମୁକ୍ତ-
ଦଳରେ ସେ ଉକ୍ତ ପଦ ଲୁହୁଲେଦୋଲ
ଚନ୍ଦ୍ରମାତରେ ଦୋଳବାକୁ ଦେଲଅଛି । ଦୋ-
ଷମହାପତ୍ର ପ୍ରକ୍ତି ମୁକ୍ତ ଲୁହୁଲେ ଚାହାକ
ପତରେ ମିଶ୍ରମହାପତ୍ରର ଗ୍ୟାଲକ ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ବାକୁ
ଶ୍ରୀମାଥ ଦୋଷ ସେ ପତ୍ରକୁ ଲୁହୁ ଅଛନ୍ତି ! ହେ
ପାଠକବର୍ଗ ମହାପତ୍ରମାନେ ଦୃଷ୍ଟି ପତ୍ର କର
ଦେଖ ? ଦୁପର ଦେହନା ହୋଇ ଅକ୍ତ ବାବ ଦସି-
ଦାକୁ ଡାକ ପତ୍ରବାକୁ ଚାହାକ ହାଉଣ ଏହୁ
ସେ ଅନୁମାନକ ମଦକାକାଂକ୍ଷୀ ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ବମି-
ଗନର ଯାହେବ ଓ ଚାହାକ ଦିରପ୍ରାଧାର ମିଶ୍ର
ମହାପତ୍ର ପ୍ରାଣ ନ ଯାନ୍ତି ଓ ମିଶ୍ରକର ଓ ଦୋଷ-
କର ଗାହାକୁ ନ ହୁଅନ୍ତା ତେନେ ଏହେକହ
ବର୍ଷକୁ ଦୋଷ ମହାପତ୍ର କେଉଁପରି ଲୁହୁ ପା-
ନ୍ତେ ଅନେକ ପ୍ରକାଶନ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକମ
ଦେକ ଦେଲେକେ ମଧ୍ୟ ଉପକ୍ରମ ମହାପ-
ତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଯଦ ମୁକ୍ତିକର ନାହିଁ ତେନେ
ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଲେ ଯୋଗ୍ୟ ଦେଲେକେ ଅନୁ-
ପତ୍ରକୁ ଦୋଷକ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରମାଣୀୟ ଅଟେ ।

ଏହାର ବାରଣ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟାଧି ପତ୍ରି ଦେଖ
। ଛ । ଦୋଷକମୁ ଗର୍ମ ।
। ମୁ । ବରଲୋଗନକର ।

ଦୋଷ ହୁଅଇ ଲେଖକ ଜଣେ ସୁମଣାବା-
କାସ୍ତାରେକ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଅନୁମାନେ ଦେଖୁ-
ଅହିଁ ଯେ ପ୍ରକୃତର ଏବେ ଅମଲକ ମୁକ୍ତି-
ଗିର ବଲୁ ନାହିଁ ହାକିମମାନେ ବାହାର କଥା
ନ ଶୁଣି ହୁଷ୍ଟ କର୍ମୀର ଉଦ୍ଦୋଷ କରନ୍ତି
କେତ ଲେଖକ ଯେଉଁ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇ ଅଛନ୍ତି
କହୁଁ ଚାହାକ ବିଶାଳକୁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷକ ଦୋ-
ଳକାର ବାରଣ ନାହିଁ ।

ଉ. ଷା, ସମ୍ପାଦକ ।

ଏହୁ ଉତ୍କଳଗଣିତା ସହର ସମ୍ପାଦ ବର୍ଦ୍ଧା-
ଦକାର ବ୍ୟକ୍ତିକିଂଶୋରକ ସହାୟକରେ
ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଦ୍ଵାଦଶ

ପୃଷ୍ଠା

ଭାରତୀୟ ମତ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା । ମୁ । ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଦାଶ । ପ୍ରକାଶକ । ପାଲ ଗଜପାଲ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୦
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୨
ମଫସଲ ପାଇଁ ଡାକମାଗୁଲ ୪୫୫୫

କଟକ କଲେଜର ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଉତ୍କଳବାସୀ-
କଙ୍କ ଦାର୍ଯ୍ୟର ସ୍ଥିତିକାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଚିତ୍ତ
ସଫଳତର କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ଯେ କଲେଜର
ମହତ୍ତ୍ଵମାତ୍ର ଚିତ୍ତ କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ନେବା ପ୍ରାଣୀ
ଦେବତା ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଏକକଣ୍ଠ ଏକଚିତ୍ତ
ଉତ୍କଳର ଅବସ୍ଥାରେ ବେଶ । ଭାରତର ସମସ୍ତ
ମଧ୍ୟରେ ଏକକଣ୍ଠ କଟକ ହୋଇଥିଲେ ଅଧି-
କ୍ଷତ କର ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ପଢ଼ାଣରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇଥିଲେ ତେଣୁ ହେଉଥିଲେ ତାହା ମାନ
କଲେଜ ଦେଲେ କିନ୍ତୁ ସାଧେବ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ
ଅଧିକା ଅଧ୍ୟାୟ କେହି ଉପସ୍ଥଳ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉକ୍ତ
କର୍ମରେ ଏକକଣ୍ଠ ନ ରହି ଅଧ୍ୟାୟ ଚିତ୍ତେ ଭାରତ
କଟକ ହେଉଛି ପୁଲର ବିମ୍ବ ଯୋଗରେ
ସ୍ଥିତିକୁ ଉତ୍କଳ ପଢ଼ିଥିଲେ ତାହାକୁ ଉପସ୍ଥଳ
ଲେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେ ପୁସ୍ତକାଳୟ
ନେଇ ହୋଇବ ସେବେ ଏଥିରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ ମାତ୍ର ଅନୁମାନେ କେବେନା କରୁଁ ଯେ
ଉତ୍କଳବାସୀଙ୍କର ପକ୍ଷରେ ଏହା କଟକ
କର । ତାରଣ ଏଥିରୁ ଏକକଣ୍ଠ ପ୍ରକାର ହୁଅଇ
ସେ ଦାର୍ଯ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କଲେଜରେ ସେମାନଙ୍କୁ
କର୍ମ କରନ୍ତୁ ବ୍ୟକ୍ତିମେଣ୍ଡର ଦାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀ
ଦିଆରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କଲମ୍ବୁ କରନ୍ତୁ ।
କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ଅନୁମାନେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ବଦ-
ର ଉତ୍କଳୀୟ ପ୍ରକାର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରକାର କର-
ଲେ ଓ ଉକ୍ତ ସମ୍ପଦ ଅଧିକ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ
ମଧ୍ୟ ଫେର ସାଧିଥିଲେ । କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରକୁ

କେତେମାତ୍ର ଦେବ କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ବ୍ୟକ୍ତିର ଉକ୍ତ
ପିଣ୍ଡା ପ୍ରକାର ଅନୁରୂପ ହେବାକୁ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରସାଧେବ
ଉପକ୍ରମଣୀ ହେଲେଣି କିନ୍ତୁ ଉତ୍କଳବାସୀଙ୍କର
ଉତ୍କଳୀୟ ପ୍ରକାର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ନାହିଁ
ସେ ସେହି କଳାପୁ ନୁହଁ ଯେନା କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରକୁ
ନେଇ ପୁସ୍ତକାଳୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉପସ୍ଥଳ ଦେବତା
ସମ୍ପଦକୁ ଅଧିକ ।

ଉତ୍କଳବାସୀ ବୋଲନ୍ତୁ ଯେ କେବେ ପ୍ରକାର
ସମ୍ପଦରୁପେ ବୋଲନ୍ତୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନ କର୍ମରେ
ଏମନ୍ତ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ହୋଇଥିଲେ ସେ ଏପରି ପ୍ରକାର
କେବେ ହୋଇଥିବାର ଜଣା ନାହିଁ । ଏହି
କର୍ମର କାରଣ ଏହି ଯେ ଉପସ୍ଥଳ କର୍ମ ଅଧିକ
ପରମାଣରେ ଅନୁରୂପ ହୁଅଇ ଓ କର ପକ୍ଷରେ
ପ୍ରକାର କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମାନ ପାଉଥାଏ । ତଥାପି
ଏ ବର୍ଷ ଯେ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ହୋଇଥିଲେ ଏଥି-
ରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଅନୁମାନେ କର୍ମରେ
ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ସମ୍ପଦ ଉତ୍କଳୀ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ଭାବମାନ
ସମ୍ପଦ ଫଳ କର ହେଉଛି କର୍ମର ଉତ୍କଳୀ
ହୋଇଥିଲେ ଯଦା;

ସମ୍ପଦ	କାରଣ	ଫଳ	ଅଂଶ
୧୮୭୦	ମେମାତ୍ର	ଅଧିକ	୧୦୫୮
୧୮୭୨	"	"	୧୦୫୮
୧୮୭୩	"	"	୧୦୫୦
୧୮୭୪	"	"	୧୦୫୦

ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏ ବର୍ଷ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ଅଧିକ

ହେଲେଣି ପ୍ରକାରକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନ ନାହିଁ ।
ସମ୍ପଦକ୍ଷେତ୍ର କର୍ମ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ସମ୍ପଦ ୧୮୭୨ ମସିହା
ମେମାତ୍ର ତା ୨୭ ରୂପରେ ହୋଇଥିଲେ ସେବନ
ଭାବମାନ ସମ୍ପଦେ ଅ ୧୦ ହୋଇଥିଲେ । ଅଧିକ
କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଏଥିରୁ ଦେଖାଯାଏ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି-
କର୍ମ ମେମାତ୍ର କର୍ମରେ ଅଧିକ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ହୁଅଇ
ଅଧିକ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରକାର ଶ୍ରୀଷ୍ଠକାର ଏଥି-
ରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । କେବେ ଯେ ପ୍ରକାର
ମାତ୍ର କର୍ମକୁ କେବେ ମାନ ବୋଲନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
ସେ ସମ୍ପଦରେ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରକୁ ବ୍ୟକ୍ତିର ଶ୍ରୀଷ୍ଠ
ହୁଅଇ ନାହିଁ । କୋଷ୍ଠକାର ବ୍ୟକ୍ତିକଳରେ
ପ୍ରକାର ପ୍ରକାର ଅଧିକ କର୍ମ ହେଲେଣି
ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇ ପାଉନାହିଁ ।

ଉତ୍କଳବାସୀ ପ୍ରକାର ଦେଖାଥିଲେକି
ମହୋପାୟାଗ ।

ପୁଣ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ବାର୍ଷିକ ପାଉଲେ-
କି ବ୍ୟକ୍ତିକର୍ମରେ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରକାର
ପ୍ରକାର ଅନୁମାନେ ପ୍ରାଣ ହୋଇ ଏହି ପ୍ରକାର
କର୍ମ ପାଉଲେ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ହେଉଥିଲେ । ଏଥିରୁ
ପାଉଲେ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ଯେ ପ୍ରାଣକୁ ବ୍ୟକ୍ତିକର୍ମ-
କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରକାରକର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ହେଉଥିଲେ ।
ଏହା ପୁଣ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକର୍ମ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରକାରକର୍ମ
ଅଧିକ କାରଣ ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ପିଣ୍ଡା-
କାର ଦାର୍ଯ୍ୟର ମହତ୍ତ୍ଵ ସେମାନେ ବୁଝି ଅଧିକ
ଓ ଉକ୍ତରେ କେବଳ ଉପସ୍ଥଳ ଦେବତା କାରଣ

ଫେର ଅସି ଶୁଣିଲି ଯେ ଏପରି ମତଦମା ହୋଇଅଛି ଓ ମିତ୍ରରେ ମୋହର ଦାସ ଏତେ ଉଚ୍ଚ ପାଇବାର ଦେଖି ମୁଁ ଅପମାନ ଭାବି କହିବାପାଇଁ ଅସିଅଛି । ଏମନ୍ତ ଶୁଣି ମାତ୍ରେ-କ୍ଷଣ ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧି ଗଲି ଓ ସେ ଉପସ୍ଥିତା ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରକୃତରେ ମୋହନା କି ନୁହଇ ତହିଁର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଲେ । ଯଥାର୍ଥ ଚିନ୍ତନ ପାଇବାର ମତଦମା ଉପସିଦ୍ଧ ବର ଉତ୍ତରକୁ ପ୍ରତି ଦେଲେ ।

ଉତ୍ତର ଉତ୍ତର କିମ୍ପା ଗୋଟି କେବି ଅଧର ପୁଲିସର ଏକ୍ସ ଅଭ୍ୟାସର କିରବରେ ସେ ଦୌଣ୍ଡିଆ ପ୍ରାଣକାର କରବାକୁ ଅକ୍ଷମ । କିନ୍ତୁ ଯାହୁ ହୋଇ ସେ ପ୍ରଥମେ ଏଠାରେ ସେଠାରେ ଦରଘାସ୍ତ ବଲ ଓ ଏକକ୍ଷର ଦରଘାସ୍ତ ମାନବର ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କଲକତ୍ତା ମଧ୍ୟ ପଠାଇବା ପେଷରେ କଲକତ୍ତା ଓ ହାବଡ଼ାର କେତେକ ଉଚ୍ଚଲେବ କେଦାହାର ଯଦା ସିଦ୍ଧି କର ଉତ୍ତରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରବାରେ ସେ ଗୋ-ମତ ମତଦମା କରବାକୁ ମାତ୍ରେକ୍ଷଣ ସାହେବ ନିଧନର ଅନୁସନ୍ଧାନ କର ଉପରଲିଖିତ ଅପା-ମାନକୁ ଦୌରକୁ ବରୁର କିମିର ପଠାଇଲେ ଦୌରରେ ଉତ୍ତରର ବହୁ ଓ ସାଜସଜ୍ଜା କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ପୁଲିସ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଶୀତା ତେଜ ଉତ୍ତର ମୋହନକୁ ମାରି-ଅଛି ଏହି ବଥା କହିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାରେ ସେମାନେ ସେହି ପାତା ଲଗୁରେ ଉକ୍ତ ପ୍ରକାର କରୁଅଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚଲେବର ଓ କେତେକମତ୍ରେ-କଲ ଉତ୍ତରୁ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାକୁ ଉକ୍ତ ପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଅପମାନ ଦେବାର କିଲିସ ଗଣ୍ଡେ ଚଲି ନେଇ ବାରମ୍ବାର ଉତ୍ତରର ସୁଧକରୁ ଦେହରେ ପ୍ରକେମ କଲେ । ଏଥକୁ ଚଳମାସ ପୂର୍ବ ତାହାର ଗୋଟିଏ ପୁଅ କାଳ ହୋଇଅଛି । ଏଥୁରେ ତାହାର ମେଣ୍ଟ ସ୍ତେମ ହେଲ ସହକରେ ବୁଝା ଯାଇ ପାରେ । ଏଥୁ ଉତ୍ତର ଯେତେ ମାତ୍ରେ-କ୍ଷଣ କଲେ ତାହା ଦେହ ସହକାର ନୁହଇ । ପାତା ଦେବା ସମୟରେ ଦେହମାଧ୍ୟକ ଚଳିବାରୀ ନାନରେ କିମ୍ପା ସାକ୍ତିକୁ ପୁଲିସ ଧର ନେଇ ଯାଇଥିବାରୁ ସେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥାଇ ସମସ୍ତ ଦେଖି ତାହାର ସହରେ ଦୟାର ପଣ୍ଡାର ହେଲ ଓ ପୁଲିସକୁ ଏକ୍ସ ସହକା ଦେବାକୁ ଶାନ୍ତ ରହିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରବାକୁ ପୁଲିସ କହିଲେ କାନ୍ତ ନ ରହି ବରୁ ଅଧିକ ପୁଣ୍ୟ ଦେଲେ ଏକ୍ସ ଅଧିକ ସାହାକୁ କହାଇ ପା-

ଇବା କାରଣ ସେମାନେ ଅପମାନ ଶୁଣୁ ଓ ଦାସ ନାନରେ ମିଥ୍ୟା କହିବାକୁ ସୀକାର ପା-ଇଲେ । ଏହିସବୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରମାଣମାନୁ ଅପାମାନେ ମିଥ୍ୟା ଗୁନମୋହନମା ସୁକନ ବର ତାହା ପ୍ରମାଣ ବାରଣ ଉଚ୍ଚାନ୍ତ କରୁରୁ ପ୍ରକାର ପାତା ପ୍ରକାର ପୂର୍ବକ ମିଥ୍ୟାବାଣୀ ସଂ-କ୍ରମ କରୁଥିବାରୁ ଅପମାନ ତାହାକି ଉପରେ ପ୍ରମାଣ ହେବାର ଉପରଲିଖିତ ପ୍ରକାର ଦିଶି ବ୍ୟାଧି ହୋଇଅଛି ।

ପାଠକମାନେ ଏ କିମ୍ପାକୁ ପାଠ କରି ଅ-ବଦ୍ୟ ଦୋଲକେ ଯେ ପୁଲିସର ଅପାଧ୍ୟ ବିଚ୍ଛି ନାହିଁ । ମିଥ୍ୟା ଗୁନମୋହନମା ସକାରକାରୀର ଅର୍ଥ ଅଧିକ ମତଦର୍ମ୍ୟ କି ହୋଇ ପାରେ । ଗୁଣକୁ ସିନା ମୋହନ ଅସି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲି କୋହଲେ ତାହାକୁ ଯେମନ୍ତ ପ୍ରାଣାନ୍ତରଣ କର କଥାଯାଇଥିଲ ଯେବେ ସେ ସେହିପରି ରହିଥାନ୍ତା ତେବେ ଉତ୍ତର ଉତ୍ତରର ଦଣ୍ଡ ପାଇବାର ଅର୍ଥ କି ବଲମ୍ ଥିଲା । ଏ ସଂକଳା ଶୁଣି କାହାର ମତରେ ଉଦୟ ନ ହେବ ଯେ ପୁଲିସର ପ୍ରକାଶୀ ଗାନ୍ତ ସରବର୍ତ୍ତନ କରବାକୁ ଅବଦ୍ୟ ଓ ସେବେ ଏ ପ୍ରକାର ଉଦାହରଣ ଉଚ୍ଚାନ୍ତ ପୁଲିସ ପ୍ରତି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଦୃଷ୍ଟି ନ ପଡ଼ୁ ତେବେ ପ୍ରକାବର୍ତ୍ତନର ଉଦାହ ଉପା-ସ୍ତାନୁର ନାହିଁ । ଅଭବନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ ପୁଲିସର ସଂସ୍କାର ପକ୍ଷରେ ଦୃଢ଼-ପ୍ରକଟ ହୋଇ ଗାନ୍ତ ଦୌଣ୍ଡିଆ ଉପାଧି ଉଚ୍ଚା-ବନ କରନ୍ତୁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଗଜ ବୁଧବାର କଟକ ସବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କଳକତ୍ତା କୋର୍ଟରେ କୁବଜର ମତଦମା ଉପସିଦ୍ଧ ହୋଇ ଅଛି । ଏ ମତଦମା ଉକ୍ତ ଗଜର ଦାବୀରେ ମିଶାନ୍ତ ଗାଧାନୁସାରେ ହୋଇଥିଲା କିମ୍ପାକୁ ଉତ୍ତରର ନୁହାନ୍ତୁ ଏପରି ଲେଖିବାର ମାନସ ଅଛି ।

ଗ୍ରାସ୍ତ୍ରୁ ଦମିଶ୍ରୁରାହେବ ଅମାନୀ ଗୋନ-ବାର ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରକାଶକର କର ଏଠାରେ କୁଚେରୀ ବରରେ ।

ଗୋରୁଧର ଉଚ୍ଚଲିଖିତ ଦାକୁ ଉପକଳ ମହାକୁ ସୁଦର୍ମ୍ୟ ଉପଲକ୍ଷରେ ସୁଧାର ବିକା-କମିଟୀର କିମ୍ପା ସକଳ ଉତ୍ତର ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଦାକୁ ନୁହଇଗୋର ଦାସ ଏକଟିଂ ଡେପୁଟୀ କଲେକ୍ଟର ପୁରୀରେ ସଖ୍ୟୁଗୋରୀ ଡେପୁଟୀ କଲେକ୍ଟର ଓ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସଦରେ ବାକାଲ ହୋଇଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଜରୁର ଓ ଦାଉରମାପ୍ରର କିମ୍ପାର ପରୀକ୍ଷା ଏହାକୁ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ପୁରୀର ଦଲେକ୍ଟର ଗ୍ରାସ୍ତ୍ରୁ ଅମିଷ୍ଟ-ସାହେବ ଗଜ ମତଦମାର କଟକରେ ସହୁଷ୍ଟ ଉତ୍ତ ଅଧିକନ ପୂର୍ବକୁ ଯାବାଲେ । ଗୁରୁଦା-ହରନ ଗୁରୁ କେଉଁଥିବେ ।

ଗ୍ରାସ୍ତ୍ରୁ ଗୋପସ ସାହେବ ସିଅଲଦା ଶେଫ ଅବାଲକର କଳ ସଦରେ ଏକଟିଂ ଉତ୍ତର ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ପୂର୍ବେ ଯେ ବୋଗରୁ ଏକଟିଂ କଲେକ୍ଟର ଉତ୍ତର ହୋଇଥିଲେ ତାହା ରଦ ହେଲ । ଏକ୍ସ ସରବର୍ତ୍ତନର କୁବ କଳ କମାସାହି ନାହିଁ । ଉତ୍ତର ବରୁ ଲେଫ୍-ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସାହେବ ଏହାକୁ ଅଧିକ ବେଳନ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶରେ ଏକା ବର ଅଛନ୍ତି ।

ଯାଜପୁର ଅନ୍ତଃପାଳ ସାନଦକାର ଦିଉ-ମଦାବାକ ଗାବନରେ ଚଲିତମାସ ଡା ୨୭ ରତ ଶୁକ୍ରବାର ଦୃଢ଼ ଅନାକ ଦଗଘଡ଼ ସମୟରେ ଅକସ୍ତାଳ ଅଧିକାରୀ ପ୍ରାୟ ଦମ ବାରକଣ୍ଠର ଗୁର ସାହ ହୋଇଅଛି ଅପାବ୍ୟାନ ସହଜ ଅଗ୍ନି ବ୍ୟବହାର ହୋଇ ଥିବାର ବାରଣ କମାସାଏ ତନୁଧରେ କେତେକ ଗରୁଦ ବ୍ରାହ୍ମ-ଣକ ଗୁହବାହ ହୋଇଥିବା ଓ ସେମାନେ ତନା ସାହାଯ୍ୟରେ ଅପମାନ ଗୁର କର୍ମିଣ କରବାକୁ ଗର୍ଭୁ ଅକ୍ଷମ ଥିବାର ଦେଖି ସେମାନେ ତୁଷାଧ୍ୟ ହେମ ମୋକନାରେ ଅମ୍ପମାନକର କୁତାକାଳୀ ସୁଯୋଗ୍ୟ ଡେପୁଟୀମାତ୍ରେକ୍ଷଣ ଗୁନାହାନ୍ତୁ ଅର୍ଥ ସଂକ୍ରମ କରବାକୁ ପ୍ରକୃତ ଅଛନ୍ତି ଅନାକ ୪ ୯୦ ଜା ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁନା ଅପୁଲ ହୋଇ ଅଛି ଅଛୁର ପକ୍ଷର କି ପାଠିଏକା ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଦାୟ ହୋଇ ପାରେ ।

ମୁରୁସିଦାବାଦର ନବାକ ହୟାମକ ପ୍ରକେମ ଉତ୍ତରର କିଦାକ ସମୟରେ କୋକିଏକିକାର ଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ କମାମତ ଫଣ୍ଡର ଦେବା ପାଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଉତ୍ତରୀ ମଞ୍ଜୁର କରୁଅଛନ୍ତି ଏସମୟର ପାହୁବକାର ଟଙ୍କା ଦବାହ ସମୟରେ ବ୍ୟୟ ହେବ ଓ ପକ୍ଷରକାର ଟଙ୍କାର ଦକ୍ଷାମର ଡାକର ହିସ୍ ହୋଇ ଯୌରୁବ ସ୍ତେମ ପ୍ରକେମ ଦୁହାକୁ ଦୟାସିବ ।

କୃଷକ ସମ୍ବାଦ

ସାମ୍ବାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଦ୍ଵାର

ସଂଖ୍ୟା

କାନ୍ତରାଜ କ୍ରମ ସଂଖ୍ୟା ୨୩୩୧ । ମୁ । ଚେଷ୍ଟା ସଂଖ୍ୟା ସଂଖ୍ୟା ୧୦୦ ଯାଲ ମାଲକାର

ଅଗ୍ନିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୧୭
ମଫତଲ ସାଇତା ସମୟକୁ ୫୫୦୦

ସୃଷ୍ଟିର ଯେଉଁମ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ଅନୁଭବ ହେଉଅଛି
ଅଥବା ଏ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଅଛି ତହିଁ-
ତ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ବୃକ୍ଷର ଉତ୍ତମ
ପ୍ରଦୋଳନ ହୋଇଅଛି କିନ୍ତୁ ଏହି ମାସ
ତା ୧୫ ରୁଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକାଧାର ବର୍ଷାକାଳ
ଅରମ୍ଭ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିବାରୁ ଦେଖନ୍ତୁ
ସେ କାରଣ ପ୍ରଦେଶ ହେବ ଜାଣିବା ଲେଖେ
ଏହୁ କଥା ଆନ କରାଯାଉ । ଏଥିରୁ ଓଏବ
ପାହେବକ ଲକ୍ଷଣର ଦେଖାଯାଏ ଯେ ତା ୧୫-
ରୁପରେ ସୁଖା ବୃକ୍ଷ ହେବାର ଅନା କାର୍ତ୍ତ ।
କାରଣ ଲକ୍ଷଣରେ କଲିକ ମାସ ତା ୧ ରୁପ-
ଠାରୁ ତା ୨ ରୁଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ୟା ଅଳ୍ପ ବୃକ୍ଷ
ହେବ ଓ ତହିଁ ଉତ୍ତମ ତା ୨୦ ରୁପଠାରୁ
ତା ୨୮ ରୁଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିତାକର୍ଷ ହେବ । ଉତ୍ତ-
ମ ପଶ୍ଚିମାମଳରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମ ତା ୨୫ ରୁଜ
ମଧ୍ୟରେ ବୃକ୍ଷ ନାହିଁ । ଯେତେ ବର୍ଷ ପୃଥକ
ଲେଖେ ଏହି ସମୟରେ ଉତ୍ତମ ଅଳ୍ପ ବର୍ଷାକାଳ
ଅପକ୍ଷା ହେଉଅଛି । କାରଣ ଏପରି ଗ୍ରାଣ୍ଟ
ଏଥିରେ ପୁଣି ଏବର୍ଷ ଉତ୍ତମ ସାଣି ଅପ୍ତ
ଅଳ୍ପ ଏହି ମଧ୍ୟରେ ସାତପୁରରେ ଓରଠାଠା
ରକ୍ଷଣ ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ୫.୨ ଲେଖ ମସୃଣ-
କାର ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଅସିଲୁଣି ଅପର ପ୍ରାନ୍ତରେ
୨୫ ବର୍ଷା ତ ଦେଲେ ହିତାକର୍ଷ ମଜା ଶୁଣୁ
ନାହିଁ ।

କୃଷକ ସୂଚନା ମୋହନମା ।
ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି ଯେ କୃଷକ ସ-
ଚନା ମହାକଳଙ୍କ ଦେଶ ସମାପେ ସନ ୧୮୭୮
ମସିହାରେ ଏ ଜିଲ୍ଲାର ସବର୍ଡିନେଟ କଳଙ୍କ
ମହଲମାରେ ଉତ୍ତମ ହେବାରୁ ବର୍ଷମାନର
ପକାୟଣା ଲାଗୁ କ୍ରମେ ଉତ୍ତମରେ ଅ-
ଛି । କଲମ ରବ କଲ୍ପନା ଦାରଣ ଉତ୍ତ
ଜିଲ୍ଲାର ବୃକ୍ଷା ଅନେକ ମୋହନମାନଙ୍କ କଲେ
ତହିଁରେ ହେଉ ଫଳ ବର୍ଷକୁ କାର୍ତ୍ତ । ପରପେ-
ଷରେ ଉତ୍ତମର କାଳକଳ ପୃଥ ପୃଥକ
କାରଣ ପାଟମହାଦେଉ ନାବାଲକର ମାତା ଓ
ମହାପତି ସୁତ୍ର ମିତାକ୍ଷରୁ ସାହାଯ୍ୟରେ ଗୁ-
ଣୀ ପାଇବା ଅପାରେ ନାଲକ କଳ । ମୋହ-
ନମା ବହୁ ଧୂମଧାମରେ ଉତ୍ତମ ବହୁଅପାଳକର
ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ଦେହୁ ମୁଦେର ଓ ଦେହୁ
ମୁଦାଳ ଜରଫର କିମ୍ବଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ ଓ
ଯେତେ ଦଲ୍ଲର ପ୍ରାକୃତିକ ଦାମଲ ଓ ଗୁଡାକ
କୋଦାନକଳ ଦେଲ ସେବୁ ସତକର ଦେ-
ଶିବାରେ ଅପର ନାହିଁ ଫଳକା ଯେଉଁଠାରେ
କିମ୍ବଦ୍ଧ କମି ସଦାପେ ଲେଖେ ପ୍ରାଣସଗେ
ଲକ୍ଷ୍ମି ସେଠାରେ ପାଞ୍ଚଲକ୍ଷକାର ଜମିଦାର
ର ବୃକ୍ଷା ସମାପେ ଲକ୍ଷିକାକୁ ଯେତେ ଉତ୍ତମ-
ରୁଣର ଲେଖା ହୁଅଇ ତାହା ସବୁ ହୋଇଅଛି ।
ଏତେ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଫଳ ଯାହା ହେଲ ଗଜପ୍ରା-
କରେ ଅନେକାନ୍ତେ ଜଣାଇଅଛି ଅର୍ଥାତ୍
କାଳ ଜମିଦାର ହେଲ କିମ୍ବଦ୍ଧ ବଦାଲକର ଉତ୍ତ

ଫଳ ଦେଲ ବର୍ଷମତ ସଂକ୍ଷେପରେ ପାଠକଙ୍କୁ
ଜଣାଇଅଛି । ମୋହନମାଟି ଦେବକ ବୃକ୍ଷକୁ
ବୋଲ ଯେ ତହିଁର ବୃକ୍ଷକୁ ଲେଖନ୍ତୁ ଏମନ୍ତ
ନୁହଇ ଓଉପା ଚରକାଳ ମିତାକ୍ଷରୁ ପାହୁରୁ
ପାଞ୍ଚନରେ ଥିଲେହେଁ ଲେଖନାନ୍ତେ ତାହାକୁ
ପାଞ୍ଚୋର ସାଇଥିଲେ ଅଳ୍ପକାଳ ହେବ ହାଉ-
ହୋଟର ଏକ କିମ୍ବଦ୍ଧକୁ ଛାଡ଼ା ଦେଲକଳ
ସୁତ୍ର ସପରେ ଅସିଅଛି ଓ ସେ ଗାହୁର ଅର୍ଥ
ଏ ମୋହନମାର ଅନେକ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛି
ବୋଲ ଏହାର କିମ୍ବଦ୍ଧର ବଦାଲକ ଲେଖିବାକୁ
ସତ୍ତର ଓ ମଧ୍ୟ ଯାହାକୁ ଏବେପର ଗୁଡାମାରେ
ଫୁଲକାକର ବହୁଣି କାର୍ତ୍ତର ବର୍ଷରେ ମଧ୍ୟ
ଏଥିରେ ହୋଇଅଛି ।
ଏ ମୋହନମା ବର୍ଷର ଉତ୍ତମ ପ୍ରାପ୍ତ
ରୁଣସାହେବ କିମ୍ବଦ୍ଧ ଧାର୍ଯ୍ୟ ବର ସବୁ
ଥିରେ ମୁଦେରର କିମ୍ବଦ୍ଧ ହେବାର ବିବାନ୍ତ
ବହୁଅଛି । କାରଣ କିମ୍ବଦ୍ଧ ଅନୁସାରେ
ନାବାଲକ ବଦାଲକରେ ଯଥାର୍ଥ ପୃଥ
ହେବାର ଲେଖିବ ଆଉ ଅଦୋ ବଦାଲକରେ
ଜନାର୍ଦ୍ଦନରେ ଯଥାର୍ଥ ପୃଥ ବୋଲ ହିର
ହୋଇ ନାହିଁ । ଜନାର୍ଦ୍ଦନରେ ଉତ୍ତମରେ
ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ ବର୍ଷରେ ବଦାଲକରେ ପ୍ରକ୍ତ
ହିଅଇ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଜନାର୍ଦ୍ଦନର ଯଥାର୍ଥ ପୃଥା ତ
ଥିଲ କାରଣ ଉତ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀ ଜନାର୍ଦ୍ଦନର ଫୁଲକା-
ହୁଡା ସ୍ତ୍ରୀ ବୋଲ କୁଡାଯାଏ । ଏଥିରୁ ବର୍ଷ-
କର୍ତ୍ତା ବୋଲନ୍ତୁ ଯେ ଫୁଲକାକର ସାହାଯ୍ୟ

ଲେଖିବାର ଉପଯୁକ୍ତ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଉକ୍ତ ଶ୍ରୀ ଏକଦଳ
 ନୀଳ ଅଭେଦନାବସ୍ଥାରେ ଥିବା ଏହିପ୍ରକାର
 ଅଭ୍ୟାସନାମ କର ଉକ୍ତଜାମାନେ ବାହାର
 ବାଣୀ ଉକ୍ତାନ୍ତ ଗୋବିନ୍ଦଦାସ କବଚକୁ ଛାଡ଼ା
 ସୁଅ ଯାଇ ସଂବାଦ ଦେଲା ଚହୁଁ ସେ ଦଳ-
 ଦେଶେଷ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେଶେକ ଦୋକ ସହଜ
 ଘରେ ପହଞ୍ଚି ସକଳ ଦେଖି ଶ୍ରୀ ପୁଲସରେ
 ସଂବାଦ ଦେଲା । ଚହୁଁ ଅଭଦନ ପୁଲସ ଭଗ-
 ରବ କରବାକୁ ଅସିଲ ଏଥିରେ ଅଗାମିମାନେ
 ଗୋବିନ୍ଦଦାସକୁ ସଜ କରବାର ଗୋଷ୍ଠୀକର
 ତାହାର ପ୍ରତ୍ୟ ସବୁ ତାହାକୁ ଫେଲଦେବା ଓ
 ଜନବ ଗୁଳପଟଣା ଦେବାପାଇଁ ଅନୀକାର
 କଲେ ଓ ପୁଲସକୁ ପଞ୍ଚାଗ୍ରହାଳରେ ଚୁକ୍ତି
 କରୁ ଫେର ଦେବାର ସ୍ଥିର ହେଲା । ଏଥିପ୍ରତି
 ପୁଲସ ଗୋବିନ୍ଦଦାସଠାରୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଇତି-
 ହାର ନେଇ ଅଗାମିମାନଙ୍କ ସେ ତାହା ନ
 ଥିବାର ଓ ଅଗାମିମାନେ ଧର୍ମ ନ ପଞ୍ଚକାର
 ହେଉ ବର୍ଣ୍ଣାଇ ମୋକଦମା ବାହାର ଉପରେ
 ଗାନ୍ତୁକ ହେଉ ନାହିଁ ବୋଲି ମାତ୍ରେଷ୍ଟ୍ରକ
 ଯାକାତକୁ ଉପୋକ୍ତ କର ରୁକ୍ତପୋର ରହିଲେ
 ଅକ୍ଷୟକୁ ଗୋରୁଧାର ଗୋଷ୍ଠୀମାତ୍ରେଷ୍ଟ୍ର
 ଶ୍ରୀପୁକୁ ଫେଲରସାହେବ ମୋକଦମଲ ଗସ୍ତ
 ଉପଲକ୍ଷରେ ଏ ଘଟଣାର ରୁର ଏକଦଳ
 ଉକ୍ତାନ୍ତ ଉକ୍ତ ଛାମରେ ପହଞ୍ଚି ଏ ସମସ୍ତ ଶ୍ରୀ-
 ଭର ବୌଦ୍ଧ୍ୟର କଥା ଅବଗତ ହେଲେ ଓ
 ଉତ୍ତମକାର ବାବୁ ଲଳନକମଳାକୁ ଚତାଳ-
 କର ରୁର ଦେବାର ସେ ଉପସ୍ଥଳ ପ୍ରକାର
 ଚହୁଁ କର ଅଗାମୀ ଓ ଲକ୍ଷୀ ପ୍ରତ୍ୟ ସବୁ
 ରିଶ୍ମାର କର ଫେଲରସାହେବଙ୍କ ଚିତ୍ରକୁ
 ଯାଉବାରେ ସେ କର ପୁକ୍ତ କ ୨୭ ଶ
 ଅଗାମିକୁ ଦୌକକୁ ପଠାଇଲେ ଚହୁଁ ମଧ୍ୟ
 ୨୯ ଶ ମୁକ୍ତିପାଇଁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲେଖେ ଦଶ
 ଯାଉ ଅଛିକୁ । ଶ୍ରୀପୁକୁ ଚକ୍ରବାହେବ ଯେଉଁ
 ଯ ମୋକଦମାର ବରୁର ସର ଅଛିକୁ ତାହା
 ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରମଂସନାସୁ ଅଟଇ ଓ ଗୋରୁଧାର
 ଉପୁଣୀ ଓ ଉତ୍ତମକାରରୁ ବାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ
 ସଂସକାସୁ ଅଟଇ । ତେବେ କ ୨୭ ଶ ମଧ୍ୟ
 ଯ କ ୧୧ ଶ ଶବ୍ଦପାଠରେ ତାହା ଦେବନ
 ଉପାହେବଙ୍କ ୟେ ଓ ଉତ୍ତମକ ଓ କୁସଂସାର
 ଶ୍ରୀନ କରୁର ହେଉନ ଏଥପୁଁ ନୋକଲେ
 ଯୋର୍ଦ୍ଧୋକର ବୌଦ୍ଧ୍ୟ ଦୋଷର ତାହା
 ହାଇ ନାହିଁ ।

ଏ ମୋକଦମାରେ ପୁଲସର ବାର୍ଯ୍ୟ ଯେ
 ଅଭ୍ୟନ୍ତ ନିଦନାସୁ ଗୋରୁଧାର ଉପରେ କଳ
 ସଦେହ ନାହିଁ । ପଞ୍ଚାଗ୍ରହାଳ ସୁଷ ନେବାର କଥା
 ମିଥ୍ୟା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଚହୁଁର ଅନ୍ୟଥା ଜ୍ଞାନ
 ହୋଇ ନ ଥାରେ । ଶ୍ରୀପୁକୁ ଚକ୍ରବାହେବ ପୁଲସ
 ବାର୍ଯ୍ୟର ଦୋଷ ସବୁ ଅପଣା ସୁପରେ ଲେଖି
 ଅଛିକୁ ଓ ଏ ମୋକଦମା ଘଟଣରେ ପୁଲସର
 ଚରଣ ପ୍ରତି ଅନୁରୋଧ କରବାପାଇଁ ଶ୍ରୀପୁକୁ
 ନିରମାନସାହେବ ଜ ବଶ୍ୟମାତ୍ରେଷ୍ଟ୍ର କିପୁକୁ
 ହୋଇ ଅଛିକୁ । ଅମ୍ଭେମାନେ ଶ୍ରୀ ଅଭ୍ୟନ୍ତ
 ଦୁଃଖିକ ହେଲୁ ଯେ ଛାନ ସାହେବ ଏଥିପ୍ରତ୍ୟ
 ଉପାଦେବେ କିପୁକୁ ଗୋରୁଧାର ପୁଲସ ବର୍ଣ୍ଣ-
 ଗୁରକର ବାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ତ୍ତେଷ ଥିବାର ଲେଖିଅ-
 ଛୁକୁ ନର୍ଦ୍ଦନବାହେବଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ କି ଫଳ
 ହେବ ଦେଖିବାରେ ଅସିବ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ବାଲେଶ୍ଵରର କଲେକ୍ଟର ଶ୍ରୀପୁକୁ ଦମ୍ଭ
 ସାହେବ ଉପାସୁ ଗୋରୀର କଲେକ୍ଟରସବ
 ପାଇ ଅଛିକୁ । କିନ୍ତୁ ଦମ୍ଭାସୁ ଗୋରୀର କଲେ-
 କ୍ଟର ପଦରେ ଏକାଂ ସୁତ୍ରପ ସାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ।
 ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲାର ଛାତ୍ର ଓ ମୋକଦମାର
 ଜିଲାର ଦକ୍ଷିଣ ସୀମାରେ ମିଲିଗୋଡ଼ା କାମର
 ପକ୍ଷୀର ଜଣେ ଉତ୍କଳ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବ୍ୟବା ବ୍ୟବା
 କରପତ୍ର । ଏ ସଂବାଦ ବାଲେଶ୍ଵର ସଂବାଦ-
 ନାହିବାକୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ପ୍ରଥମେ ବ୍ୟବା
 ହେବାକୁ ସୁତାପାସୁ ଉତ୍କଳ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ
 ତାହାକୁ ସରଭାଗ କରବାକୁ ଗୋଷ୍ଠୀ କରୁଥିଲେ
 କିନ୍ତୁ ସେଠା ଜନପାର ଗଜା ବାଳାପ୍ରହର ଦାସ
 ଗହେକ୍ତୁ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଯତ୍ନ ଓ ସୁଭବର କର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵେ
 ସୁତାପାସୁମାନେ ଉକ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣକୁ ତାଜାନ୍ତର
 କର ପାଇଲେ ନାହିଁ । ବ୍ୟବାକାହାର ମୁହ-
 ପାତ୍ର ଓ ଉତ୍କଳରେ ହେଲ ସୁଖର ବସସୁ ଅଟଇ ।
 ବାଲେଶ୍ଵର ସମ୍ପାଦକାହାରୁ ଅବଗତ
 ହେଲୁ ଯେ ଗଜମାସ ଜା ୨ ରଜ ସୁକଦାର
 ଗୋକ୍ଷୀନାର ରୁକ୍ତପୁକ୍ତ ହେଉଁର ତାକୁର ବୌ-
 ଦ୍ଧ୍ୟକର ପାରିକର ଗରୁ ଯୋଡ଼ି ଯାଇଅଛି ।
 ଅନେକ ଧାନ ଗ୍ରାସୁ ଗଏ ପଞ୍ଚା ଚେବ କଳ
 ହୋଇଅଛି । ଏହି ଦୂର୍ଘଟକାରେ ଗୋଷ୍ଠିଏ
 ସାଲେକ ମଧ୍ୟ ଦସୁ ହୋଇଅଛି !! ସାଲେକଟି
 ବରୁକରୁର ଗୋଷ୍ଠିଏ ପେଟକୁ ଅଶିବା ପାଇ

ଯାଇଅଛି, ଗୁରୁଅନ୍ତ ଚିଅଁ ଅମ୍ଳତ ଲାଗିବାର
 ଅପଦ କମାଇବା ପାଇଁ ଗୋଷ୍ଠିଏ ଧାନକର-
 ରୁର ପଞ୍ଚାଜଳେ ଅଗ୍ରସୁ ଗ୍ରହଣକଲ ! ଦେଖରେ
 ଧାନକରର ଯୋଡ଼ି ଶିବାରୁ ଅପେ ଦସୁ
 ହେଲ !!

୧ । ଗଜମାସ ଜା ୨ ରଜରେ ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ
 ଉତ୍କଳ ବୃଷ୍ଟି ଗୋରୁଧାର, ଏଣୁ ଅନେକ
 କ୍ଷେତ ଦୁର୍ଗଣ ହେଲଣି । ବୌଦ୍ଧ୍ୟ ମୂଲେ
 ଗୁଣାଗୁଣି ମଧ୍ୟ ଅନସୁ ହୋଇଅଛି । ଉପସ୍ତ
 ସମସ୍ତରେ ବୃଷ୍ଟି ନୋକାସୁ ଗୁଷ୍ଠିମାତ୍ରେ
 ଏକରୁଷ ଗୁଷ୍ଠରେ କୁସଳ ନାହିଁ ବୋଲି ଯେଉଁ
 ଅମଳା କରୁଥିଲେ ତାହା ଦୁର ହୋଇଅଛି ।
 ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରାପୁର ସମ୍ପାଦକା ଲେଖି
 ସେ । କ । ବକଳା ଘଟଅମାଳ ମୋକାରେ
 ଏକ ରୁଦ୍ଧ ଚିତ୍ରରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଞ୍ଚବର୍ଷ
 ଉପରେ ଗୁନର କରୁଥିଲ । ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି
 ନିଅଦ ମଧ୍ୟରେ ଗୁଣା ଗ୍ରହଣକୁ ତାହାକୁ
 ସ୍ଵାମୀ ସେ ଛାମସୁ ଗୁଣକର ସମ୍ପାଦକଙ୍କ
 କରୁରେ ଦେଖେକା ବାଗରେ ନାଲପ
 କଲ । ସମ୍ପାଦକମାନେ ନାଲପ ମୁକାବଦ
 ଦାସକା ତାହା ଉପରେ ପାଲଣା ଉପସ୍ଥରେ
 ଗଞ୍ଜା ଉଦ୍ଧିଲ କଲେକ୍ଟର ପିଅକାକଟଣକୁ ଟକା
 ଅସୁଲ କମନେ ମୁକସୁନ କଲେ ପିଅକାମାନଙ୍କୁ
 ସେ ନ ମାଳବାଦି ପିଅକାମାନେ ସରବାସ
 ପିଅକା ଦୁବା ଦମାବରେ ଅସମାଧତ ହୋଇ
 ସରବରୁକାମାନଙ୍କ ଅଦେଶ ମୁକାବଦ ତାକୁ
 ଏପର ସୁଗୁରୁ ପ୍ରକାର କଲେ ଯେ ଉପାସୁ
 ସେ ଜ୍ଞାନପୁନ୍ୟ ହୋଇ ଏକଦଳାନ୍ତର ପାପ-
 ଜ୍ୟମ ହରୁଅଛି । ପଞ୍ଚ ଅସପ୍ତ୍ୟ ପୁଲସ
 ସକାଦତାରେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାସ ପାଇ କ
 ଥିଲ କିନ୍ତୁ ଚହୁଁର ସକାଳ ଏଠା ଗୋଷ୍ଠୀମା-
 ତ୍ରେଷ୍ଟ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ କର ପୁଲସ ଉକ୍ତକ୍ଷେତ୍ରକୁ
 ଚହାରଣରେ କିପୁକୁ ବର ମାତ୍ରେଷ୍ଟ୍ରକୁ ତାହା
 ଉକାରେ ମାତ୍ରେଷ୍ଟ୍ରବାହେବ ପୁଲସ ପିଅକା
 ପୁସ୍ତକ୍ଷେତ୍ରେଷ୍ଟ୍ର ମିବସ ଶାହେବଙ୍କଦ୍ଵାରା ଉକ୍ତ
 କର ଅଗାମିକୁ ଦୌସପୁଗୋର୍ଦ୍ଧ କରୁଅଛିକୁ ।
 ଗଜମାସ ଜା ୨ ରଜ ସୁକଦାର ଗୁ
 ବାକବା ସମସ୍ତରେ ଏପର ରୁଦ୍ଧକର ଗୋଷ୍ଠି
 ଏ ଉତ୍ତମରେ ହୋଇ ପାଇଅଛି ଉପାସୁ ଅ-
 ନେକ ବହୁକୁ ବୃକ୍ଷମାନ ଗୁଣାୟାଉ ଓ ଅନେକ
 ପରୁର ପ୍ରସର ଉଡ଼ି ଯାଇଅଛି । ଉପୁଁ ବଦେ
 ବାଳାବୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲ ଏଠା ମୁକସୁ

ଦେଖି ଯାଏ ଓ ପୁରୁଷର ସରସାଣ ପୁତ୍ର-
ମାନଙ୍କର ହସନ ସୁଖ ଉଚିତ ଯାଇଅଛି ବର-
ଦାଣୀ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଉପସ୍ଥାପନ ସମୟରେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପସରଣେ ଦେଖି ନ ଥିବାର ଏପରି
ଦେଖାଯାଏ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବୀ ସମୟରେ ଦୈତ୍ୟ-
ରାଣୀ ନୀଳାଚଳୀଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ଓଷ୍ଠ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କ
ଉପରେ ଯାଣିମାନଙ୍କ ବାଜି ଓ ଦଳିତ ନିଜା
ହୋଇଥିଲେ ଏକ ବହୁଳ ଓଷ୍ଠ ଚାଳ ଏକ
କଳିତ ଉପରେ ଶୁଣିପାଠକାଳ ବଳଦୀ ମଧ୍ୟ
ଯାଇଅଛି ।

ଉତ୍କଳବର୍ତ୍ତରେ ସୁସ୍ଥାତ ଉପାଦ ବୃଦ୍ଧି ହେ-
ବାର ଛାଡ଼ା ଦମନ ବରଦାଉ ଉପାଦ ବରଦା
ସଦାରେ ଦମନାସିମାତେ ମହାମାନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦେହରେ ପାଦେବକ ଶ୍ରମରେ ଅବେଦନ କର-
ଅଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ବାକୁ ଶନିନାଥ ବାହୁର୍ଯ୍ୟ
ଅବେଦନସହ ସ୍ଵାକ୍ଷର ଉତ୍କଳ ପଠାଇବାର ଯୁ-
କ୍ତ ଅଛନ୍ତି ଏହା ଉତ୍କଳ ଅଟେ । ସୁନିବାରେ
ଲଜାନ୍ ମଧ୍ୟ ଅବେଦନ ସହ ପ୍ରେରଣ ହୋଇ-
ଅଛି । ଯେଉଁଠାରେ ବନପ୍ରସ୍ତରଣ ସମୟକୁ
ସୁସ୍ଥାତ ପ୍ରଥା ପ୍ରକାଶିତ ଅଛି ସେଠା ଯେବେ
ଯେବେ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି ତେ-
ବେ ଛାଡ଼ା ଦମନ ବରଦା ପକ୍ଷରେ ଶାନ୍ତ
ଉପାଦ ବରଦାଙ୍କ ଅବଦାନ ।

କୃଷ୍ଣାକ୍ଷରକଳ ନିବାରେ ଗୋଟିଏ ସୁଗନ୍ଧ
ଓ ହୃଦୟ ବ୍ୟାଧିର ସଂଜ୍ଞା ହୋଇଅଛି ।
ଦେଖିବ କୁଳକର ବସ୍ତ୍ରାଣ ବଜ୍ରଲ ଯେ ଦୈ-
ବି ହାତବେଶରେ ବସୁର ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ରୁପ ଗୋଡ଼ା
ହୋଇଅଛି ତେଣେ ସେ ଦମନୁକ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହସ୍ତ-
ଗତ ହେବ ଏହାର ସମ୍ପର୍କ ସୁସ୍ଥେତକ ସମ-
ରାରେ ସେ ତହିଁରେ କି ଗୋଟିଏ ନିମକଳ
ଦେଲେ ଛାଡ଼ା ପ୍ରାଣ ଦୈବ ଉତ୍କଳ ସେମାନେ
କୋଟିଏ ଦିଶୁକୁ ବଳିଦାନ ଦେଲେ । କି ହସ୍ତ-
ବର କୃଷ୍ଣାକ୍ଷର ଓ ଶସ୍ତ୍ରର ବ୍ୟାପାର । ସୁଖର
ଉପାଦ ଏହି ଯେ ହଜାଦାହମାନେ ଧର୍ମପତ୍ର
ବସୁକ୍ଷମରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଧ ହୁଏ କିହନ
ଉତ୍କଳରେ କରବେ ।

ବକ୍ଷିମେଶ୍ଵର ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟରେ ବନେ-
ଇର ଦୁର୍ଲଭମିତ୍ରର ବର୍ଣ୍ଣ ଉଚିତ ଯାଇଅଛି ।
ଏ ମହାନୁରାଣ ବର ବସୁନ ନିମିତ୍ତରୁ ଅସିତ
ମୋଇଅଛି । ଏ ବନୋପସ୍ଥିତ ଉତ୍କଳ ଅଟେ
କୁଳାଦମିତ୍ରର ବର୍ଣ୍ଣ ସଦନପ୍ରାଣର ଉଚିତରେ
ମକ୍ଷିମେଶ୍ଵର କୋଟିଏ ଅବର୍ତ୍ତକ ବ୍ୟବନ ଉପାଦ
ଯାଇବେ ।

ହାତକୋଟି ବ୍ୟାଧି ବରଦାକ୍ଷର ଯେ ଯେ-
ଫଳରେ ଉପସ୍ଥାପନ ଉଦାନକ୍ତ ଓ ମୁକ୍ତାଣ
ପଞ୍ଚାକ୍ଷର ଦେବନ ଦେବପମସ୍ତ ଲୋକ ଦେଇ
ପାଠକେ କି ଯେଉଁମାନେ ବସୁକ୍ଷମାକ୍ଷର
ପ୍ରବେଶିବା ପଞ୍ଚାକ୍ଷର ଦେଇଥିବେ ଅଥବା ମା-
ତର ବ୍ୟାଧି ଉଦାନକ୍ତରୁ ହସନୁତି ପଞ୍ଚାକ୍ଷର
ଦେଇଥିବେ । ଏହିଠି ସେମାନେ ଉତ୍କଳ
ଉତ୍କଳ ଗାଁଠିକେଟି ଦର୍ଶାଇବେ ଏବଂ ଛାଡ଼ା-
କ୍ଷର ବସୁ ବ ୧୦ ବର୍ତ୍ତାନ୍ ଦ ୧୦ ବର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ
ହୋଇଥିବ ।

ଗର ଉଚିତ ସପ୍ତାକ୍ଷର ଦେଲେ ଶ୍ରୀମୁକୁ ରେଫ୍ଟ-
ନେଶ୍ଵର ଗର୍ଭରୁକ୍ତ ନାମରେ ଉଦାନକ୍ତର ରହ-
ସ୍ୟକୁ ଉଦାନାମାତ ହିନ୍ଦୁସ୍ତ୍ର ଅଟେ ପଦାନ
ହେଇଅଛି । ଏଥକୁ ଚେନ୍ଦ୍ରହସ୍ତର ବୋଲନ୍ତୁ
ଯେ ଏହିଠି ଲେଖିବାରେ କିଛି ଫଳ ନାହିଁ
ଦେବନ ସମାଦପକ୍ଷର ନାଚକୁ ପ୍ରଦାନ ହୁଅଇ ।
ଉପେଶ ସ୍ଵାମି ଉତ୍କଳ ବର ଉଦନା ପ୍ରଦାନ
ଦେଲେ ଉଦାନ ଛାଡ଼ା ଉଦାନରେ ଉପାଦ ବୋ-
ଇପାରେ । ଅନୁମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହି ମଧ୍ୟ
ଅଟେ ।

ମାତ୍ରାଦନ ଛାଡ଼ାକିମୋଦେ ସମ୍ପାଦ ଅତି-
ଅଧି ଯେ କୁମ୍ଭାଦନ ଦଳିକାଳ ରେକ୍ଷା ବଧ
ହୋଇଥିଲେ ଉଦାନରେ ଏତେ ନିକାଦି ।
ମାତ୍ରାଦ ଏକ ହିତକ୍ଷ ଗ୍ରାତ ଅଟେ ।

ପ୍ରେତ୍ୟଦ ଉତ୍କଳ ବରଦା ଛାଡ଼ାକା-
ଯୋଗେ ବାବୁରଠାକି ଉଦାନ ଛାଡ଼ା ଉଦାନରେ
ସମ୍ପାଦ ଅତିଅଛି ଯେ କୁମ୍ଭାସମାନେ ବିଦାଶ୍ରୁତ
ଉଦାନ ନବର ଅଧିକାର ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ
ଅବଦାନରୁମାନକୁ ଦେଖିପାର୍ଯ୍ୟବର୍ତ୍ତରୁ ବିଦା-
ଶ୍ରୁତ ଅଛି ହୋଇଅଛି ।

ବନେଇ ବସେବା ଓ ମଧ୍ୟରୁକ୍ତବର୍ତ୍ତର
ରେକ୍ଷିତ ବକ୍ଷିମ ନାମରେ ଏକ ନୂତନ ପ୍ରଦା-
ରର ଦେଖାଇଲେ ମିଳନମା ହୋଇଅଛି ।
ଦେଖିବ ଉଦାନରେ ଲୋକ ଦେଖିବ ଶେଷ-
ତାପସ୍ତ ଲୋକର ସ୍ଵପ୍ନ ଏକଦେରେ ଲୋକବା-
ତରେ ବସି ଯାଇଥିବାର ଛାଡ଼ାକ୍ଷର ଉଦାନପ୍ରକ
ପ୍ରଦାନ ଶତ ହୋଇଅଛି ଯଥା, ଦେନ ନେ ବାଧ
ବୋଇ ନୁଆ ନଦିରେ ଅସାହସ୍ତ ତ୍ରୁଦ୍ୟବୁ
ଫୋପାଡ଼ିଦେଲେ ଏକ ଶାଗରୁ ନୁଆକୁ ନୁଆ
ରୁନ ବରାଇଲେ ।

ଘଟକାକ ସୁନ୍ଦର ଅଧ୍ୟାୟର ମହେମାରେ
ପ୍ରମାଦସୁନ୍ଦର ବୁଦ୍ଧା ପ୍ରତି ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ
ଏଥକୁ ଲେଖିବେ ବୋଲନ୍ତୁ କି ତପେ ମନୁଷ୍ୟର

ବୁଦ୍ଧାଦେଶ୍ଵର ବସୁର ଦେଲ । ଅନୁମାତେ ବୋ-
ଧକର ସୁନ୍ଦର ଉଦାନରେ ଦେଖିବ ଦେବା
କିଛି କରବ ନୁହଇ ।

ବାକୁ ବୁଦ୍ଧେଦନାଥ ଦେ ଏମ, ଏ, ମତ
ସିଦ୍ଧର ମଲ୍ଲବ ସଂଗ୍ରହରେ ଉଦାନରେ ଉତ୍କଳ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେବଲ ମା ୧୫
ଅଧ୍ୟାୟ ଦର କୁଳକର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ୧୦ ଜଣ
ଶ୍ରବଣ ମଧ୍ୟରେ ନ ୧୨ ମୁରରେ ପ୍ରଦ ପା-
ଅଛନ୍ତି । ଅନୁମେଶ୍ଵର ପକ୍ଷରେ ଏହା ଅ-
ପଣ୍ଡ ଅନୁଦର ଅଟେ ।

ଉଦାନକାର ମତ ବନେଦାନାତେ ବରଦା
କୃଷ୍ଣାସତ ସଦର ଗାର୍ଯ୍ୟ ହନବରେ ମହା-
ମାନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଖିଲେ ଉଦାନ
ଅବେଦନସହ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ଅନୁମାତେ
ଏହାକ୍ଷ ବାହରକୁ ପ୍ରଦାନା ବରଦାହିଁ ।

ସୁନାକ୍ଷର ବନାଦ ଅପଣା ପୁସର ବଦା
ଦେବାରେ ପାଠକର ଧର୍ମ ବ୍ୟୟ ବରଦା ଘା-
ପ୍ରୁର ବର ଅଛନ୍ତି । ଅନୁଦନରେ ଏ ବଦା
କାର୍ଯ୍ୟ ହେବୁ ଦେବ । ବୃଥା ବ୍ୟୟରେ ଉଦାନ-
ବର୍ଣ୍ଣାସୁଦ ଦେଖି ପାଇବ ନାହିଁ ।

ବନେଇ ବେଦାସ୍ତ ଉଦାନାତେ ନୁଆ ଓ
ଅଦାନ ବସୁର ଦେଖିଲେ ଉଦାନକାର ଘା-
ଧୀନ ଦେବାକୁ ମତସ୍ତ କରଅଛନ୍ତି । ବନେଇ
ଓ ପୁନାର ସରସ ଉଦାନାତେ ଦେବା ନୁଆ
ବ୍ୟବହାର ବରଦାକୁ ଲୋକକୁ ପ୍ରଦାନ ବସୁର
ଅଛନ୍ତି ଓ ଅନେକ ଲୋକ ଓଷ୍ଠ ଓ ଅଦାନ
ଅଦାନକ୍ଷରୁ ବସୁର ଛାଡ଼ା ଧାର ବିଶ୍ଵ ଉଦାନ
ଦେବା ଦୈବାକୁ ଅପଣ୍ଡ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଏ ବର୍ଷ ବୁଦ୍ଧେଦନରେ ଧାତ୍ୟବର ମତ
ବର୍ତ୍ତାନ୍ ବସୁର ଉଦାନ ହୋଇଅଛି । ଏପଣ୍ଡା
ବୁଦ୍ଧେଦନ ମଧ୍ୟ ଉଦାନ ହୋଇଅଛି ମତବର୍ତ୍ତ
ଯେତେ ଉଦାନ ହୋଇଥିଲେ ଉଦାନ କୁମ୍ଭାସମ
ନୁଆ ପଡ଼ିଅଛି ।

ବୁଦ୍ଧେଦନ ବସୁର ପକ୍ଷରେ ହାତକୋଟି
ଯେଉଁ ବସୁର ଦରଅଛନ୍ତି ତହିଁ ବରଦାରେ
ଉଦାନ ପ୍ରକ ଦୈନବଦନେ ଅତିକ୍ତ ଦେବା-
ର ବ୍ୟୟ ବଦାଦ ଉଦାନ ବରଦାକାର ଦେଖିବ
ସମ୍ପାଦି ଲୋକ ଲୋକାହାନ୍ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ
ଦେ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରାୟ ସରଦକାଳ ଧର୍ମା
ଦେବା ବଂଶିକ ଦେଖା ।

ଏହି ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ସହର ଦୃଢ଼ ବର୍ଣ୍ଣା-
ବଦାଦ ବସୁବର୍ଣ୍ଣାଦ୍ୟାକ୍ଷର ଯଶାବଦ୍ଦେ
ମୁକ୍ତ ଓ ପ୍ରଦାନ ଦେଲ ।

ଅତିରିକ୍ତ

ଉତ୍କଳଗଣିତା ତା ୨ ରାଜ ମହେ ଜୁନ ସନ ୧୮୭୩ ମସିହା ।

ବୁକ୍ସମ୍ପଦ ବଜାର ।

ଉତ୍କଳଦେଶର ବୁକ୍ସମ୍ପଦ ବଜାରରେ ହେଉଥିବା ଓ ବେଶରେ ନୀଳ ପାଣିପାଣ ଅବାଦ ହୋଇ ଉତ୍କଳ ଦେଶରୁ ନିଜର ନମୁନା ଚେମ୍ପୁର ଅଫ୍ କାମର୍ସ ନାମକ କଲକତାରେ ପ୍ରାପ୍ତି ଥିବା ବସ୍ତୁ ପ୍ରକାର ହୋଇଥିବାର ଜଣାଇ ଶୁଣା ଓ ବଜାରର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମନୁଷ୍ୟମାନ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି ।

ନ ୧ ମୂର ନମୁନା । ଏ କଥା ପସନ୍ଦ କରି କରୁଥିବା କରଣା ସମାପେ ଯେଉଁ ଅଫିସରେ ଅଧିକାରୀ ଶାନ୍ତିନିଧର ଅଧୋପା ବୋଧ ହୁଏ ଯେ ଏ କଥା ସଞ୍ଚା ହୁଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଭକ୍ତ ତୋଳା ହୋଇଅଛି ଓ ଏଥିର ମଞ୍ଜି-ମାନ କଥା ସଙ୍ଗେ ଚେମ୍ପୁର ଅଫିସ ମଞ୍ଜି ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲାରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ କଥା ପର ଉତ୍କଳ ହୋଇ ପାରିବ ଏ କଥା ବଜାରରେ ଉତ୍କଳ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରୟ ହେବ ଏହା ଉପରେ ନ୍ୟାୟ ରାଜରେ ହେବୁ ମଲ୍ଲ ଓ ହେବୁ ଅଗ୍ରଣୀ ଅଫିସ ନୀଳ ଏ କଥାକୁ ମଞ୍ଜି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମଲ୍ଲମାନ ପରିଷଦ କରି ବିକ୍ରୟ କଲେ କଲିକତା ବଜାର ମହଣକୁ ୪ ୧୨ କା ହୁଣିବ ବୁଣି ହେବ ।

ନ ୨ ମୂର ନମୁନା । ଉପରୁ ଉତ୍କଳୀ ପର ଅଫିସ ମାଣ୍ଡ ଉପରେ ଶୁଣା ଅନୁକ ଅଫି ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ପତ୍ର ଜଣାପାଏ ମଞ୍ଜି ଓ ମଲ୍ଲ ପରିଷଦ କଲେ କଲକତା ବଜାର ମହଣକୁ ପ୍ରାୟ ୪ ୧୨ ମଲ୍ଲ ହୋଇପାରେ ।

ନ ୩ ମୂର ନମୁନା । ନ ୧ ମୂର ନମୁନା ପର ରଜି ଉତ୍କଳ ଓ ବଜାରୀ କଥା ପର ପାଉଳ ସଦ୍ୟମି ମଞ୍ଜି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମଲ୍ଲମାନ ପର-ଆର ହୁଏ ତେବେ ମହଣକୁ ୪ ୧୨ ମଲ୍ଲ ହେବ ।

ସମ୍ପଦ ହୁଏ ଯେ ଉତ୍କଳୀ କଥାକୁ ସାଦ-ଧାନ ପୁରୁଷ ଅବ ଦ କଲେ ତାହା ଅଧିକ ବହୁ-ମୂଲ୍ୟ ପସନ୍ଦ ହୋଇପାରେ ଓ ଏ ଫଳରେ ପରରେ ବହୁତ ଉତ୍କଳ ମଧ୍ୟ ପାଖର ହୋଇ-ପାରେ କଥା କେବଳ ଉତ୍କଳରେ ପସନ୍ଦ ହେଲେ ଉତ୍କଳରେ ତାହା କୋଳକା ଓ କଥାକୁ ମଲ୍ଲମାନ ପରିଷଦ ରଜିକାର ଅବଦାନକରା ପକ୍ଷେ ବୁଣି ଓ ବେଶରା ସମସ୍ତଙ୍କର ବିଶେଷ ମନୋଯୋଗ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ କଥା ଉତ୍କଳରେ ପାଉଳ ନ ହେଲେ କଥା ମଞ୍ଜି ଏବଂ ବଜାର ଦେଖିବ ସଦ୍ୟରେ ପ୍ରକ୍ତ ନାହିଁ ଯଦି ଏଥି ପ୍ରତି ଉତ୍କଳରେ ମନୋ-ଯୋଗ କରିବା ତେବେ କଥାର ମୂଲ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟତାରେ ବୃଦ୍ଧି ହେବ ଓ ବୁଣି ଓ ବେଶରା ସମସ୍ତଙ୍କର ନିଜର ବିକ୍ରୟ ହେବ ।

ତା ୧ ରାଜ ମହେ ଜୁନ ୧୮୭୩ ମସିହା ।

NOTICE.

Notice is hereby given that the services of Babas N. VENKETA CHILUM PUNTULOO and M. PROSOTUM NAIDU, madagers of the firm of MESSRS. SCOBUL CHUNDER MULLICK & SONS, have been dispensed with. Cuttack, 1st June, 1873. SCOBUL CHUNDER MULLICK & SONS.

CALCUTTA GENERAL AGENCY OFFICE.

Notice is hereby given that the manager of the Book Agency Office is going to open the above mentioned office to supply the Rajahs, Zemindrs, Officers, Tradesmen and Gentlemen residing in the Mofussil who are desirous of making purchases at the Calcutta Market, with the under-mentioned articles :—Commercial articles, confectionery, all sorts of clothes, dresses, golden and silver ornaments, toys, furniture, medicines, umbrellas, brass and stone made and all other metallic articles, pictures and photographs, all sorts of leathers, papers, pens, books, &c., glasswares, wines, printing &c., engraving, guns and powders &c., cutlery, machines, &c.

The above agency will also undertake a translate Lawsuits, Books, &c., and execute all sorts of orders.

TERMS CASH.

The agency charges for all sorts of orders commission at the rate of 4 per cent., and at one per cent. on goods and packages shipped or cleared at Calcutta: all extra costs will be borne by the parties themselves.

KALIPHOSONNO SEN GOOPTA
Manager of Book & General Agency Office.
CALCUTTA,
Normal School.

ବୁକ୍ସମ୍ପଦ ବଜାର

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶ୍ରୀମତୀ

ପ୍ରକାଶକ

ଭାରତୀୟ ଜନ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା । ମୁ । ଅକ୍ଷୟ ଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ପାଲ ଶାଳବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୪୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷିକ ୪୫
ମଫସଲ ପାଇଁ ଡାକମାମୁଲ ୪୫

ଫରକ୍ତକାରୀ ନେତୃତ୍ୱରେ ଫରସ୍ତା ଓ
 ମାନ୍ୟମାନଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦେବା ବସନ୍ତରେ ଗବ-
 ଶ୍ଟିମେଣ୍ଟ ବଦଳ ନୂତନ ବିଧାନ ବର ଗତମାସ
 ତା ୩୦ ରଖି ଲେଖିଲ ବିଜ୍ଞାନମୟୀ ସର୍ବସା-
 ଧାରଣକୁ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି । ଚିହ୍ନି ବି ଦେଖା
 ଯାଏ ଯେ (୧) ଯେ ଗତମ ଘୋରତା ଗତମ
 ମେଣ୍ଟଙ୍କ ଅଧିକାରୀ ଗଣି କଳ, ମାଟ୍ରିକ୍ସ ବିମ୍ବା
 ଅନ୍ୟ ସର୍ବକାରୀ ବର୍ମିକରଣ ଅଙ୍ଗ ବି ଅନ୍ୟତ
 ସହଜ ଅବା ଯେଉଁ ମୋଦନମା ସରକାରୀ
 ହାର୍ଦ୍ଦର ହତ ସକାଶେ ଯାଏର ହେବ । (୨)
 ଯେ ସବୁ ମୋଦନମା ଫରକ୍ତକାରୀ ଜାଣିବିଧି
 ଅନ୍ୟାରେ ଯାମିତ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଇ ଏବ (୩)
 ଯେ ପ୍ରକ୍ରେ ଗୁରୁମାନେ ମାଟ୍ରିକ୍ସଙ୍କର ପ୍ରୋଜା-
 ନୁପାରେ ବଜେରକୁ ଅଧିକାରୀ ବାଧ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି
 ସେହି ପ୍ରକାଶରେ ଶୋଭା ଦିଅନ୍ତି ।
 ଶୋଭାଙ୍କର ନିୟମ ଏହି ହୋଇଅଛି ଯେ ଦେ-
 ବାସ୍ ମୂଲ୍ୟା ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ ପୁରୁଅଣା ଚିହ୍ନି
 ରୁଲ ଶ୍ରେଣୀର ଦେବାସ୍ ଲୋକ ପୁରୁଅଣା ଓ
 ଉଚ୍ଚଶ୍ରେଣୀସ୍ ଏବ ମାନ୍ୟଶ୍ରେଣୀର ଦେବାସ୍
 ଲୋକ ଏକାକୀ ଲେଖାଏ ବନକୁ ପାଇବେ ।
 ଏସର ଯାହାକୁ ଜାକରେ ଅଧିକାର ଅବମାନ
 ହୁଅଇ ଅଥବା ବସ୍ତୁ, ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବିମ୍ବା ଅନ୍ୟ-
 ସ ଦେବୁର ଯେଉଁ ମାନେ ଗୋଟିରେ ରୁଲ ନ
 ପାରନ୍ତି ତାହାକୁ ସର୍ଯ୍ୟ ଗପୁଜଣା ବିଅଧିବ
 ବୁଦ୍ଧି ତାହା ମାନର ପ୍ରତି ସରକାରୀ ଅଧିକ
 ହେବ ନାହିଁ । ଏନଅବ ଗଣା ନିକାରଣ ସ-

କ୍ଷରେ ବର୍ମିକରଣକୁ ଦେଖେ ବସନ୍ତରେ
 ଉପଦେଶ ଦିଅ ଯାଇଅଛି ।

ପୁରୀର ବଲେକ୍ଷର ଶ୍ରୀମତୀ ଗେତ୍ରସି ସା-
 ହେବଙ୍କ ବଦଳରେ ଉକ୍ତ ନଗରବାସିନୀମାନେ
 ଦେବତା ପୁରୁଣ ଅକଳ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ତାହାକୁ
 ଦେଇ ପାଇବା ସକାଶେ ଏକ ସାଧାରଣ ଅ-
 ଦେବନସବ ଶ୍ରୀମତୀ ଲେଖିନେଶ୍ୱରୀବର୍ଣ୍ଣିକ
 ଶିକ୍ଷାକୁ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ଅନୁମାନେ ଉକ୍ତ
 ବରଣାସର ବିସ୍ତୃତ ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ରି ଅଫରେ ଯାଠ
 କର ଚାରିଲୁ ଯେ ବରଣାସରେ ଯାହା ଲେଖା
 ଅଛି ସବୁ ସର୍ଯ୍ୟ ଅଫର । ବାସ୍ତବରେ ଗେତ୍ରସି
 ସାହେବଙ୍କ ସର ବାବନ ସହଜରେ ମିଳଇ
 ନାହିଁ । ବିନ୍ତୁ ବି ହେବ ସାହବାଲର ସମସ୍ତ
 ବଡ଼ ମନ । ଯେ ଭଲ ବରଣ ତାହାର ମନ
 ଦିଟିବ ଓ ଯେ ଦୌରସିତ୍ତେ ଗୋଲମାଲରେ
 ରୁଲବ ସେ ବଡ଼ ଭଲଭେଦ ଦୋର ଗଣ୍ୟ
 ହେବ । ଶ୍ରୀମତୀ ଗେତ୍ରସି ସାହେବ ଯେବେ ପ୍ର-
 ତାକୁ ସୁଗରେ ରୁଣିକାର ଦେଖା ହର ଗବର୍ଣ୍ଣ-
 ମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ରୁଜିତ ରୁଣିକାରୁ ବୁଦ୍ଧି ଦରବାଦୁ
 ଦେଖା ଦରଥାନ୍ତେ ତେବେ ତାହାଙ୍କର ଏ
 ଚର୍ଯ୍ୟା ଘଟିନା ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ଅନୁ-
 ମାନେ ଶ୍ରୀ ଅବମାନ ଦେବୁ ଯେ ଗେତ୍ରସି
 ସାହେବଙ୍କ ପୁରୁଣର ତଥା ସିମଲରେ ସହୁ-
 ବାସ୍ ଦୋରେ ଲୋକମାନେ ବଡ଼ ବରୁଣି
 ପ୍ରକାଶ ଦରଅଛନ୍ତି ଓ ଯେବେ ମହାମାନ୍ୟ ଗ-

ବର୍ଣ୍ଣର ତେଜେରୁଲକ ଚିହ୍ନିକ୍ରମରେ ଏ
 ବଥା ସଜଅଛି ତେବେ ଅନୁମାନଙ୍କ ଭରଣା
 ହେଉଅଛି ଯେ ଏଥିର ବଡ଼ ପ୍ରକାଶ ହେବ
 ସତେ ବି ଗେତ୍ରସି ସାହେବଙ୍କ ସର୍ବମର ଫଳ
 ଏହାରେ ଫଳିବ ?

ମେତ୍ରସିରୁଣି ଫଳ ।
 ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଏ ତରୁଣ ଶିକ୍ଷା ବର୍ଣ୍ଣାର
 ଯେଉଁ ଅଧିବେଶନ ହୋଇ ଥିବ ତହିଁରେ
 ମୁକ୍ତ ମେତ୍ରସାହେବଙ୍କ ମୁଖ୍ୟାର୍ଥ ଫଳରୁ ବିପ୍ରକା-
 ର ବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ତାହା ପୁରୁ ହୋଇଅଛି ।
 ଚରକ୍ରମର ଜଣାକର ବି ଯେତେଜଣା ଲେଖା-
 ଶ୍ରୀମତୀ ସଂପ୍ରଦ ହୋଇଅଛି ଚିହ୍ନି ବାର୍ଷିକ
 ୪୫୦୦ ଟା ଅସ୍ତ ହୋଇପାରେ ଏଣୁ ମାତ୍ର
 ୪୫୦୦ ଟା ମେଣ୍ଟାଏ ଅସ୍ତ ହେଉଅଛି ।
 ଦିଟିକାରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲ ଯେ ଏହ ୪୫୦ ଟା
 ମଧ୍ୟରୁ ଶାସିକ ୪୨୦ ଲେଖାଏ ୪୫୦ ଟାରେ
 ପୁରୁଣା ବୁଦ୍ଧି ଦରସିବ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ୪୧୦ ଟା
 ତମା ରୁହିବ । ଦେବଲ ଶ୍ରେଣୀକାସିମାନଙ୍କ
 ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ପ୍ରମାଣେ ହାଇସ୍କୁଲରେ ଏଲ,
 ଏ, ସମସ୍ତା ବେର ଦରକେରର ଦୌରସି
 କାଲେଜକୁ ସଜିବାକୁ ସିଦ୍ଧ ସେହମାନେ ଉକ୍ତ
 ବୁଦ୍ଧି ପାଇବେ । ଶ୍ରେଣୀକାସି ବାଦକୁ ବୋଲି-
 ବାକୁ ହେବ ଏହା ମଧ୍ୟ ପୁରୁ ହୋଇଅଛି ।
 ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରେଣୀରେ ଚରକ୍ରମ ପାଇ
 ବାସ ଦରଅଛନ୍ତି ଓ ଯାହାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଦୌରସି

ପ୍ରାୟତଃ ବାବଦର ନାହିଁ ସେହିମାନେ ଓଡ଼ିଶା-
 ଦାସୀ ଦୋଳସିଦ୍ଧେ । ମେଢ଼ପୁରୁଗାର୍ଥ ପ୍ରଣବ
 ବ୍ୟବସ୍ଥା ବଦଳେନେ ହେଲା ପୁଣିକିମ୍ପା
 ଅର୍ଥର ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭଲ ହୋଇଅଛି ମନେହ
 ନାହିଁ ତେବେ ଅବଶିଷ୍ଟ ୫ ୧୦ କାଳେ କି
 କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ଜଣାଯାଉ ନାହିଁ । ଏହି ବର୍ଷରେ
 ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ ଏ ଛକର ଶିକ୍ଷା-
 କାର୍ଯ୍ୟର ଦାବୀକ କିଛିପ୍ରମା ଅଗଳ କରୁଥିଲେ
 ସଭ୍ୟମାନେ ପୂର୍ବ ବରିପ୍ରାନ୍ତରେ ଯୋଗାଡ଼ନକର
 ତାହାକୁ ସମ୍ପର୍କ କରୁଅଛନ୍ତି ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ କିଛି
 ପଦ୍ମଲୋକା ଉତ୍କଳ ହୋଇଥିଲେ ।

ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଗାସକ ।

ବାଲେଶ୍ୱରର କଲେଜର ଓ ମାଟ୍ରେଟ୍
 ମେଡ଼ି ଥାଉଁ ଲୋକ ଦୋଧ ହୁଅଇ ତାହା
 ଏତାରେ ତାହାକୁ ଅବଦଳ ନାହିଁ ମାତ୍ର ତାହା-
 ଛକର ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେ ମଧ୍ୟ ଦାଉକୁ ନାହା-
 ରୁ ନାହିଁ ଓ ସ୍ୱାକ୍ଷର ସଂକୀର୍ତ୍ତରେ ମଧ୍ୟ
 ତାହା ତରୁ ପ୍ରକାଶ ହୁଅଇ ନାହିଁ ଦୋଳ
 ସେତେ ଫଳକ୍ରମାମେ ମୋକଦମାରେ ତାହାକି
 ଅଳ୍ପକୁ ତତପାହେବ ଅନ୍ୟଥା କରନ୍ତୁ ତାହା
 ସବୁ ଭଲ ରହୁ ଯାଏ । ଉକ୍ତ ଅନୁକ୍ରମ ହେଲା
 ଗୋଟିଏ ମୋକଦମା ହାଇକୋର୍ଟକୁ ନିରାପଣକାର
 ହୁଏତେ ଅର୍ଥ ଉକ୍ତ ମର୍ମ ପ୍ରକାଶ କରୁ ନିମ୍ନ
 ସାହେବଙ୍କ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ପରାକର୍ମ ଦେଇ
 ଅଛନ୍ତି । ମୋକଦମାଟି ଏହି ଯେ ରାମସୁରଜା
 ପୁଲେ ଅନ୍ୟାୟର ପ୍ରକାଶର ସମାପେ ଫଳ-
 କ୍ରମାଗରେ ନାଲମ କର । ମାଟ୍ରେଟ୍ ତାହାର
 ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୁଏ ନ ଦେଇ ଦେଲେ କରମାତ୍ର
 ସିରପାରେ ରହିଲେ । ମାଟ୍ରେଟ୍ ମୋକଦମା
 ଶସ୍ତ୍ରକୁ ଗଲକ କିଏ ମାଟ୍ରେଟ୍ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ
 ଥିବା ସମୟରେ ସେ ସମ୍ପଦାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ
 ତହିଁ ଶେଷର ତାହାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଅ-
 ମାନୀ ଉପରେ ଓହଲକି ତାହା ହେଲା । ମାଟ୍ରେଟ୍
 ସାହେବ ଏ ବନ୍ଧା ଶୁଣି ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଉଠାଇ
 ଅଣି ଓହଲକି ପ୍ରକର ଦେଲେ ଓ ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟ-
 କ୍ରମ ଅନୁର ୨୭ ଥାନୁରୁପାରେ ଏହି ହେତୁ
 ଚର୍ଚ୍ଚାରି ମୋକଦମା ଉପମିମ ଦେଲେ କି ସେ ସ୍ୱୟଂ
 ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ତହିଁ ସେହି ଅଛନ୍ତି ଯେ ପୁଲେ ଦେ-
 କଲ ଅପଣା ଦର୍ମ କରୁଅଛନ୍ତି । ସେପକ ତତ
 ଏ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅନ୍ୟାୟ ମଣି ହାଇକୋର୍ଟକୁ ଉ-
 ଘୋର୍ କରୁବାରେ ଉକ୍ତ ଅବାଲକ ସମ୍ପଦ
 ସାହେବଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ୟାୟ ହୁଏର ଅଭିପ୍ରାୟ

କିନ୍ତୁ କର ମୋକଦମାକୁ ପୁନର୍ବାର ଉଠାଇ-
 ବାର ଅଣ୍ଡା ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
 ଏଦେଇ ପୁଲେ ନାମରେ ଯେକେ ବନ୍ଧା
 ଶୁଣାଯାଏ ତହିଁର ସୀମା ନାହିଁ ତହିଁରେ
 ଯେକେ କିଏ ସାକ୍ଷାତରେ ଜାଲମ କଲ ଉ-
 ଠାରୁ ମାଟ୍ରେଟ୍ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ନ କରନ୍ତୁ ତେବେ
 ଲୋକଙ୍କର ଦୁର୍ଭୀକାର ସୀମା ରହିବ ନାହିଁ ।
 କିନ୍ତୁ କିମ୍ପା ସାହେବ ବାଲେଶ୍ୱରର ରାଜା
 ଅର୍ଥକୁ ଓ ଯାହା କିଛି ତାହାକର ଅଧିକ ଥିଲା
 ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁକ୍ରମ ତାହା ଫୁଲ
 ହୋଇଅଛି ।

ଲୋକଜାଣେଣୁ କିମାଣୀ ପୁରୁଷଣଙ୍କ ସ୍ୱା-
 ରତ ଏକ ପକ୍ଷର ଅନୁମୋଦନ ଅବକାଶ ହେଲୁଁ
 ଯେ ଉକ୍ତ ବକାଶରେ କେଟିଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା
 ପ୍ରକାଶନାମ ଓ ଏକ ଦୁଇ ଅଛି । ଉକ୍ତ
 ବକାଶର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସେହି ଅର୍ଥଗଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ
 କାର୍ଯ୍ୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କର ଅର୍ଥଗଳକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
 ଦେବର ଦେଇଅଛି ଓ ବକା ବ୍ୟବସ୍ଥା
 ମିତଳ ହମାକର ଦଳ ରହିଅଛି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅର୍ଥ-
 ଗଳକୁ ପ୍ରକାଶ ବ୍ୟବସ୍ଥାର କିଛି ହୋଇଅନୁ
 ନାହିଁ । ପମ୍ପେରୁକମାନେ ଦୋଳକୁ ଯେ
 ବକାଶ ମାଟ୍ରେଟ୍ ସନ ୧୮୭୮ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ
 ନାମରେ ଅଛନ୍ତି ଏକ ଜାଲି ଦେବାପାଇଁ
 ଅଣ୍ଡା ଦେଇଥିଲେ ପୁଲେ ସନ ୧୮୭୨ ମସିହା-
 ରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମାତ୍ରେଟ୍ ସାହେବ ଉକ୍ତ ଶୁଣି
 ବର ଉଠାଇଦେବା ପାଇଁ ବାବଦକାର
 ବାବଦକାରୀ ପ୍ରତି ଅଣ୍ଡା ଦେଇଥିଲେ ଓ ପୁଣି
 ସେ ସମୟରେ ଅଧିକି କରୁଥିବା ମାତ୍ର ତାହା
 ଅଧିକା ହେଲେ । ହେ ଅବଧି ସେ ଅଣ୍ଡା ପ୍ର-
 ଶାଳନ ହୋଇ ନାହିଁ ଅର୍ଥଗଳ ସେହିପରି ଶୁଣି
 ହାତରେ ଅଛି ଓ ଉକ୍ତ ଯାହିମାନେ ବା-
 ସ୍ୱାକ୍ଷରୀୟ ଅର୍ଥଗଳ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି
 ଯେମାନେ ଏକ ବିନା ଗଚ୍ଚକରେ ବାବଦାଧିକ
 କରୁଅଛନ୍ତି । ଏ ଦଳ ଦୁଇଟି ଦର୍ଷଣ ଅର୍ଥର
 ଓ ଏହା ପ୍ରତି ଉକ୍ତ ବକାଶର ମାଟ୍ରେଟ୍
 ସାହେବଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରହିବା ପାଇଁ ଯେମାନେ ପ୍ରା-
 ଚିନୀ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏଦିଆ ସଭ୍ୟତାରେ ଅନୁ-
 ମାନେ ଛକ ମାଟ୍ରେଟ୍ ଅନୁକ୍ରମ କରୁଅଛନ୍ତି
 ଯେ ତାହାକି ଅଳ୍ପ ପ୍ରତିଶାଳନ ପକ୍ଷରେ ହେଲକ
 ଉପାୟ ଦେଲୁଁ ଓ ଯେକେ ବାବଦକାରୀ ଅଣ୍ଡା
 ନାମ୍ୟ କରୁବାରେ ହୁଏ ଦେଖାଏ ତାହାକୁ
 ଉକ୍ତ ବିକାସକାରୀ ଅବଦାନ । ଅର୍ଥକ

କର୍ମକ୍ରମମାନେ ଯେକେ ହାତମଳ ଅଳ୍ପକୁ
 ବହୁକ୍ରମେ ଅନ୍ୟଥା ବହୁକ୍ରମେ ତେବେ
 ହାତମା ଅଳ୍ପ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟର ହେଲା ଏତାରେ
 ଦୋଳକାର ଅବଦାନ ଯେ ହେଉ ବାବଦ-
 କାରୀକାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ କିଛିଥିଲୁ ଦେଖା-
 ଦେଖାଯାଏ ବାବଦ ବାବଦକାରୀକାର ପ୍ରତି
 ଯାହା ଅଣ୍ଡା ହୁଅଇ ତାହା ପ୍ରତିଶାଳନ ନ
 ହେଲେ ତାହାକୁ ବ୍ୟବହାରରେ ଅଣିବାର
 ଉଚିତ ହେଲୁଅଛି ।

ପଥକର ଅନ୍ୟାୟର

ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲରେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଚମ୍ପର ଯେ
 ପର ପଥକର ଦୋଳକୁ ହୋଇ ଅଳ୍ପ ତାହାକୁ
 ଅନ୍ୟାୟର ବା ଅନ୍ୟାୟ ପୁଣି ଦୋଳକାର
 ହେବ । ସେତା ହେଲେକାର ବହୁ ସାହେବ
 ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚଳ ଓ ତହିଁର ଏ ହେତୁ
 ଯେ ହୋଇକି ବ୍ୟବସ୍ଥାକ୍ରମେ ପ୍ରକାର କରନ୍ତି
 ତାହା ସହିଲ ଛକ ଅପେକ୍ଷା ବାଲେଶ୍ୱରରେ
 ଅଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରାକର୍ମ ହୁଅଇ ପୁଣି
 ସରକାରୀ କର୍ମରେ ବାଲେଶ୍ୱର ଅଧିକାର ଗ୍ୟା-
 ରକ କରୁଅଛନ୍ତି । ହେତୁ ସେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା
 ଓ ପୁଣିକି ତାହା ଓ ପରାକର୍ମ ସହିଲ ହୁଅଇ
 କି ନାହିଁ ସେଦେବ ମୁଲ ଅଟେ । ସେଦେବ
 ତାହାକି ତହିଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅବଦାନ ତହିଁ
 ବ୍ୟବସ୍ଥାକ୍ରମ ହୁଏ ଏହା ହେବଦେବ ଅଟେ ।
 ବହୁ ସାହେବ ଅପଣାକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁକ୍ରମେ
 ପଥକର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ତହିଁରେ ମାତ୍ରକାର ଅବ-
 ଦାନ ଦେଖିଲ ହେଲେ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନେକ ବାଳ
 ଆର୍ଥିକ ଉକ୍ତ ଅଳ୍ପକର ମାତ୍ରରେ ପଥକର
 ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେ ଓ ଦୋଳକ୍ରମ ଅତି ଉଚ୍ଚ-
 ଚ୍ଚରେ ସରକାର ଉଚ୍ଚୋର୍ତ୍ତ ବର ସେ ଉକ୍ତ
 ମତ୍ରେଟ୍ କରୁଥିଲେ ତହିଁ ପଥକର କାର୍ଯ୍ୟ ବଦ-
 କରେ ସରକାର ହୁଏ । ଦୋଳକ୍ରମ ପେସ
 ଦେବା ଦିଆ ଛେଦି ଆଉ ଉକ୍ତ ଅପେକ୍ଷାକାର
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଧ୍ୟତା ଉକ୍ତ କର୍ମ ପେସ ହୋଇ ହ
 ଥିଲା । ଅନୁମୋଦନ ଦେଖିଅଛୁଁ ଯେ ଦୋଳକାର-
 ଶିଳ ମଠ ପ୍ରତି ଉକ୍ତ ମାତ୍ରରେ ଥାଏ ଅନୁକ୍ରମେ
 ତାହାକି ଉକ୍ତ ନେମିତ ତାହା ହୋଇଥିଲା ଓ
 ସେ ବାବଦ କାରକ ଦେବାର ମିଅତ ଅନୁ-
 ରେ ମା = ସ ଅଛି । ସେ ଯାହା ହେଉ ବହୁ
 ସାହେବ ସେପରି ଉଚ୍ଚୋର୍ତ୍ତ ବର ଅଛନ୍ତି ସେ-
 ପର କାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଳକାରୀ ହେବ । ଅଳ୍ପ
 ବ୍ୟବହାରକ ହେବ ବା ନ ହେବ କୌଣସିପେ

କଲୋକପୁ ସାର ଏବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପଥକର
ମଂଜର କରବାକୁ ହେବ । ଅନୁମାନେ ଯେଉଁ
ମାର୍ଗକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରୁଅଛୁ ତାହା ଏହି
ପଥେ ।

ଅସୁମ ଆବନୁଗାରେ କୌଣସି ସମ୍ପତ୍ତିର
ଉପର କଲୋକପୁ ହେଲେ ଉଚ୍ଚର ବେଳ
ଅର୍ଥାତ୍ ମୂଲ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଫର୍ଦ୍ଦ ଭୂମ୍ୟସ୍ୱଭାଗ ଉପରେ
ମାତ୍ର ହେବ ତାହାର ଉଚ୍ଚରେ ବହୁ ଅସମ୍ପତ୍ତି
ଲେ ବେକାମଳ ଦାମଲ କରବ ଉଚ୍ଚ କାମଳ
ମହଲ ମହଲର କଲୋକପୁ ହେବାର ଯେ ବସ୍ତୁ
ଉଚ୍ଚ ତାହା ଏହାପ୍ରକାର ଗଣନ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି
ଗଣନ ଅନୁସାରେ ମୂଲ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କର ପୁନରପି
ଗୁଲ ତାହା କରୁଥିବ ଓ ଉଚ୍ଚରେ ପୁଣି କିଛି
ପତ୍ତି ଥିଲେ କମିସନରେ ଅପିଲ ହୋଇ
ରାବ କମ୍ପା ହେବ ବର୍ଷିକ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ବିକିରି
ଲୁ ଅଧିକ ହୋଇଥିଲେ ବିକିରିବାର କଲୋ-
ପୁ ବର୍ତ୍ତାମାନରେ ଅସମ୍ପତ୍ତି ସ୍ୱରୂପାଦି । ଏ
ପତ୍ତି ସବୁ କରୁଥି ପାଇଲେ କମ୍ପା ଅସମ୍ପତ୍ତି ନ
ହାଉଥିଲେ ଉଚ୍ଚର ମିଆଦ ଏକମାସ ଅଧିକ
ସମସ୍ତ ଗଣ ହେଲେ ମେ କମା ସ୍ତ୍ରର ରୁପେ
ହୁଁ ଉପରେ ପଥକର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଥାଏ
ନୁସାରେ ବର ଉଲଗ ନୋଟିସ ତାର ହେବ ।
କଲର ଏପ୍ରକାର ମର୍ମ ଅଧିକ ଓ ଉଚ୍ଚମାତ୍ରେ
ନିମ୍ନ ଜଳମାନଙ୍କରେ ଦାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିବା
କାଶେ ବିମୁସ୍ତ ବାହେବ ଲଗତ୍ୱ କମିର
ଧି ଧାର୍ଯ୍ୟ ଥାଏ ବୁଝାରେ ବର ଉଚ୍ଚର
ମୂଲ ଏକ ଥାଏ ବୁଝାରେ ବର ଉଲଗ
ମାତ୍ରି ଏକାବେଳରେ ତାର କରାଅଛନ୍ତି ଓ
ନୋଟିସରେ ଅଧିକରୁ ଲେଖା ହୋଇଥାଏ
ଏପକନ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ହସ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍
ଏକ ବରର ଅର୍ଦ୍ଧେ ଦାମଲ ନ କଲେ ଯାଏ-
ର କୋରକ କମମମୁକ୍ତ ହୁଏ ଅନ୍ୟ
ଧିକ । ଅନୁ ହେଉଅଛି ଯେ ବକା
ଉଚ୍ଚର ବହୁପ୍ରକାର ବେଳ ଓ ନୋଟିସ ଏଠାର
ଏକ ଉପରେ ତାର ହୋଇଅଛି । ଏପର
ବାଣ ବେକାର କୋର୍ଡ ବସ୍ତୁ କର ନାହାନ୍ତି ।
ଯାକା ହେଉ ଏ ଅମକାସରେ ବଏ ନ
ଧିକ । ମୋଫସଲରେ କେତେ ଲୋକ ଅଇନ
କୁ ? ହାକିମଙ୍କର ପରଦିନାକୁ ତାହା ଅଇ-
ଲକ ଥାଉ ବା ନ ଥାଉ ମୋଫସଲରେ
ଦତ୍ତାକ ଅଇନସିଦ୍ଧା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବର
କୁ ଓ ତାହାହିଁ ତାହାପ୍ରକ ଅଇନ ହୋଇ-
ଏ । ପୁଣି ସରକାରି କଲୋକପୁର ବେଳ

ବଜେ ଉଚ୍ଚପନ ଦେବାର ଯେ କମିସନବାହେବ
ବସ୍ତୁ କରାଅଛନ୍ତି ବି ଦ ଯାହା କଟକଜଳରେ
ତାର ହେଉଅଛି ତାହା ବାଲେଶ୍ୱରରେ ତାର
ହେଉ ନାହିଁ । ଏ ଉଚ୍ଚପନରେ ସରକାରୀ କ-
ଲୋକପୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଇନର ମର୍ମ ଓ ଅସମ୍ପତ୍ତି
ଥିଲେ ଦାମଲ ନାମଲ କରବା କଷ୍ଟ ଲେଖା-
ଥାଏ ବୋଧ ହୁଏ ଏହି ବେଳୁ ବିମୁସ୍ତ ବାହେବ
ସେ ବିଚ୍ଛାପନକୁ ଗୋପନ କରାଅଛନ୍ତି ।
ସେ ବିଚ୍ଛାପନ ବୃଥା ଅସମ୍ପତ୍ତି ଅମଗଣ କରାଯାରେ
ପଲ୍ୟ ଉପାଦ ତାହା ଶ୍ରେୟକର ଅଟଇ ଓ ବୃଥା
ଅସମ୍ପତ୍ତିରେ ହାକିମଙ୍କର କରୁଥି ଧାର୍ଯ୍ୟ ବର
କମ୍ପ ଅନା ବର ଦାମା ହୋଇ ନ ଯାରେ । ସେ
ବିଚ୍ଛାପନ ଦେବା କୁରେ ଥାଉ ବିମୁସ୍ତ ବାହେବ
ଏକାବେଳେ କମିସନ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକ ବର
କଲର କରାଅଛନ୍ତି ଓ ତାହା ନ ହେଲେ ତା-
ଏକାକ କୋରକ କିମ୍ପାନର ରୁପେ ବେକାଲ
ଅଛନ୍ତି । ଏ ଅମକାସରେ ବଏ ନ କର ନ ଦେବ
ଓ ହକା ଦେବା ଉଚ୍ଚାରୁ ବଏ ଅସମ୍ପତ୍ତି କରବାକୁ
ଧିକ ? ସରକାରୀ କଲୋକପୁ ଯେ ସକଳପ୍ରକାର
ଓ ବି ମୋଇସ୍ତର ବକା କଦାପି ସମ୍ପଦ ନୁହେ ।
ଅଧିକା କମା ହୋଇବା ପ୍ରକାର ଯଦ ହାକିମ
ନାସ୍ତା ସେ ଅମକାସରେ ଅଇନାନୁସାରେ ଅସମ୍ପତ୍ତି
ଉଚ୍ଚପନ କର ଯଥାର୍ଥ କମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ
ନ ଯାଉଲ ଉଚ୍ଚେ ସେ ଦାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଭ୍ୟାସର
ନା ଅଭ୍ୟାସକୁ କୁଟା ନ ଯାଉ ଅଉ ବଣ
କୁଟାସିବ । ଅନୁମାନଙ୍କ କବେରୀରେ କମ୍ପସ
ସାହେବଙ୍କର ଏକାର୍ଯ୍ୟ ଉଚ୍ଚମ ହୋଇ ନାହିଁ
ଓ ଉଚ୍ଚରେ ଅନେକ ଦୁର୍ଗା ପ୍ରକାରର କ୍ଷତ
ପଠିଥିବ କଲେ ନାହିଁ । କମିସନ ବାହେବଙ୍କୁ
ଅନୁସୂଚି କରୁଅଛୁ ଯେ ଉପରୁ ବହୁପ୍ରକାରରେ
ହେଲେ କଲୋକପୁ ହୋଇଅଛି ଉଚ୍ଚକୁ କରୁଅ
ଓ ଉଚ୍ଚରେ ଅନାସୁ ହୋଇଥିଲେ ତାହା
ସୁଅନୁକାର ଉପାସୁ କରନ୍ତୁ । ଅନୁମାନେ
ସଂକ୍ଷେପରେ ଏକ ବି କୋଲଅଛି ଯେ ବଜଲା
ତାର କୌଣସି ଜଳରେ ଏସର୍ଯ୍ୟକୁ କଲୋ-
କପୁ ଗେଷ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ପୁଣି କ୍ଷତ୍ରଜନ
ହେଲେହେଁ ଯୋର କଲୋକପୁ ସର ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଏସର୍ଯ୍ୟକୁ ବାର୍ଦ୍ଧନ ବର
ମଂଜର ହେଲଣି ଏଥିରୁ ଯେଠା ଦାର୍ଯ୍ୟ କଷ୍ଟର
ପରାପାତ୍ରେ ହୋଇଅଛି ଯାଠକମାନେ ସଂ-
କରେ ବୁଝିପାରେ ।
ପରାପେକ୍ଷେ କମିସନବାହେବଙ୍କୁ ଅନୁମାନେ
ଏକ ବି କରୁଅଛୁ ଯେ ସେ ତାଙ୍କର ଏକାପୁ

କଞ୍ଚଳ ସ୍ୱରୂପ ତ୍ୟାଗକର ବହୁକୁ ସୁଧାର ହେଉନ୍ତୁ ।
ସେ ଯେପରି ଯୋଗ୍ୟଲୋକ ବହୁକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ-
ତା ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ
ନ ରହୁବ ଓ ସେ ଅଇ ମହତ ଓ ଅବରୁଣୀୟ
ଲୋକ ହେବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ପଥକର ନାମ
ମାସକ ଦଣ୍ଡିତ ଓ ବିରକ୍ରମକଳ ଅଟଇ ପୁଣି
ଉଚ୍ଚର ଦାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନରେ ବହୁକୁମାସ ଅନା-
ସୁ ବା ଅଭ୍ୟାସରୁ ହେଲେ ତାହା ଅସହ୍ୟ
ହୋଇ ପଡ଼େ । ଯେପରି ଲେକକର ବିହିତ
ଅସୁଧିଆ ନ ହୋଏ ସେପରି କମି କରବାତ
ଉଚ୍ଚର ଏଥିରେ ଯଦ କିଛି ବିକମ୍ପ ଓ ଅଧିକ
ବ୍ୟୟ ହୁଅଇ ସେଥ ପାଇଁ କିଛି ଗୋଚରୀ ନାହିଁ ।

ସାପାଦିକସଂବାଦ ।

କେତେକ ଦିନ ହେଲା ମାହାତ୍ମା ଓ କୁର୍ଥ
ପାଇରେ ବନ ବୁଝାପ୍ରକାର ସମସ୍ତରେ ଅନେକ
ସୁଧର ଏଇ ଯୋଗି ଯାଇଅଛୁ । ଉପ୍ର ହେଉ
ସୁକ୍ଷମତା ସବୁ ବାହାର ହୋଇ ନ ଯାଉବାକୁ
ଅନେକ କ୍ଷତି ହୋଇଅଛି ।

ଏଠା ଫକିରବାସରେ ବିପ୍ଳବୀ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୁ
ମକଦ୍ଦମା ଆଗତ ହୋଇଅଛି ଗୋଟିକରେ
ଫଳିତ ସାହେବ ବାଜ ଓ ଅନ୍ୟାରେ ସାମୁଏଲ
କୌଥରୀ ଏ ସୁଦ୍ଧର ସ୍ତ୍ରୀ ସଙ୍ଗେ ପୁରୁକଣ
ଭେଲକା ପାପାଲୀମ କରୁଥିବାର କୁହାଯାଏ ।
ଏ ଉଚ୍ଚରୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୁଣୀ ପ୍ରାଣି ସ୍ତ୍ରୀଣୀ ଅଟନ୍ତି ।
ଏଥିରୁ ସକିପେଷ ବୁଝାନ୍ତୁ ପ୍ରକାର ପାଇଲେ
ଯାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବୁ ।

ବାଲେଶ୍ୱରର ପୁଲିସଇନସ୍ପେକ୍ଟର ଅଗ୍ରତ
ସାହେବଙ୍କ ଦାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ହେ-
ବାକୁ ତାହାଙ୍କୁ ବାହରକୁ ନବଳ ବର ଲାହାଙ୍କ
ପରକର୍ତ୍ତରେ କଟକର କୋର୍ଡ ଇନ୍ସପେକ୍ଟର
ବାକୁ ରଘୁନାଥ ବୋଷଙ୍କୁ ବାଲେଶ୍ୱରକୁ ପଠା-
ଇବା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କମିସନର ସାହେବ ଅଛା ବେଉ
ଅଛନ୍ତି ଓ ମାଲିକ୍ଷ୍ଟ୍ର ସାହେବ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚରେ
ସମ୍ମତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଏ ବର୍ଷ ପୁରୁକୁ ରଥମାସା ଉପଲକ୍ଷରେ
କିପେଷ କଳାଲିମାସା ଅପି ଅଛନ୍ତି । ଏମାନେ
ସେବେ ରଥମାସା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁଣି ନଗରରେ
କମା ହୋଇ ରହୁବେ ଜେବେ ଅତିଷ୍ଟ ହେବାର
ସମ୍ଭାବନା । କରବା କର୍ମ ପୁରୁର ସଂସ୍କାରକ
ଏହାକ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚମ କଲୋକପୁ କରୁଥିବେ ।

ଏ । ଏହିଦେବତା ଗଣେଶର ଅବତାର ହେବ ।

ଗୁଣଦେବତାର ଉପାଧି :

- ଉଦ୍‌ଯଦ୍ ୧ତୋଳା ।
- ବଜ୍ର ୧ତୋଳା ।
- ପୁରାଣଦାୟ ୧ତୋଳା ।
- ଉପନିସ ୧ତୋଳା ।
- ମିଶ୍ରଣ ୧ତୋଳା ।

ଉତ୍କଳମଣିଙ୍କ ପୁରାଣଦାୟ ବନ୍ଦିଆ ହୋଇ ନରେ ମିଳେ । ମୂଳ ଚୁରୁଅମାୟ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ ଏହି ପୁରାଣଦାୟ ଶକ୍ତିରେ ପୁରାଣ ଦେବତା ଉପାଧି ଅର୍ଥ ହେବ ପୁରାଣ ବିଦ୍ୟାଗୁଣ ଅଧିକାର ଶକ୍ତି କରବାକୁ ହେବ । ଉହିଁ ଉପାଧି ବଦଳରେ ସର୍ବଗଣିତ ଓ ଶକ୍ତି ଗୋଟିଏ ପିତୃଳ ପାସରେ ଅଧିକରେ ପାଣି କମାଇବାକୁ ହେବ କଳ ଗୁରୁମ ହେଲେ ପ୍ରଥମେ ମିଶ୍ରଣପୁଣ୍ୟ ପଦାର ପ୍ରସ୍ତୁତକୁ ହେବ ଉହିଁ ବାଦ କଳ ପ୍ରତି ଉଠିଲେ ଅନ୍ୟ ମସ୍ତକପୁରୁଷ ଏବଂ ଏକପ୍ରକାର ପଦାର ଗୋପାଳ ପିତାମତ୍ତକାମ୍ୟ କମାଗୁଣ ପାଣି-ବାକୁ ହେବ ସର୍ବମେଷରେ ବସନିନ ଦେବାକୁ ହେବ । ଶିମ୍ପେ ପାଣି ୨ ଦେଖିବ ମେଲେଦେଲେ ଟୋଳା ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟିକ ଅର୍ଥାତ୍ ବଡ଼ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟା ହୋଇବ ହେବ ଭେଦେ ଦେଲେ ଉଦ୍‌ଯଦ୍‌ବାକୁ ହେବ ।

ସର୍ବଗଣିତ ଏତେବତ ହେବାର ଉଚ୍ଚତ ଯେ, ମେରୁସ ଏକାଧରକେ ଉଚ୍ଚକାର୍ଯ୍ୟ ଗେଷ୍ଟହେବ ସାଧକ ବାହାଉଦର ବସ୍ତ୍ରକାଳ ଗୋପାଳ ପ୍ରଥର ବାସନରେ ଉଦ୍‌ଯଦ୍‌ରେ ଶାନ୍ତ ହୋଇପାଏ । ତେ-ଲେଦେଲେ ଉହିଁରେ ୧୦ଗୋଟି କି ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟକୁ ହେବ । ପ୍ରଭବତ ଲୋକନ ଦେବତା ପୁରାଣ ସେତ ବସନ ଗୋଟିଏଗୋଟିଏ ଗାୟତ୍ରୀକୁ ହେବ, ଗାତ ଅମ୍ ଯଦା ଓ ଗୋଡା ବାଦ ଅଧି ଉଚ୍ଚ ଗାୟତ୍ରୀର ଉପେକ୍ଷ ନାହିଁ । ଏହି ଉପେକ୍ଷ-ରେ ଉଦ୍‌ଯଦ୍‌ଦେବତା ଉପାଧି ଅଧିକ ହୁଏ ଲେଦେ ବସ୍ତ୍ର ଅଧିକାରୀକ ଦେବତାର କରବାକୁ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବତା ବର୍ଷର ହେଲେ ମାତ୍ରେ ବ ଚୁରୁମାସ ପାଠବାକୁ ହୁଏ । ପ୍ରଭବତ ଦର୍ଶ ହେଲେ ୩୮ମାସ ଓ ଗାହାପାତ୍ର ଅଧିକଦେବ ହେଲେ ଚୁରୁମାସର ଦର୍ଶପତ୍ରକୁ ଗାୟତ୍ରୀକୁ ହୁଏ । ବସ୍ତ୍ର ଗାୟତ୍ରୀକୁ ବସ୍ତ୍ରମାସ ବସ୍ତ୍ର ନାହିଁ ।

ଏହି ଉପେକ୍ଷରେ ଚୁରୁମାସର ଅଧିକ ଶକ୍ତି-ମେରା ଅପେକ୍ଷ, ଦେବାର ହେଉଅଛି । ତେ-ସକ୍ଷମସି ଉଦ୍‌ଯଦ୍‌ ଏହି ଉପେକ୍ଷ ମିଳିଅଛି । ଏହି ଉପେକ୍ଷମାନରେ ଗାହାବର ଚୁରୁଗୋଟି ଅଛି

ଅଛି । ପ୍ରଥମ ଏହି ଉପେକ୍ଷ ହେଉ ଗାହାବର କରବାକୁ ପ୍ରଭବତ ଦେବତା ହେବ । ପ୍ରଭବତ ପାଠବାକୁ ଏହି ଉପେକ୍ଷ କରୁଦଅଯାବ, ଦେଖିବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେବତାକୁ ହେବ, ଗାହା ମେରୁସେ ପ୍ରଥମଥରକେ ଦେଖାଇଦଅଯାବ ।

୧ । ମେରୁମାସର ଉପର ଗୋବନ ପଶାର ବ୍ୟବା ବନନ ସମ୍ଭବ ପାହଳ ପଶାର ବ୍ୟବା ହୋଇଅଛି ।

୨ । ମନ୍ୟାଦପୁଣ୍ଡିତଦ୍ରୋହପୁରେ ଗୋଟିଏ ଚମତ୍କାର ବଦଳର ଲେଖା ହୋଇଅଛି । ବନ-ଜାମର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦୌଣ୍ଡି ପ୍ରାମର ଏବ ପ୍ରାଣ୍ଡିର ୨ ବର୍ଷର ଗୋଟିଏ ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟକୁ ବ୍ୟବା ହୋଇ ଅପଣା ଶୁଣର ଏଲେ ଗାହାକୁ ରାଜି ଉଦ୍‌ଯଦ୍‌ ପୁରକୁ ଗଲ । ଗାହାବର୍ଷ ଦେଠାରେ ରହି ୩୨ ହଜାର ଟଙ୍କା ଓ ପରଗାବ ଉପାର୍ଜନ କର ଦେବକୁ ଅଧିକ, ଏକ ହାତୁ ଅଧିକାରୁ ଶୁଣର ଏଲକୁ ଗଲ । ଶୁଣର ଉପେକ୍ଷ ବନ ଦେଖାଉଛି, ବ, ଗାହାବ ପ୍ରା ମର ସିଦ୍ଧାକୁ ଦେବ ବକାହତା କରବାକୁ ବଦଳ ଦେଉ ଅଧି ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବା କର ପରଦେଶା ଦେଖାଉଛି କୁର୍ତ୍ତାର ଦେଖିବା ମାସ ଦାନ ଅଦୁଳ ହେଲେ କୁର୍ତ୍ତାର ପରୁରେ ଚ ହୋଇଅଛି ୧ କା ଚୁରୁର ମାସ ଓ ଉପାଧି ହୁଏ ମରୁଲେ ମୁ-ସୁକମ୍ପ ବ୍ୟବା ହୋଇଅଛି, ସେତୁ ଦୁବିତ ବାକୁ ଚୁରୁର ନୁଅପାଣ । କୁର୍ତ୍ତାର ଉପେକ୍ଷ ହୋଇ ଦେଉ ଏଲକୁ ଗାହା ୨ ବାହରେ ପୁରୁରେ ଗାହା ପୁଣ୍ଡର ହୁଅକୁ ପରଦର୍ଶ କର ବ୍ୟବା ହୋଇ-ଅଛି ଗାହାବ ହୁ ମର ନାହିଁ । କୁର୍ତ୍ତାର ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ମରକୁର ଲେଖା । ବସ୍ତ୍ର ବନ ଉପାରେ ବାହୁ ପିତୃ ପୁଣ୍ଡର ଉପେକ୍ଷରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲ । ଶୁଣର ବସ୍ତ୍ରଲେ ବ ହୋଇଅଛି ଦାବା । ଏପର ବସ ୧ ନା, ମାଗାର ମୂଳ ହୋଇଅଛି, ଶାବରେ ମୁଁ ପୁରୁକାର ଟଙ୍କା ବସ୍ତ୍ର କରବ । ପରବଦ ଅପଣକୁ ଏପର ଉପ ଦେବାକୁ ହେବ, ଅଧି ଗାୟତ୍ରୀକାଳ ପାଠକାରୁ ହେବ, ନଦୁବା ମୋର ଦକ୍ଷିଣ ଉପ ନାହିଁ । ଶୁଣର ବଦଳେ ଚୁରୁକାର ଟଙ୍କା ହାତରେ ମିଳିଲେ ବସ ଲାଭ ବସ୍ତ୍ରବ, ଏହି ଲେଖରେ ବାଦୁକ ହୋଇ ଥାକୁ ଅଗରେ ପଠାଇ ଦେଲେ । କୁର୍ତ୍ତାର ଗାୟତ୍ରୀ କେଉ ମାତା ବଦଳୁ ଗାତ ବସ୍ତ୍ରଲେ ଯେ ଏହି ବୋଧୁ ଅଧିଅଛି ମାତା ମଧ୍ୟ ପୁଷ-କଧୁକୁ ଗାତ ପରୁପାରେ ଶ୍ରଦ୍ଧତ ବଲେ ମୁହିରେ ଗାୟତ୍ରୀ ଦେଉ କୁର୍ତ୍ତାର ହା ପ୍ରାୟ ବ୍ୟବହାର

କର । ପ୍ରଥମରେ ଦେ ଅପଣକୁ ଦେବ, ପରେ ଟଙ୍କା ଓ ବସତା ଲେଖ ପାତ ଚୁରୁ ଗଲ । ଚୁରୁର ଉହିଁ ଅଧିକର ଯାତ ଅଧି ବସତା ଖାଇଲେ ନାହିଁ, ଗାହାକୁ ଗାଲି ଦେଉ ଉପ ଦେଲେ । ସେ ବର୍ଷମାନ ବଦଳାମ ଶାହାରେ ନାଲନ ଦେଖାଉ । ଏ ଅଧି ଉପାଧି ଅଧିକ ।

ମିଶ୍ରଣପିତୃଳ ବଳି ଗର୍ବଣ୍ଡମେଷୁ ଉଦ୍‌ଯଦ୍‌ବାୟ ହାମସ୍ତୁର ଦେବାକୁ ବଦଳା ବ୍ୟବହାର ପଶ-ରେ ସୁବ୍ୟାବ ମେରୁ ମିଶ୍ରଣପିତୃଳ ବଳି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲ ଓ ମାହିରେ ଅଧି ଗାହାବର ଦେଲେ ଉପାଧି ହୋଇଅଛି ଗାହା ବଦଳ-ମେଷା ଉଦ୍‌ଯଦ୍‌ବା ମରୁର ସର ଅଧିକ । ବାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷ ଏହା ବସ୍ତ୍ର ଚଳିବ ଦେଖାବିବ ।

ପୁରାଣଗରର ପୁରୁସ ମାତ୍ରେଷୁ ମିଶ୍ରଣ ନାମାମବେକ ଅପଣା ପୁଣ୍ଡକୁ ସିଦ୍ଧଲ ସରବସ୍ତ୍ର ପଦ୍ୟା ଦେବା ପାତ ଉଦ୍‌ଯଦ୍‌କୁ ପଠାଇବାର ମରୁର ଉପାଧି ।

ବଜ୍ରପଦ

ଗୁଣଦେବତା ଦଳ ବଦ୍ୟାଳୟ ।
 ବ୍ୟବହାରକୁ ଉଚ୍ଚକର ଯାଉଅଛି ବ ଅପଣା କୁରୁମାସ ଶା ୨ ଉପ ବୁଧବାର ଦନ ଏହି ବଦ୍ୟାଳୟରେ ଗୋଟିଏ ବଦ୍ୟାଳା ବଦ୍ୟାଳୟ ବ୍ୟବହାର ହେବ । ଦେବକ ବଦ୍ୟାଳା ଗୁଣାରେ ପିଣା ଦଅପିବ । ଅଧି ଉପମାକର ବରୁର ଉପରେ ଦୁହିଁ ରୁଣିବାକୁ ହେବ ।

ସମସ୍ତ—ପ୍ରାତଃକାଳ ପଠ ଗାତ୍ର ପଦ୍ୟାଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପମାମାକର ଦେବନ—୧ ମ ଓ ୨ ସୁ ଗୋଣୀ—୧୩ ପଦା ଉପେକ୍ଷା ଟଙ୍କା ଅପା-ବଦ୍ୟାଳୟ ମସିହା } ଶା ଉପମାଥ ଦେବଦା-ପାୟାୟ ।

ଚୁରୁପିତୃ ।

ବାକୁ ଅଧିକରୁକର	ଦକ୍ଷିଣ ଉଦ୍‌ଯଦ୍‌ ୪୨୩
ପୁରଗୋପାଳକର୍ତ୍ତାୟା ପୁଣ୍ଡ	୪୨୭/
ଶା ଶା ମହାବଳା	୪୩୩/
ବାକୁ ବସ୍ତ୍ରଲେ ଅଧି	୪୨୯/
ପାଦକାଅପ୍ରମାଦକାସ	୪୨୩/
ପରଦ୍ୟାମ ବାଦ୍ୟାଳା	୪୨୦

ଏହି ଉଦ୍‌ଯଦ୍‌ଗଣିତା ବଦଳ ବସ୍ତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟା-ବଦ୍ୟାଳୟ ବଦ୍ୟାଳୟ-ଦେଖାଉବ ମାତ୍ରାକରୁରେ ମୁଣ୍ଡର ଓ ପୁଣ୍ଡର ଉପେକ୍ଷ ।

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ସଂଖ୍ୟା

ଜାତୀୟତା ଚଳେ ସର୍ବଦା ମୁକ୍ତ । ମୁଁ ଅସଂଗତ ହେଲେ ସର୍ବଦା ପାଲ ଗଳବାସ

ସଂଖ୍ୟା

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୦
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୦
ମଫସଲ ପାଇ ଡାକମାଗୁଣ ୫୫୫

ରାଜ ସମ୍ରାଜ୍ୟ ବର୍ଷାକାଳ ଅରମ୍ଭ ହେଉଛି
କଳ୍ପ ଅବଧି ଏ ନଗରରେ ପ୍ରକୃତ ବୃଦ୍ଧି
ହୋଇ ଯାଉଁ ତେବେ ଅକ୍ଷୟ ଓ ସମତ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ ଅରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି । ନଗର
ମଧ୍ୟ କଳ କଳ୍ପକୁ ବଢ଼ି ହୋଇ ଅଳ ହେଉ
ବର୍ଷା କଳ୍ପ ନୁହେଁ ଅକ୍ଷୟ ଅଧି ନାହିଁ ।
ଯାହା ଦେଉ ଅକ୍ଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଗୀତଳ ବେ-
ନାଲ ଲେଖନୀରେ ଏ ବର୍ଷର ଅବଶ୍ୟ ଗୀତଳ
ରକ୍ଷା ଗୀତଳଅଛି । ମଫସଲରେ ମଫସଲ
ଅପେକ୍ଷା ବହୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଅଛି ।
ଅକ୍ଷୟ ଲେଖକର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ବହୁ ବ୍ୟବାହାର
ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରେ ମଦ୍ୟପାନ ଓ ନିରାକାର
କ୍ଷେତ୍ର ଅରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି ନାହିଁ ଏହାର
ଅନ୍ତରାଳ ବଢ଼ିବାର ଦେଖା ନ ଯାଏ । କେବେ
ଏହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଠି ଯାଏ କେବେ
ଏ ବର୍ଷା ଋତୁରେ ଅକ୍ଷୟରୁ ହେବାର
ହୋଇପାରି ପାରିବ ।

ବିଭାଗୀ ଚଳୁଥିବା ସେତ ନ ୫୦ ମୁଦ୍ର
ଅଧିକ ଗୋଟିଏ ଦେଖାଉଁ ଉତ୍କଳୀୟ ସ୍ତୁତି
ହୋଇଅଛି । ଦେଖାଉଁ ଚଳୁଥିବା ସ୍ତୁତିରେ
ଅକ୍ଷୟର ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର
ଉତ୍କଳ ଚଳିତ ଓ ବୃତ୍ତ ଏଠାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୋଇ ବହୁଦୂରରେ ଉତ୍କଳୀୟ ସେ ସଂଗୀତର
ପ୍ରସାରଣ ସମୟରେ ଅକ୍ଷୟରେ ଉତ୍କଳ
କଳ୍ପ ବହୁ ପାରିବେ ଓ ଅପେକ୍ଷା ସଦାପେ ଉତ୍କଳ

ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା ସେତେ ଅଧିକା ବ୍ୟୟ
ଜାଣା ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଉତ୍କଳୀୟ ମୂଲ୍ୟ
ସମ୍ବଳ ଜାଣିବା ମୁକ୍ତ ହୋଇ ବହୁତକ ହେଉ-
ଅଛି ମୋହନବାସନାରେ ଏହାପାଇଁ ଜାଣି-
ତିବଳ ଦେଉ ପଥ ନେଉଲେ ଜାଣିବା ପାରିବେ
ବାକୁ ବିନୋଦନର ସେତ ଏ ଉତ୍କଳୀୟର
ମେନେଜର ହୋଇଅଛି । ଅପେକ୍ଷାରେ ଏ
ସମ୍ପାଦ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ଅକ୍ଷୟ ଅକ୍ଷୟ
ହେଉଁ ବାବଦ ଏହାପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅକ୍ଷୟ
ବହୁତକ ହୋଇଅଛି ଓ କେବେ ଉତ୍କଳ ଉତ୍କଳ
ସଂଗୀତ ପ୍ରାଣ ହେବ କେବେ ଅକ୍ଷୟରୁ ହେଉ
ହୁଏ ଚଳୁଥିବା ପ୍ରକାର ବୌଦ୍ଧ୍ୟ କରାବ ।

ଦେଖାଉଁ ସଂଗୀତର ସେତେ ବହୁତକ
ହୋଇଅଛି ଜାଣା ବାଣୀକୁ ଅକ୍ଷୟ ନାହିଁ ।
ଏମନ୍ତ ବୃତ୍ତକୁ ନୁହେଁ କେ ସଂଗୀତର
କେ ବି ଜାଣା ବର୍ଷନା ଅକ୍ଷୟ ଲେଖକ
ଜଣାଅଛି । ସାଧାରଣରେ ସଂଗୀତର ଲେଖକ
ଲେଖକ ବୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟରେ ପରମ୍ପରା ହୋଇଅଛି
କେ ସେତେ ମାନେ ଏହୁ ଅକ୍ଷୟର ବହୁତକ
ସେମାନେ ଜାଣିଅଛନ୍ତି କେ ଏହା ଅକ୍ଷୟ
ଉତ୍କଳୀୟ ଓ ଏହାସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେ ପ୍ରାଚୀନ
ଗୀତ ସଂସ୍କୃତରେ ଲେଖା ହୋଇଅଛି ଦେଖୁ
ଜାଣିବାର କେତେ ଥାଉ ବର୍ଷନାରେ ଲେଖକ
ଜାଣ ମାତ୍ର ଜଣା ନାହିଁ । ଯାହା ଦେଉ ବହୁ-
କାଳବାସୀ ବୃତ୍ତ ଲେଖକକୁ ମୋହନ ଠାକୁର

ଓ ଜାଣିବାର କାଳ ବୌଦ୍ଧ୍ୟ ମୋହନ
ଠାକୁରଙ୍କ ଉତ୍କଳୀୟ ସଂଗୀତର ସ୍ତୁତି
ହେବାର ଉପାୟ ଦେଖିଲେ ହୋଇଅଛି
ଏ ମହାବ୍ୟୟନରେ ସଂଗୀତ ଅଧ୍ୟାୟର ବାକୁ
କ୍ଷେତ୍ରମୋହନ ଗୋସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ସଂଗୀତ
ବହୁତକ ଅନେକ ପ୍ରକାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ମୁକ୍ତ
ଦେଲେ ଏକ ଅପେକ୍ଷା ବୁଝିଲେ ନାହିଁ ନାହିଁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ ଉତ୍କଳୀୟ ସଂଗୀତର ବୃତ୍ତ ଜଣା
ଅଛି । ଏ ମହାବ୍ୟୟନ ଉତ୍କଳୀୟ ଗୋଟିଏ
ସଂଗୀତର ସଂଗ୍ରହ ମଧ୍ୟ ସ୍ତୁତି ହୋଇଅଛି
ସେଠାରେ ଉତ୍କଳୀୟ ବୃତ୍ତ ବ୍ୟବହାର ଶିକ୍ଷା
କରା ହେଉ । କେତେକ ଅଧିକ ଅକ୍ଷୟ
ହେଉଁ କେ ପରମାୟ ଓ ଏହା ପରମାୟ
ଏ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଥମ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍କଳ ହୋ-
ଇବାର ଓ ପ୍ରକାରରେ ଉତ୍କଳୀୟ ଦେଖା ଉତ୍କଳୀୟ
ନକ୍ସ ପାରିଭାଷିକ ବାଦ ଦେଲ । ବୃତ୍ତ ଜାଣି-
କୃଷ୍ଣ ବାହାରର ବାକୁ ବୌଦ୍ଧ୍ୟ ମୋହନ
ଠାକୁର ଓ ଉତ୍କଳୀୟ ଉତ୍କଳୀୟ ସାହେବ
ଉତ୍କଳୀୟ ଦେଖାପାଇଁ ସଂଗୀତ ବିଦ୍ୟାର ବୌ-
ଦ୍ଧ୍ୟ ବ୍ୟାପୀ ହେଉଥିଲେ । ସଂଗୀତର
ପୁନର୍ଜୀବନ ସଦାପେ ଅପେକ୍ଷାରେ ବ୍ୟବହାର
ସ୍ୱର ପ୍ରାପନବର୍ତ୍ତୀକୁ ଅକ୍ଷୟର ଦେଉଅଛି ।
ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାର ବହୁତକ କେ ଏ ପ୍ରକାରରେ
ସଂଗୀତର ବାକୁ ଉତ୍କଳୀୟ ପକ୍ଷରେ ଜାଣି-
ରୁ ପକ୍ଷରୁ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ନା ।
ଏଠାରେ ଦେଖିଲେ ଅନେକ ଅପେକ୍ଷା ବ୍ୟବ-

ରେ ଶିକ୍ଷକ ଭାବେ ନାଟ୍ୟାଦି ପ୍ରକାର ଦର୍ଶନାର
ଦେଖାଯାଏ ମାତ୍ର ଶିକ୍ଷକମାନେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଦାହାକୁ
କହି ଡାହାଣ ନାହିଁ କେବଳ ତ * ଶିକ୍ଷି ବଡ଼
ସାହି କର ଗୁଡ଼ାଏ ଗାରୁଆରେ ହେଲା ।
ଯେବେ ଅନୁମାନେ ସେତେବେଳେ ନ କର ପ୍ରାଚୀନ
ପାସ୍ତାନୁଆରେ ଗୁଣ ଗୁଣ ଓ ତାଳରେ ଗାସୁନ
କରବାକୁ ଗିଜାନ୍ତେ ତାହା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ନିମନ୍ତ
ଏ ବଦଳର ଉନ୍ନତ ହୁଅନ୍ତା । ଅନୁମାନାଦିକୁ
ଏ ବସ୍ତୁତ୍ୱରେ ଯତ୍ନବାହୁ ହେବାର ଉଚିତ ।

ପୁରୀର ସ୍ଥାନମାତା ।

ଅନୁମାନେ ଅବଗତ ହୋଇଥିଲୁଁ ଯେ
ସ୍ଥାନପୁସ୍ତିକାଦିନ ଗ୍ରା କଲ୍ୟାଣ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମ-
ନୁରର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉତ୍କଳର ସ୍ଥାନ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ସେଠା ଉଲ୍ଲେଖରୁମାତ୍ରେଣ ସାଧିକ ପୁସ୍ତିକା
ସମାପେ ପୂର୍ବରୁ ଗୁଜାଳ ନିବନ୍ଧକୁ ପରୁଷାଦୀ
ପଠାଇଥିଲେ ଯେ, ପୁସ୍ତିକାଦିନ ନିକଟତମ ଗାଁ
ସାର ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରଣକୁ ବଦଳେ କରୁଥିଲେ ଓ
ଉକ୍ତ ନିମ ଯେ ଓ ଶ୍ରୀ ସମୟରେ ସ୍ୱୟଂ ସେଠା-
ରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଦେଖିଲେ ଯେ କିଛି
ହୋଇ ନାହିଁ ତାହାକି ପରୁଷାଦୀ ହେବଳ
କାଗଜରେ ରହିଅଛି । ତହିଁ ସେ ମୁକ୍ତାବଳୁ
ଜିହ୍ୱା ଡାକିବ ବର ପହଣ୍ଡି କରୁଇ ଦେଇ ନୁ-
ଲିଗଲେ । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଫଳ ହେଲା
ନାହିଁ । ମନରୁ ଗୁରୁତ୍ୱର ବନ ସାଧିମାନେ
ଦର୍ଶନ ପାଇଲେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ମନରୁ ମତା-
ପ୍ରସାଦ କର ଅଧିକାରୁ ସୁନ୍ଦର ସାଧିଲେ
ନାହିଁ । ତହିଁକୁ ସବୁ ଗାଁରେ ପଠାଇ ରହିଅଛି ।
ଏ ୧୧ ଶ୍ରୀ ସମୟରେ ପହଣ୍ଡି ହେଲେ ପୁରୀର
ଏ ୧୧ ଶ୍ରୀରେ ମାତ୍ର ବଢ଼ିଲା ଓ ଏ * ଶ୍ରୀରୁ
ବର୍ଷକ ଲିଖିତ କବୀଟ ଫିଟିଲା । ଏଥିରେ ସାଧି-
କର କେତେ କିଛି ହେବ ପାଠକମାନେ ବ୍ୟବ-
ଦରକୁ ଏସମସ୍ତ ବିପତ୍ତିକା ଶାଠି ଗୁଡ଼ା ସାଧି
ଅଟନ୍ତି ବାଲ୍ୟ ସେ ନିଜର ବସ୍ତୁରୁପେକ୍ଷା ଦେ-
ଉଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଗୁଡ଼ା ନାବାଲ୍ୟ ଓ ତାହାକି
ନିର୍ମମ୍ଭରମାନେ ଭଲ ନୁହନ୍ତି । ବର୍ଷରୁ ଭଲ
ହୋଇଥିଲେ ଗୁଜାଳର କିମ୍ବା ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ।
ଦେଉଳର ଅମିନ ଯେଉଁ ବସ୍ତି ହୋଇଅଛନ୍ତି
ତାହାକିର ପୂର୍ବକରଣ ଭଲ ନ ଥିବାର ପ୍ରକାଶ
ଅଛି । ଶୁଣି ଶୁଣିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଏସମ୍ଭବ କେବଳ
କିମ୍ପୁ ବରଣା ଅପୌ ଭୁବ ଅଟଇ । ସେ
ଯାହା ହେଉ ଅନୁମାନେ ବ୍ୟବେଚନା କରି ଯେ
ନିଜର ଉତ୍ତମାଧିକାର ବସ୍ତୁରେ ଗବର୍ଷନେ-

ଶୁଣିବ ଦେଉଳ ପରମାଣରେ ସ୍ୱପ୍ନସ୍ୱପ୍ନ
ବରଣାର ଅବଗତ ବସେଷରେ ଯେହୁଲେ
ଗୁଡ଼ା ନାବାଲ୍ୟ ଥିବାର ହୌଷଧି କଥାରେ
ତାହାକୁ କିଛି କୁହା ଯାଇ ନ ଯାରେ । କିନ୍ତୁ
ସରକାରୀ ପୁଲିସମାନେ ସେଠାରେ ଯାଆନ୍ତେ
ଉପସ୍ଥିତ ଥାଇଁ ଯେ ଭଲକର୍ମ କର ଅଛନ୍ତି
ଏମନ୍ତ ହୋଇଯାଇ ନ ଯାରେ । ଦେଉଳ ପ-
ରୁମାନେ ଯାହିପ୍ରତ ଏକଥାଟାର ପୁର-
ଏକ ଧର୍ମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପାଦା ଦର୍ମିନୁପାରେ ନାହିଁ
କଲେ । ସମୟରେ ପାର ଫିଟିଥିଲେ ଏ ଘଟଣା
ହୋଇ ନ ଯାଉନ୍ତା । ଅନୁମାନକର ପସ୍ତେ-
ରକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ କଲେକ୍ତରୁଗାହେବ
ନୁତନ ଅସିଥିବାର ସେ ଉତ୍ତମ ଦେହାବସ୍ତୁ
କର ପାଇଲେ ନାହିଁ ତଥାତ ସାଧାନୁପାରେ
ହୁଟି କର ନାହାନ୍ତି ଭରଣା ହୁଅଇ ସେପ୍ରାକର
ସକଳ ଅବସ୍ଥା ଅବଗତ ହେଲେ ଉଦ୍ଧାରକୁ
ଭଲ କରବେ । ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅପାରେ ଗଠି-
ଦ୍ୱାରେ ଧରାଥିଲା ତାକୁ ବେତ୍ତ ଗୋଷ୍ଠି କରୁଥିଲେ
ଏହାସମୟରେ ଶାନ୍ତ ଉପଗୁଣୀ ତାହାକୁ ନି-
ପ୍ରାୟ କରଣାରୁ ତାହାର ନିଶ୍ଚ ହେଲା ମାତ୍ରେଷ୍ଟ
କିଛି ଦେବାବେଳେ ସାଧାରଣ ବସ୍ତୁଅଛନ୍ତି ଯେ
ଶାନ୍ତପରାଧୀ ଯେବେ ଦେଉ ଅଭିଭା ଏକେ
ହୁଲିସ ଥାଇଁ ଭବକ୍ଷୁଲେ ।

ଉପସଂହାରରେ ପସ୍ତେରକ ଲେଖିଅଛ-
ନ୍ତି ଯେ ପୁରୀର କୁମ୍ଭୀରକୁ ତେପୁର୍ଣୀ ବଲେ-
କ୍ତର ଥିବା ସମୟରେ ମନର ଉତ୍ତମାଧି-
କାର କରୁଥିବାର ସୁନ୍ଦରପେ ସକଳକାର୍ଯ୍ୟ
କରୁଥିଲେ ବର୍ଷମାନ ଯେବେ କଲେକ୍ତରୁର
ନୁତନ ସିରସ୍ତାବାର ଦାସୁ ବସ୍ତୁପ୍ରାପ୍ତି-
ସେ କର ବସ୍ତୁଆଏ ତେବେ ଉତ୍ତମ ହେବ ।
ଅନୁମାନେ ଏମତରେ ଶିକ୍ଷାଅଛି ।

କଟକର ଫରକପାସୁ ଅବାଲକ ।
ଅକତୁ ୧୧ ପ୍ରସାଦ ହେଲୁଁ ବୁଦ୍ଧପେୁ ଅଟ
ପହିକରେ ସେକାଗୁରୁ ପାସନର ଅନେକ ଉପା-
ହରଣ ବାହାର ଅଛି ଏଥି ମଧ୍ୟରେ କଟକର
ଗୋଷ୍ଠିଏ ସୁଖ ନାହିଁ । ତହିଁର ବାଲ୍ୟ ଏକ
ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ହୁଅଇ ମାତ୍ରେଷ୍ଟ ମାନ-
ଫର୍ଯକସାହେବ ଅତି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରକ ଥିଲେ ।
ଅଭିନ ଓ ବ୍ୟାସୁ ଦେବ ବ୍ୟବସା ବାର୍ଯ୍ୟବରୁଥିଲେ
ସେ ଏ ଛଳକୁ ପରୁଷାଦୀ ବେଳେ ଓ ଶ୍ରୀସୁକ୍ତ
ଉଦ୍ଧରଣାହେବ ତାହାକି ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ
ପ୍ରଥମ ପୁର ଚଳନାଏ ଗୋଳମାଳରେ ବର-

କିନ୍ତୁ ଏକିକ ତାହାକିର ବାର୍ଯ୍ୟର ଯେଉଁପ
ପରୁଷାଦି ମିଳୁଅଛି ତହିଁର ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ବାହୁନନ ଗାସନ ଏକଲରେ ଅରମ୍ଭ ହେଲା ।
ଲିଭନସାହେବ ତମେ ଭଲ କରୁଥିବାରୁ
ସଦେହ ନାହିଁ ଓ ଯେବେ ଏକ ମୋକଦମା
ରେ ସେ ସାଧାରଣ ମତର ବିପତ୍ତିକା ବାର୍ଯ୍ୟ
କରନ୍ତୁ ତହିଁପାଇଁ ବଡ଼ ନିକଟତମ ହୋଇ ନ
ପାରିନ୍ତି ବାଲ୍ୟ ଅପାନ୍ତ ହୋଇ ବସ ଅଛି ?
କିନ୍ତୁ ପରୁଷାଦୀର ଦରପାସୁ ଛବଣ ବରଣା
ବେଳେ ଏହାକର କରୁଥିଲୁଁ ଦେଉଁ ଅପେ-
ଲି ରହଇ କିଛି ଜଣାଯାଏ ନାହିଁ । ଅନୁ-
ମାନେ ଅନୁମାନ କରୁଅଛି ଯେ ଦରପାସୁ
ଦେବାକୁ ସେ ମୋକଦମା ବାର୍ଯ୍ୟ ଶୁନ ବରୁଣ
ନାହିଁ ବୋଲି ତହିଁରେ ମନ ଦେଖନ୍ତୁ ନାହିଁ
ଅଥବା ନିଠିଅପଣ ହେତୁରୁ ବହୁଳ ବାର୍ଯ୍ୟ
କର ନ ପାରିବାର ମୋକଦମାର ମୁକ୍ତଗୁଜା-
ଇବାକୁ ଦୃଶ୍ୟକ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
ମୋକଦମା କରବାକୁ ବାଲ୍ୟ ହେଲେ ଯେ
ଅବହୁର ସାମା ରହୁବ ନାହିଁ ଓ ଗୁରୁକ ବ୍ୟକ୍ତି
ସବୁଦିନ ବଳବାହର ପାସ ଦେବ ଓ ଦେବର
ଗାନ୍ତୁରକ ହେବ ତାହା ସେ ହୁଅପୁଣ୍ୟ କର-
ପାସ ନାହାନ୍ତି ବଡ଼ ଅସେଷର ବସ୍ତୁ ଅଟଇ ।
ଅନୁମାନେ ଶୁଣିଅଛି ଯେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଯେତେ
ଫରକପାସୁ ମୋକଦମା ଅଗତ ହୁଅଇ ତହିଁର
ଅନେକ ଅପାଦ୍ୟ ହୋଇଯାଏ । ନାନା ବାର-
ଣରୁ ଏକେ ମୋକଦମାର ଦରପାସୁ ଅପାଦ୍ୟ
ହୁଅଇ ଓ ବେଳେ ବିଷୟ ପ୍ରକାରର ଅଟଇ
ଉପାଦେଶ ସମସ୍ତ ହେତୋଟି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେଖାଅଛି
ପାଠକମାନେ ତହିଁରୁ ନ୍ୟୟାନାୟ ବର-
କରନ୍ତୁ ।

ଏକବ୍ୟକ୍ତି ମାତୃପିତୃର ନାଲ୍ୟ କର ଦେହରେ
ଅଧା ମାତର ଉକ ଦେଖାଇ ବାଳକଙ୍କର ପ୍ରାଣ
କିନ୍ତୁଲ ମାତର ବାରଣ ପରୁଷାଦୀରେ କହିଲ
ବି ଜନି ବାଲ୍ୟ ସମାପେ ବହୁଦା ହେବାକୁ
ତାହାର ବସ୍ତୁ ଗାନ୍ତି ହୋଇ ଅତି ନୀରମ ଏହା
ଶୁଣି ଅଛି ଦେଲେ ଯେ ଅପେ ଗୁରୁବାଳ୍ୟ
କଥା ଅପାଦ୍ୟରେ ଶୁଣି କରୁଅ ପଶ୍ୟାତ
ମାତୃପିତୃର ଦୟା ହେବ ।

ଅତି ଏକ ମାତୃପିତୃର ଉଦ୍ଧାର ଦେଲେ
ପ୍ରକାଶ ପାଇଲ ଯେ ଫରକପାସୁ କାଳରେ ଶେକାବ
ଅଟଇ ଓ ଦାସ ଦେବ ମାନସ ରହୁଥିଲେ
ଅଛି । ଦାସନ ଉତ୍ତମାଧିକାର ମୋକଦମା

ପୁଣିବାକୁ ବସି ଚାହାନ୍ତି ଏହା ନହୁ ନରୁଣାପୁ
ଅନ୍ତାହୁଏ ହଲେ ।

ଏକଦାକ୍ରି କହୁନାହିଁ ଭାବାର ସରଳ କ୍ରମେ
କୁଣିକା ଦେବାର ପୁଣିପାରି ସେ ଉକ୍ତ ଲୋକକୁ
ଜଗାଇ ଏହୁ ଅନରଣ ଗାନ୍ଧିକ କରୁଅଛୁ
ପରୁଣକାର ସେ ହେବୁ ବର ଚାହାକୁ ମାତ୍ର
ମାରଣ ଭାବାର ଦରୁଣାପୁ ଏହୁ ଦେଉରେ
ଅଗାଧନ ହେଲ କି ସେବେ ନରୁଣାପୁରାଣ
ଏହା ଚାହା ସଙ୍ଗରେ ମାଲ ବରୁଣା ବରନ
ତେବେ ସେ ମାତ୍ରପାରେ ପୁଣା ଚାହାର
ପୁଣାର ପୁଣାମାଲ ନ ପାରେ ।

କ୍ରମେ ଚିତ୍ତକୁ ଦେଖି ମାରବାଳ ସେ ଯାଇ
ଦରୁଣାପୁ ଦେଲ । ହାତମ ଭାବକୁ ନିବଳରେ
ଦେଖି ପ୍ରଥମେ ପରୁଣରେ ଲୋକର ଏଠାକୁ
ଅସିବାକୁ ବସିର ଉମଳ ହେଲା । ସେ ବଢ଼ି
ଭଲ ଭଲରେ ପାରିନ ମାହି ତହରେ
ଚାହାକୁ ପରୁଣରେ ଲୋକାର ମାତ୍ର ଅହ ବ
ନାହିଁ ଯଦୁ ପିଲା କହୁନା ଚି ଚାହାର ମାତ୍ର
ଅହ ଚର୍ଚ୍ଚି ପୁଲମ ହେଲ ସେ ମାତ୍ର ନକଟରେ
ନାଲମ ହଲ ।

କ୍ରମେ, ବୃଷ ହମା ଫଳଦେଲ ସେଲେ
ଅପରାଧ ହୁଅଇ ସେ ସବୁ ପ୍ରାୟ ଅଜାଣି
ହୋଇଯାଏ ହାରଣ ଫଳସ୍ୱାଦି କ୍ରମେ କୌ-
ତୋ ଓ କରନ ନମ୍ବର ବହୁ ପାରଇ ନାହିଁ ।

ଅହ ତେବେ ପରୁଣାପୁରାଣକୁ ମୋଦ
କବାକି ବଅଇ ଅର୍ଥାକୁ ଏମାନେ ମୋଦଫଳକୁ
ଠାରୁ ନରୁଣକର ଉତ୍ତରବାଳ ମାନସା ବରୁଣା
ଏକାନ୍ତେ ବହୁକୁ ଅସି ବିଠାମ ଲୋକାର ଓ
ମୁକ୍ତାର ପିଠିଗଜା ବର ନରୁଣାପୁ ବଅନ୍ତୁ ମାତ୍ର
ଚାହା ପୁଣାମାଲରେ ଅନେକ ଦଳମ ହୁଅଇ
ପୁରୁଣା ଗାନ୍ଧିକାର୍ତ୍ତା ସରୁଣରେ ଦରୁଣାପୁରାଣ
ଏହୁକୁ ପଲାଇଯାଏ ।

ଅହାରଣରେ ଦରୁଣାପୁ ନ ଦେଖା ବସନ୍ତ-
ରେ ପୁଲ ଏହ ଅପିଲ ହୋଇଅଛି ଚିତ୍ତୁରି
ହୋଇ ନାହିଁ । ଅନେମାନେ ବରୁଣ ନହିଁ
ସେ ଅଧିକ ଅପିଲ ହେବାର ଉପତ ଅଧିକ ।
ଚାହା ହେଲେ କ୍ରମ ସଂଗୋଧନ ହୋଇ ସିଦ
ମାତ୍ର ଅପିଲ ବରୁଣାକୁ ଦେଲେ ଲୋକର ବଳ-
ଯାଏ । ପ୍ରଥମେ ମାତ୍ରପାରେ ପ୍ରଗ୍ରହାର ପାଦକା
ଅମାରେ ସଜ୍ଜକରାଣକୁ ଅସି ଦରୁଣା ଅନେ
ବ୍ୟସ୍ତ କଲ । ଦରୁଣାପୁ ନାନୁରୁ ଦେବରେ
ଚାହା କ୍ରମମାନୁକୁ ହେଲ । ମାତ୍ରପାରେ

କରମାନା ଦେଲ ଉତ୍ତାର ଅହ ଟଙ୍କା ବ୍ୟସ୍ତ
ବରୁଣାକୁ ବାହାର ଚିତ୍ର ବଲବ ?

ଶସ୍ତ୍ରକୁ ଉତ୍ତରପାରେବ ।

ଏମହାଗପୁ ଅକକୁ ମା ୭ ସ ହେଲ
ଏକଲର କଲେକ୍ତର ମାତ୍ରପୁଣ୍ୟ ନିୟୁକୁ
ହୋଇଅଛୁ ଓ ଯେପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛୁ-
ନ୍ତି ଚାହା ଯହିଁ ହୁକୁ ଅନେ ମାନେ ଚିତ୍ର ପ୍ରାଣି
ପୁଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବରୁ ଥିଲୁ ଅବଧି ଭବୁର ବିଚ୍ଛି
ପରବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଦେଖାଯାଏ
ଯେ ଏହିକ ଚାହାଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା ବନେପନିପେ
ସଂସରେ ଲାଗିରୁଅଛି । ଓ ଲକ୍ଷ୍ମଣକାଶିକ
ଉତ୍କଳପୁସରେ ମଧ୍ୟ ବସ୍ତୁକ ହୋଇଅଛି ।
ଏହୁର ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ଚାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ-
ପ୍ରକ ହେଉ ସକ୍ତୁ ନାହାନ୍ତି କେତେକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ
ଉତ୍ତେଗ ବର ଲୋକେ ଉତ୍ତେଗ ମଧ୍ୟ କରୁଅଛୁ ।
ଏକ ହାତମତାରେ ଏକଦେରେ ଲୋକଙ୍କର
ଅଧିକତ୍ୱ ଓ ଉକ୍ତିର ଲବମାନ ଉଦୟ ହେବା
କି ପରୁଣାଦେବ ଏକଦେରେ କଲିକର ଉତ୍ତରା ସମ-
ପୁରେ ଦେଖା ଯାଇଥିଲ । ଏହୁର ପାଠକମାନେ
ଏମନ୍ତ ବୁଝିନେ ନାହିଁ ଯେ ଉତ୍ତରପାରେବଙ୍କ
ସ୍ତୁତିକ ସହିତ ଉତ୍ତରପାରେବଙ୍କ ସ୍ତୁତିକ ସଂ-
କ୍ଷିପ୍ତରେ ଚିତ୍ର ଅହ ତେବେ ଗୋଟିଏ ବସନ୍ତ-
ରେ ଲାଣ ସମଜା ଦେଖାଯାଏ । ଉତ୍ତରପାରେବ
କି ସମୟରେ ଚାହାଙ୍କ ଅର୍ଥାନୁସ୍ତ ହାତମ ଓ
ଅମଳମାନେ ଯେମନ୍ତ ସମଜିତ ଓ ବରୁକୁ
ଥୁଲେ ଉତ୍ତରପାରେବଙ୍କ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ
ସେସ୍ତ ସର ବଢ଼ିଅଛି । ବରୁଣାର ଓକ୍ତିର ବାବୁ
ଆନନାଅବରୁଣାର ଗର ସୋମବାରଠାରୁ ଉତ୍ତ-
ପା ଦେଲେ ଓ କଳିକା ନିବାହର ଉଦୟ
ଥୁଲେ ଅହୁର ଦେଲେକର ଉତ୍ତୁପା ବଅନେ
ସନେକ ନାହିଁ । ବରୁଣର କର୍ତ୍ତ ମୁକ୍ତକ ଯେମନ୍ତ
ବୁଝିଲେ ହେମନ୍ତ ଅନ୍ୟ ଲୋକର ଚୁଟିବାର
ସମ୍ବନ୍ଧ ନହୁଇ ଏଣୁ କର କଲେକ୍ତର ଯେବେ
ଅପଣା ଅର୍ଥାନୁସ୍ତ ବର୍ମରୁକର ଅକର୍ମଣ୍ୟ ଜ୍ଞାନ
ବରୁଦେ ଚିତ୍ତରେ ବଳବରୁ କହିବାର
ବାହାର ମାତ୍ର ନାହିଁ । ଚାହାଙ୍କ ଗୋଟିଏ ବଥା
ଅନୁମାନକୁ ଅର୍ଥୁଣ୍ୟ ଜଣାଯାଏ । ଏହି
ବର୍ମରୁଣାଦେ ପୁଁ ହାତମଙ୍କ ଅମଳରେ ଉତ୍ତ-
ନପ୍ତେ ବର୍ମ କର ପ୍ରଗଂମାପସ ପାଇ ଅକ୍ତି
ଓ ଯେବେ ଚାହା ନୁହେ ତେବେ ନିଜାନ୍ତ-
ପକରେ ନିବାହ ହୋଇ ଅସି ସହଜି ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏମାନେ ଅନୁପପୁକୁ ଦୋଲ ବାହିଁ ପ୍ରହାଗ

ହେଲ ? ଉତ୍ତରପାରେବଙ୍କ ମନରେ ଏହୁ-
ବସ୍ତୁ ସେଦାର ଅନେମାନେ ବୁଝୁଅଛୁ ଯେ
ସେ ପୁଁ ହାତମଙ୍କପ୍ରାୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନୁହନ୍ତି ।
ଉତ୍ତରକୁ ଅମଳ ଦୋଲ ହାତମ ବର୍ମ କଲେ
ଯେବେ ପ୍ରଗଂମା ହୁଅଇ ତେବେ ଅକର୍ମଣ୍ୟ
ଅମଳ ଦୋଲ କାର୍ଯ୍ୟ ବରୁଣା ଅଧିକ ପ୍ରଗଂ-
ମାୟ ହେବେ ନାହିଁ । ଉତ୍ତରପାରେବ ନୁହନ୍ତି
ଲୋକ ପାରଦର୍ଶିତା ଲାଭ ନ କରୁଅବାର କାର୍ଯ୍ୟ
ନଳିକାରେ ବ୍ୟାପାକ ହେଉଅଛି ଏହା ସ୍ୱୀକାର
ହଲେ ସେ ଚାହାଙ୍କ ଅର୍ଥାନ ଅମଳ ପ୍ରଭୁକୁ
ବୋଖା କର ନ ପାରନ୍ତି । ଏହୁଦ୍ୱୟ ବିବେଚନା
କରି ଅଧିକ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ “ଶୁଲି
ନ ଜାଣି ବାହୁ ଦୋଷ” ଚର୍ଚ୍ଚା ଉଦୟ
ହେଉଅଛି । ଦେବଳ ଉଦୟ ବାହିଁ ଯେଉଁ
ମାନେ ବନେକରେ ଏହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗୁଣିକା
ଦେଖିଅଛୁ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଚୁଟି ଅକ୍ତି
ଯେ ଉତ୍ତରପାରେବ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଚାହୁ-
ନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛୁ ଚାହା ପରବର୍ତ୍ତନ
ନ କଲେ କେତେକର ଉତ୍ତପୁକୁ ଅମଳ ବାହା-
ନ୍ୟ ପାଇଲେ ମଧ୍ୟ ଚାହାଙ୍କପ୍ରାୟ କାର୍ଯ୍ୟ
ଗୁଲିକା ବର ହେବ । ଉତ୍ତରପାରେବ ସ୍ତୁତ୍ୟ ପୁର
ଏକ ବସ୍ତୁକାର କାର୍ଯ୍ୟର ବଥା ଲୋକୁଅଛୁ ଯଥା
ପୁଁକେ ଯେମନ୍ତ ବର୍ମ ଅମଳମାନେ ବିରସ୍ତା-
ରେ ବରୁଣରେ ଏବେ ଚାହା ମିସଲ ଉପରେ
ହେଉଅଛି । ହାତମସହଜି ମିସଲରେ ହାତମ-
ଙ୍କ ବାହାରେ ଦେହୁଣୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୁଅଇ ଓ
କେତୁକ୍ରମେ ଅସି ହୁଟି ଲୋକକୁ ସେ ବାଲ-
ରେ ନାହିଁ ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ,
ଏହୁର ଅକ୍ରମାନ ହୁଅଇ ସେ ବାହେବ କୌ-
ଣସି ଅମଳକୁ ହୁଣାବ ରରୁଣି ନାହିଁ । ମନ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟ ଅସି କଲିଦେ ବସୁ ବାଗଟ ଅପଣା
ସାଗରର ଉତ୍ତଦେ ଏହୁରେ ଯେମନ୍ତ ସହଜରେ
ଗାପୁ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ଚାହା ଅନାୟୁସରେ ତଣା
ଯାଏ ବାସ୍ତବରେ ଏହୁରେ ଏହି ଫଳ ହୋଇ
ଅଛି ଯେ ବାହେବଙ୍କ ବୋତାପୁଣା ଏକ ମହା-
ପିଠିଆନା ହୋଇଅଛି ।

ଓଡ଼ିଆବାଗଳ ଉପରେ ଉତ୍ତର ଗୋଲବା
ଲୋକା ନ ହେଲେ ବାହେବ ଚିତ୍ତରେ ବଢ଼ି
ଅହ ବେଦେ ନାହିଁ ହମା ବସ୍ତୁକ୍ରମେ ବର-
ଦେ ନାହିଁ ଓ ଅନେକ କାଳକ ବକ୍ରତପ ଓଡ଼ିଆ
ଉତ୍ତରମା ହୁଅଇ । ଏହୁର ବୋଧ ହୁଅଇ
ବାହେବ ଓଡ଼ିଆ କର ଚାହାକୁ ନାହିଁ ନୋହିଲେ
ବାଲେ ଅମଳମାନେ ବାଗଳରେ ବଦଳେକ୍ରମେ

ଓ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦୁଃଖାନ୍ତରେ ଏକପ୍ରକାର କରନ୍ତୁ
 ସୁଖକୁ ଅନୁଭବ ପ୍ରତି ଭାବନାକୁ ଅବଶ୍ୟକ
 ଥିବାରୁ ଏଥିର ମଧ୍ୟ କଣା ମାରିଅଛୁ । ଏପରି
 ଗୋପନୀ ଲେଖିବା ଭରତମା ଭରତାରେ କୁଟୁ-
 ଶକ୍ତି ଅନର୍ଥକ ପରଶ୍ରମ ପତର ଓ କର୍ତ୍ତୃପାଇ
 ପ୍ରକୃତ କାର୍ଯ୍ୟ ବଦାହରେ ଭଲମ୍ବୁ ଦର୍ଶଇ ।

କଷ୍ଟରୁ ବିଦେଶର ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୃଦ୍ଧି ନ ଲାଭ
 ହେ ସାମାନ୍ୟ ଦାନକୁ ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହେବ
 ଅଭିମତ୍ତୁ ଚିଠିପାଠଣ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ । ସାଧନା-
 ନିୟମକୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଗୋଟିଏ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ
 ପାଇଁ ପଦେହ ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ ସାମାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ
 ଅନର୍ଥକ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି ବସିଲେ
 ଦତ୍ତାବ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିନ୍ତାଦୟା ଲାଗଇ ଓ କର୍ତ୍ତ-
 ପାଇଁ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସବୁ ପଦକ୍ଷେପ ।

ସରକାରୀ ମାତ୍ର ମାତ୍ରଦେବୋଇ ସାହେବ
 ଅତି କଷ୍ଟ ହୋଇ ସମସ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ୟର ଅମଳକୁ
 ଏକସ୍ତରେ ନିବଳରେ ଅଧିକାର ରୁଚନ୍ତି ମାତ୍ର
 ସବୁ ଅମଳର କାର୍ଯ୍ୟ ଏକସ୍ତରେ ହେବାର ଅବ-
 ସ୍ତବ ପୁରସ୍କା ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିବା
 କାଳରେ ଅପର ଲକ୍ଷ୍ୟର ଅମଳମାତ୍ର
 ନିବଳରେ ପ୍ରଜା ଲୋକ ରୁଚ ହେଉଥାନ୍ତି ଏବେ
 ତାହାକର ସିରପୁରୀ ପଞ୍ଚରହଇ ।

ଏକପ୍ରକାର ଅନ୍ତ ଦେଲେ ଉପାହାର ବ୍ୟ-
 ଯାଗାରେ ଓ ସେବନରୁ ଅଲୋଚନା ହଲେ
 ଲକ୍ଷ୍ୟରପାଦେବକର କାର୍ଯ୍ୟ ବାହୁରୁ ଭଲମ୍ବ
 ହୁଅଇ ସୁତରାଫରେ କୁଟୁଆଇଅଛି କାର୍ଯ୍ୟରେ
 ଭଲମ୍ବ ଦେବଦେବୀର ଅପଣା ହୁଁ କୁଁ ନ ସାର
 ଅମଳକୁ ଉପରେ କୋଟି ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ ଓ
 ଅମଳମାତ୍ର ଉପ ଓ ବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ ଅସ୍ତର
 ଭଲମ୍ବ ଓ ମତକର ସୁଅଇ ଓ କର୍ତ୍ତୃରେ ମାନ-
 ଲ ମଦନମା ଅଧୁନକର ସଫଳତାକାରୀ ସବ୍ୟ-
 ଯାଗାକର ବୃଦ୍ଧି ହେଉଅଛି ସୁତରାଫ ଅନୁମାତେ
 ଉପରୁକ୍ରମର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନ କରୁ ଶାନ୍ତ ହୋଇ
 ପାଇଁ ଯାହି ।

ସାମ୍ୟାହୁକସଂବାଦ ।

ଏ ନଦରର ଶିକ୍ଷା କରମର କବଳ ଚନ୍ଦ୍ର
 କ୍ଷେତ୍ରରୁ ନିମ୍ବର ଏକର ସାହେବ ଉପକ୍ର
 ହେବାକୁ ଏକଦେବତା ଦେବେଶ ପରର ଅଗ୍ରନ୍ତ
 ହ ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ହ ଏ ଓ ଦେବୋଦୟା ରୁ ବର
 ଅଗ୍ରନ୍ତ । ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ମାତ୍ରାତ ଶ୍ରେଣିଦେବୁର

ଶିକ୍ଷା କରମରୁ ଅଛି ଅଗ୍ରନ୍ତ ସୁତରାଫ ଦେବେ-
 ମରେ ଏକାନ୍ତ ପରରୁ କଷ୍ଟ ମିଳନ ।

କଳ ପ୍ରାଚୀରେ ଯେଉଁ ପୁରୁ ବ୍ୟରୁର
 ମୋହସମାର ସଂବାଦ ଲେଖିଥିଲୁ ତହିଁ ମଧ୍ୟ
 ସାମ୍ବଲ ଚୌଧୁରୀ ମୋହସମାରେ ଲାହାର ଥା
 ସହତ ବ୍ୟରୁରୁ କର୍ମ ଦେଉଥିବା ଅସମ୍ଭବ
 ଅପାମି ଉପରେ ପ୍ରମାଣ ନ ହେବାରୁ ସେ ଗର
 ପାଇ ଅଛୁ । ଏ ମୋହସମାରେ କର୍ମ ଅଧା
 ଲକ୍ଷର ଉତ୍ତମ ଦାକୁ ହରକଷ୍ଟର କୋଷ
 ଯାହା ସମ୍ପ୍ର କୋବାବଦଳ ଦେଉଥିଲେ ।
 ସେ ସଂସ୍କରରେ ଓ ମୋହସମା ସଂସ୍କରରେ
 ପ୍ରାଣମ ଦେବେତ ମନ୍ତ୍ରନ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି ଅଗ୍ରନ୍ତ
 ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଦେଲୁ ଏ ପ୍ରାଚୀରେ ନ ଲେଖି
 ଅକାମିକ ସଂସ୍ତ ରୁଦ୍ଧମ୍ ।

ପ୍ରାଣକୁ ଚିତ୍ତସାହେବ ଅତି ବାଲେଶ୍ୱରକୁ
 ଯାହା କରିଦେ ଅପାମା ଯୋମକାରଠାରୁ ସେ-
 ଠାରେ ଦୈନ୍ ଅଲମ୍ବ ଦେବ ଓ ସାହେବ ପ୍ରାଣ
 ଏକପ୍ରାଚ ମଧ୍ୟରେ ଫେରୁ ଅସିବେ ।

ଅତି କରେ ସଦାକା ଦଲକରେ ସିକଳ
 ସରକ୍ଷ ପରୁକ୍ଷାରେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇ ଅଗ୍ରନ୍ତ
 ଏହାକ ମାନ ବାକୁ ବୁଦ୍ଧେକ୍ରମାମ ଦେ । ଏପରି-
 କାରେ ** ବର ପ୍ରାଣୀ ଥିଲେ ଉର୍ଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ
 ତ ** ଏ ପ୍ରାଣୋପାଧି ହୋଇ ଅଗ୍ରନ୍ତ ।
 ବୁଦ୍ଧେକ୍ରମାକୁ ସଂଗ୍ରହାର ନିରାହୁବାରେ ଶୁଣକ
 ଲାହରୀରେ ସୁଖର ପ୍ରାଚ ପାଇ ଅଗ୍ରନ୍ତ ।

ସୁଲମ ଉପୋକ୍ତିରୁ ଅବଳର ହେଲୁ ଶେ
 କୁଳକ ବୁଝାଇ ନିଅଇ କଷ୍ଟ ତୋରକରେ
 ଲୋକାବ ବୁଦ୍ଧ ମାତ୍ର ମର ପରସ୍ତବାକ ତପେ
 ସେହି କୁଦ୍ଧେବଲ ଦେଖିଅଛୁ । ସେ ମାତ୍ର
 ** ହାତ ଲମ୍ବ ଓ ** କାଳ ଚଳନ୍ତା । ସେ
 ସେଠା ଲୋକରୁ ସମ୍ଭବତାରେ ହେମାତେ ହ-
 ହୁଲେ ସେ ଚଳନମାତ୍ର ତା ଏ ଉପରେ କୁଅଇ
 ସମ୍ଭବରେ ସେ ମାତ୍ର ଅଧି ଉକ୍ତ ହୋଇଲେ
 ପ୍ରକୃତ ହେଲ କୁଟୁ କୁଅଇ ପ୍ରକୃତକାରୀ ସେ
 ବାହୁତ ନ ପାରିବ ଓ ତୋରୁ କଲ ତାକୁ
 ଅଧି ହେମକୁ ମରଭଲ । ସମ୍ଭବରେ ଏପରି
 ବୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଅଗ୍ରନ୍ତ ।

ସୁଖାଧିକରକରୁରୁ ଅବଳର ହେଲୁ ସେ
 ବନେକରେ ଅଧିକମାତ୍ର ନାମରେ ଏକଦନ୍ତ
 ଅପଣା ହୁଇ ନାହା ହେବତ ଅସମ୍ଭବ ବର-
 ଅଗ୍ର । ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହେ ଉପରୁ ସେ ନାବ
 ବାହିନୀରୁ ଶିକ୍ଷା ଉପରୁ ବନାଲ ଦେଲ ଓ
 କୁଅ ଲାକୁ ଦେଲ ଗଲେ । ଏମତେ ଶାନ୍ତା

କହାଉବା ସେଇ ଅପମାନ ମଧ୍ୟ ଦରପର ।
 ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ଏହାକୁ ଏକବର୍ଣ୍ଣ ନାମବାବର ଉପ
 ଦେଲେ କୁଟୁ ଲାହାରୁ ବୁଦ୍ଧେକ୍ରମା ଥା ଏମନ୍ତ
 ପରକ୍ରମା ସେ ସାମିକୁ ଦୈନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମୁକ୍ତ
 ବରବା ପାଇ ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ପର ବରୁଣସ୍ତରେ
 ପ୍ରାଣିତା ଲଲ । ଶାସ୍ତ୍ର ! ଏପରି ଥା ଦେଉ
 ଅସମ୍ଭବ ଏମନ୍ତ ବୁଦ୍ଧେକ୍ରମର ସବୁ ଧର୍ମ
 ହୁଇ ।

ଏକଦେଶ ଅପଣା ମାତ୍ରାକୁ ବୁଦ୍ଧେକ୍ରମ ଦେଖି
 ଲାହା ମୁଗ୍ଧରେ ଏକପ୍ରାଣର ମାତ୍ର ବୁଅଲେ
 ପକାଇ ଦେଉଥିଲ । ଲାହା ଉପରେ ଅସମ୍ଭବ
 ପ୍ରମାଣ ଦେବାକୁ ପ୍ରାଣପ୍ରପ୍ତ ଅଛୁ ବୋଲି
 ଅଛୁ । ମନାକରୁର ମାତ୍ରାରେ ହେଲେ ବୁଦ୍ଧା
 ଲାହା ସୁଧା ଯାଏ ନା ।

ଉତ୍କଳପଦ ।

ଅପାମା ଜା ୨୯ ଉତ୍ତମ ପାଠେ ସୋମକାର
 ସୁଖି ପା ଶିକ୍ଷା ସମ୍ଭବରେ ଅସମ୍ଭବ ପ୍ରକ୍ତି-
 କୁଟୁମତ୍ର ପ୍ରମାଣାକାରେ ପ୍ରାଣକୁ ବାକୁ ଅ-
 ପୋଲକାତ ପୁଣି "କ୍ରାନ୍ତସୋକ" ଏହି ବ୍ୟ-
 ସ୍ତରେ ଲେଖିବ କରୁକା ଦେଲେ । ଉତ୍ତ ।

କୃଷ୍ଣକ) ଶ୍ରୀ ହରପାଠ ଉପକ୍ରମ
 ଜା ୧୧ ଉତ୍ତମ ପୁସ୍ତକ
 ସମ ୧୮୭୯ ସାଲ) କୁର୍ବ୍ୟ

ସେହେତୁ ଏହି କୁଟୁ ମାତ୍ର ଜା ୨୯ ଉତ୍ତ
 କୁଟୁ ପରମର ଲୋକ ପାରିବନ୍ତା ସମ୍ଭବରେ
 ବାଲକଣୀ ଦେବ ମଧ୍ୟରେ ସରକାରୀ ବସରକାମୀ
 କରଅଛୁ ଲଜା ଅଦୋ ସୁରୁଣା ନଲ, ପୁନି-
 ଶା ବଡ଼, ଦକ୍ଷେଦା, ମୋହସ ଚାତ ଓ ବରପ୍ର
 ଥୁକା ଏ ମାତ୍ର ଉପମ ତେବ ସେ ଦେଉ ବ୍ୟକ୍ତି
 ଲୁକ୍ତ ଉପମନାକରୁ ଦେବାକୁ ବାହା ଉପସ୍ତେ
 ସେମାତେ ଯାଇ ଉପକ୍ରମ ସମ୍ଭବରେ ହାତର
 ହୋଇ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପରପ ବରଦେ କୁଟୁ ଚର୍ଚ୍ଚିର
 ଧାନ ସେକ୍ଷଣଣି ତେଣୁ ପରଦ ନ ଦେଲେ ମାନ
 ଶୁକ ତ ଦେବ ।

ମୁକ୍ତପାଠ ।

ବାକୁ ହେବସୋହନ ଦୋଷ ସୁକ୍ତ ଦକ୍ଷୟା ୮୨୩
 ଏହି ଉତ୍କଳଗଣିତା ସବୁର କୃଷ୍ଣକ ବର୍ଣ୍ଣା-
 ବଦାୟ ଦକ୍ଷେକ୍ରମ-ବ୍ୟାକରଣ ଯାକ୍ଷକସ୍ତରେ
 ମୁକ୍ତ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଇ ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରାଣ

ସମ୍ବାଦକା

କାମରୂପ ନୂନ ସମ୍ବାଦକାମରୂପା । ମୁ । ଅକ୍ଷର ଦୃଶ୍ୟ ସମ୍ବାଦକାମରୂପା

ଅକ୍ଷର ଦୃଶ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ୫୦
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୯
ମଫକଲ ପାଇ ଡାକମାଗୁଲ ୫୫୫୮

ସର କୃଷକାର ବୃଦ୍ଧ ବର୍ଷାନୁ ମୂଲ୍ୟ
 ବାର୍ଷିକ ଶାନ୍ତକୋଷିକ ତାର ସମ୍ଭା ହୋଇଥିଲା ।
 ନଗରବାସୀ ସମସ୍ତ ବ୍ୟୁତ୍କଳବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ
 ହୋଇଥିବା ପ୍ରକାରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଲୋକ ମାତ୍ର
 ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏପରିରେ ପ୍ରକୃତ-
 ମାନଙ୍କର ସମ୍ଭାଷଣ ଏଥରର ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷାକୁ
 ସ୍ଥାନ ଦୋଇବାକୁ ହେବ । ଇଂରାଜୀକ ମଧ୍ୟରେ
 କେବଳ କମିଶନର ଶାନ୍ତକୋଷିକ ଓ ଲେଖି ସାହେବ
 ଓ ଦେବୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କି ତ ଶ ମାତ୍ର ଥିଲେ ।
 ଯାହା ଦେଖି ସରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ସୁଚରୁତ୍ତ୍ୱେ ନିର୍ଦ୍ଦେ-
 ହିତ ହେଲା । ସୁସ୍ତର ଭରତର ଉତ୍ତର ଶ୍ରଦ୍ଧା-
 ଶର ଶ୍ରଦ୍ଧାକର୍ମୀ ଗାଳ ଉଦ୍ୟାଦ ଅନେକ ପାଠ
 କଲେ ଓ ତୁରୁ ଉଚ୍ଚତର ଶକ୍ତି ଓ ସତ୍ୟ ନୁହଇ
 ରୁଚନା ମଧ୍ୟ ପାଠ ହେଲା । ଉଚ୍ଚରେ ସଂଗ୍ରହ-
 ମାନେ ବଡ଼ ସମ୍ଭୋଷଣ ହେଲେ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-
 କର୍ମ୍ୟାଳୟର ବିଶାଳାର୍ଥ ଉଚ୍ଚତରତ୍ତ୍ୱେ ଶୁଭକାର
 ପ୍ରକାଶ ହେଲା । ପ୍ରାୟକୁ କମିଶନର ସାହେବ
 ଇଂରାଜୀରେ ଓ ବାକୁ କାଳୀପଦ ବାନ୍ଧୁଣୀ ଓ ଉ-
 ସ୍ଥାରେ ବକ୍ତୃତା ସରୁଥିଲେ ।

ଦେବାକୁ ଲାଭିଥିଲା ଓ ତାହା ଶୁଣିବାକୁ ସୁରେ
 ହୋଇଥିଲା । ଗୋଷାମାନେ ସୁଦ୍ଧେ ଯେମନ୍ତ
 ବଜାଜ ନଥା ଶୁଣି ଅନେକ ହୋଇଥିଲେ
 ଏଥର ମଧ୍ୟ ସେହିଭାବ ହେଲେ । ଅନୁମାନେ
 ଶାନ୍ତକୋଷିକ ଓ ଶୁଣି କାଶିକୁ ଯେ ସେ ଥର
 ବସନ୍ତରେ ଅନେକ ବାସୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଅଛନ୍ତି
 ଓ ଉଚ୍ଚତରତ୍ତ୍ୱେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମେ ଥର
 ଉପସ୍ଥିତ ଓ କମଳା ଉଚ୍ଚତ ହେଲା ଶାହା ସବୁ
 ହୃଦୟେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତନେତନା କର ଦେଖିଅଛନ୍ତି ।
 ଦେବ ଉପକ୍ରମର ପୁରୁଣ ଉତ୍ତରର ସାର ମର୍ମ
 ସେ ସୁଚରୁତ୍ତ୍ୱେ ବ୍ୟକ୍ଷା କଲେ ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନ
 ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶାହାର
 ଅବସ୍ଥା ଯେତେବେଳେ ଅଧିକ ଏକା ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ-
 ମନ୍ତ୍ରଣେ ବୁଝାଇ କରୁଲେ । ଯେତେ ଅନୁମାନ-
 କର ଅବକାଶ ହେବ ତେବେ ଅଗାମୀ ପ୍ରା-
 ହରେ ବକ୍ତୃତା ଶାହା ବ୍ୟାମାନ ପାଠକକୁ
 ଜଣାଇବୁ ।

ଅନେକ ଅଳ୍ପ ଓ ଉଚ୍ଚତର ହୁଅଇ ଯେ ଏହା-
 କର କୌଣସି ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ କି ଥିବାରୁ
 ଅଧିକ ସରକାରରେ ମିତ୍ରତାପତନ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟ
 ମନୋହୋତୀ ହୋଇ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାପ୍ତ
 ହୋଇଅଛନ୍ତି, ତହିଁର ସମ୍ଭାଷଣ ଯେ ରୁଚିବେ ।
 ଦେବୀଙ୍କ ସରକାରଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚତ ଯେ ମିତ୍ରତାପତନ
 କାର୍ଯ୍ୟ ସୁଚରୁତ୍ତ୍ୱେ ନିଜକା ପକ୍ଷରେ ଯାହାକର
 ଯାହା ଅଭିପ୍ରାୟ ଥାଏ ଏବେ ଅଗାଧରୁରେ
 ବାକୁ କରନ୍ତୁ । ଏବେ ବନ ହାଲିମକ ରୁଚୁ
 ଅଥବା ମରୁତ ଯୋଗାଉଣା ଅଗାରେ ଯାହା
 ବ୍ୟକ୍ତି ମରୁତକୁ ବୁଝିତ ହେଉଥିଲେ ଏବେ
 ଶାହା କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱରେ ବାକୁ କରନ୍ତୁ ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ
 ଅଧିକ ହେଲା ଉଚ୍ଚତର ଉଚ୍ଚତ ନୁହଇ କାରଣ
 ହେଲା କଲେ ଏହାକ ମାତ୍ର ପ୍ରକାଶ ହେବ ଯେ
 ଦେବୀଙ୍କୁ ଲୋକକୋଷିକ ବହୁ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
 ନ ଥାରେ ।

କୃଷକ ମାନଙ୍କର ମୂଲ୍ୟର ଅଧିକତରତ୍ତ୍ୱରେ
 ବାକୁ କାଳୀପଦ ବ୍ୟକ୍ଷାପ୍ରାୟ ଉଚ୍ଚତ କମିଶନର
 ସହକାରୀ ସହକାରୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଶୁଣାଯାଏ
 ଯେ ଉଚ୍ଚତ ସହକାରୀ ସହକାରୀ ମାତ୍ର ହେବ
 ଏଥିରେ ସହକାରୀ ହେଲେ ବନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ
 ସହକାରୀ ମଧ୍ୟ ଦେବୀଙ୍କୁ ଶାହାକର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ
 ବହୁ ଉଚ୍ଚତ ମାତ୍ର । ଦେବୀଙ୍କୁ ଲୋକ କରଣ
 ସହକାରୀ ସହକାରୀ ହେବାର ଅନୁମାନେ

ଅନୁମାନକର ଯାକପୁରୁଷ ସମ୍ଭାଷଣା
 ଲୋକାଧିକାରୀ କି ଉଚ୍ଚତ ପ୍ରକାଶ କରଣା ମୌ-
 ଜାକାବାସୀ ଧୂଳି ଦେହେନ ବାହାର କି ସେ
 ମହାକଳା ବର୍ମ ବହୁ ପ୍ରକାଶନୁ ହୋଇଅଛି
 ବୁଝିତ ଶାହା ଲୋକକୁ ଲୁଗା ଦେବୀର
 ବର୍ମରେ ବୁଝଇ ରୁଚିଥିଲା ଗଣ ଦୈତ୍ୟ
 ମାତ୍ର କି ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ସମସ୍ତରେ
 ଶାହା ସହକାରୀ କି ଦଳ ଅ ହେବାରୁ ବୁଝଇ
 ଶାହା ସୁଗୁରେ ଏମନ୍ତ ଏବେ ବାହା ମାଉସ

କାଳ ପ୍ରକାଶକର ବାକୁ ଅନେକ କାଥ ବୁଝି
 ସହକାରୀ ସହକାରୀ ଲୋକକୋଷିକ କୋଠାରେ ବୁଝି-
 ମାତ୍ର ବସନ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ବକ୍ତୃତା ପ୍ରକାଶ
 ହୁଅଥିଲେ । ଏହା ଶାହାକର ଦେଖ ବକ୍ତୃତା,
 ଏହା ଶୁଣିବାପାଇଁ ଅନେକ ଲୋକ ଅସିଥିଲେ ।
 ବକ୍ତୃତା ଶାହି ଅଧିକାରୀ ପ୍ରାୟ ବୁଝିପଣା ମେଷ

ଯେ ସେ ପ୍ରାଣ ପ୍ରଦାନ । ଧ୍ରୁବ ଅନୁକୃତ ଧ୍ୟାନ
 ଜନିତାର ଓ ପଦୋପମାନଙ୍କୁ ବୋଧକର ମୂର୍ତ୍ତି-
 ରକୁ ସେ, ଉପଦାନ । ଦେବେଦର ବାସ
 ପୁଲ୍ୟ ଅମଳ ଶୁଭାଶୁଭରେ ସାର ଶୁଭର ଓ ନ-
 ଯାଦେବନାର ମରୁତ୍ୟୁର ପ୍ରସୋଧ ବଳ ।
 ତେପୁଣୀମାତୃକେଟ ଦୌଣ୍ଡି ପ୍ରସନ୍ନାଦିଠାର
 ବାସା ଶୁଣି ପ୍ରଥମେ ସବରୁନୁଷ୍ଠେଇବ ଓ ପରେ
 ବାକୁ ହରେକୃଷ୍ଣଦାସ ଇନ୍ଦ୍ରକ୍ଷେତ୍ରରୁକୁ ମାନଙ୍କ
 ଜନନ୍ତ ନିମିତ୍ତ ପଠାୟବା ସେ ମଦଦମା ସାକୁ
 ତ ବର ଅସାମୀକୁ ଚଳଣ ବର ଅଛନ୍ତି । ଚଳ-
 ଚମାସ ତା ୨୯ ରୁଗରେ ଅସାମୀ ତେପୁଣୀମା-
 ତୃକେଟଙ୍କ ପାଞ୍ଚାଳରେ ବହୁଳ ହେ ଶୁଭର
 ଶାହାଠାରେ ଚାଲିବ ଥିଲା । ରବି ଚନ୍ଦ୍ର ଉପସତ
 ସମୟରେ ଦାଣ୍ଡପରସ୍ତ ଏବଂ ତହିଁର ଚନ୍ଦ୍ର ଗତି
 ବରଣାକୁ ସେ ତାହାକୁ ନେଇମଣି ପାହାରେ
 ମୁରୁଅଛି । ମାତୃକାର ପଲାଇପାର ଅପଣା
 ଏରେ ଦେଖା ଦାସନ ଉପରେ ଜଗନ୍ନାଥଦାସ
 ମୁକ୍ତାଦୀ ମରୁଗଲ । ଅସାମୀ ହାତରେ ଅଛି
 ଓ ମରୁଦମାନ ବନ୍ଧୁ ହେଉଅଛି, ବୋଧ ହୁଅଇ
 ବରୁକୁ ଅଟିବ ।

ଏ ନଗରରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାଣୀ ନାହାନ୍ତି ଓ
 ଓଗୁଆରେକର ବଡ଼ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନ ଥିଲେଡ଼ି
 ଏହା ପ୍ରାଚୀରେ ଦେବୀମାତୃକା ଚଳୁ ଏବଂ
 ବନ ଚିତା ବୃକ୍ତି ଦେଉଥିବାକୁ ବୃକ୍ତି ଗୀତଳ
 ଅଛି ଓ ବୃକ୍ତିମାନେ ବୃକ୍ତିବର୍ତ୍ତରେ ଅନନ୍ଦରେ
 ପ୍ରଭୁକୁ ଅଛନ୍ତି ।

ସେକ୍ତାମ୍ବର ଗାଥନ ।

ଗତ ପ୍ରାଣରେ ହେଉଇ ଜୀବନ୍ତ ମଳ-
 କ୍ଷେଟ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ମୁଁ ବିନପାଦେବ ନୁହନ ଦାୟ ବସ
 ଅନନ୍ଦର ସନ୍ତୋଷ ବନ୍ଧୁର ବ୍ୟାଧି ମରେ
 ଗୋଟିଏ ମଦଦମା ଫାଏଲ ବର ଅଛନ୍ତି ତହିଁର
 ବଜାନ୍ତି ଏବଂ ଯେ ତପେ ବାଳକ ପ୍ରତପ
 ପାପରେ ସ୍ଵର ଉତ୍ତରଥର ମାତୃକେଟ ଉଦବନ
 ମାତୃକେଟ ସେ ସମୟରେ ବଡ଼େଇକୁ ଅସୁଥିଲେ ।
 ସ୍ଵର ଉତ୍ତରଥର ଦେଖି ତାହାକୁ ବିରପ୍ରାୟ
 ପରୁବାରୀର ପୁଲ୍ୟକୁ ଅଛି ଦେବାରେ ପୁଲ୍ୟ
 ଅଛି ପ୍ରତପାଳନ ପୁଲ୍ୟ ସେ ଗୋବକୁ ଶରଣ
 ବଳ ଓ ହୃଦୟ ସାହେବକୁ ମଦଦମା ପୁରୋର୍
 ଦେଲ । ସେ ଦାକୁ ଅପଣା ଉତ୍ତରରେ ଏବଂ
 ଦାକୁ ବର ଯେ ସେ ଅପଣା ବାରିମାରେ
 ସ୍ଵର ଉତ୍ତରଥର । ଶାବେବ ତାହା ଉପରେ
 ପ୍ରତ ଉତ୍ତରଥର ଅମନ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ବର

ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟର ଧ୍ୟାନକୁ ଅନୁପାରେ ପୁରୁ
 ଧ୍ୟାନ ଅର୍ଥପ୍ରଦ କଲେ । ଏ ବନ୍ଧୁର ବର
 ଯେତାମାନେ ଶୁଭାଶୁଭ ଦେହମାନେ ଅଧର୍ଯ୍ୟ
 ଦେଉଅଛନ୍ତି । ସିଦ୍ଧମାନେ ସଜୀବ ପାଞ୍ଚାଳ
 ଚଳକାଳ ସ୍ଵର ଉତ୍ତର ଅନୁପାରେ ଏଥିରେ
 ଯେ ଦୃଢ଼ିହଲେ କାହାର ଅପଦା ହେ ପାଖ-
 ରଣର ଅନନ୍ତ ହୋଇଅଛି ଏମନ୍ତ ଦେବେହେ
 ଶୁଭା ନାହିଁ ଓ ସ୍ଵର ଉତ୍ତରଥର ଚଳେଦାହା-
 ବୋଲ ଅବଧ ଅପଣା ରେବେ ବେଗ ଜାଣକୁ
 ନାହିଁ । ଅପାକୁ ମାତୃକେଟ ଶାବେବ ଏସ୍ତ
 ବର ବ୍ୟାଧି କଲେ ଏହା ଶୁଣିବରଣୀ ନାହାର
 ମନରେ ଉପସ୍ତ ନ ହେବ ଯେ ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ
 ସେକ୍ତାମ୍ବର ଗାଥନର ଫଳ ଅଟଇ ମାତୃକେଟ
 ଶାବେବକର ଯେବେ ଉତ୍ତର ଉତ୍ତା ଦେଲ
 ଯେ ସ୍ଵର ଉତ୍ତରଥର ଅମୋଦ ବାହାରକୁ
 ଦେବ ବର ଦେବେ ନାହିଁ ତେବେ ପ୍ରଥମେ
 ଶ୍ରେଣୀ ଗୋଷ୍ଠୀପ୍ରତାପ ସନପାଧାରୀକୁ ଶାବ-
 ଧାନ ବନ୍ଧୁ ବେଇ ପୁଲ୍ୟକୁ ସର୍ବତ୍ର ଉପସ୍ତ
 ଶାଈ ଅଛି ଦେଉଥିଲେ ତାହାଙ୍କର ମାନସ
 ସମଳ ହୋଇଥାନ୍ତା ତନ୍ତୁ ଅନେକର ବସ୍ତୁ
 ଯେ ଅତ ଦାଲ ଦେଖିବ ସ୍ଵାକୁ ସ୍ଵରବର
 ହାବନ ଅତ ପରଲ ଏହା ଚିନ୍ତା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ତ
 ନାହାପ୍ରାଣର ଚେତ ବରୁ ବରୁଅଛି ।

ଶୁଭା ପାଠପୁସ୍ତକ ।

ଈନ୍ଦ୍ରକ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟବହାର ଦେଉଥିବା
 ପାଠପୁସ୍ତକ ସବୁ ସମାଲୋଚନା କରିବା ଶାଈ
 ଯେମ୍ବ ଏକ ଦିନିଆଁ ସମ୍ପଦ ହୋଇଅଛି ଦେଖ
 ପର ଉପାଦେୟାବଦ୍ଧର ପ୍ରସ୍ତୁତମାନ ସମାଲୋ-
 ଚନା କରିବା ଶାଈ ଅନୁବଦ୍ଧ ଦିନିଆଁ ସମ୍ପଦ
 ବସବା ବାରିଶ ବରବରୀର ଉଦବରଣୀୟ ବର
 ଗର୍ଭମେଷୁ ଅବେଦନ ରେବରେ ବଜାବା
 ଦେଖିମେଷୁ ଉତ୍ତର ଉତ୍ତରରେ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି
 ଯେ ଦିନିଆଁ ଏ ବସ୍ତୁରେ ଅଛି ବସ୍ତୁବ ।
 ଏ ଦାର୍ଦ୍ଧିକ ଉତ୍ତର ଅଟଇ ଓ ଏଥିଆଇ
 ଅନେମାନେ ଶୁଭାଶୁଭାୟ ବରୁ ଅନୁପାଦ
 ଦେଉଅଛୁ । ବାସ୍ତବରେ ଈନ୍ଦ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ପାଠପୁସ୍ତକ
 ଅପେକ୍ଷା ଶୁଭା ପାଠପୁସ୍ତକ ଉପରେ ଅଧିକ
 ଦୃଢ଼ି ରକ୍ଷାକାର ଅବଦାନ ନାହିଁ ଶୁଭାପୁସ୍ତକ
 ସବୁ ଏ ଦେଖାପୁଲ୍ୟରେ ପ୍ରାଣ ବରକୁ ଓ
 ଯାହାଙ୍କର ପିତା ବରଣରେ ଦୌଣ୍ଡି ପଦରେ
 ଦେବ ବନ ବାଜନ ଅତ ଉପାଦପାବ ଯେ-
 ତେବୁର ଦୋଇପାରେ ଅପଣା ପ୍ରାଣର ପ୍ରସବ

ବଦ୍ୟାୟସରେ ପ୍ରଦେବ ବସନ୍ତ । ପୁରୁଷା ବର
 ପ୍ରସ୍ତବ ପୁଲ୍ୟ ପୁଲ୍ୟ ମଧ୍ୟ ତାହା ସବୁ ବିଦ୍ୟା-
 ନୟରେ ପଠିତ ହୁଅଇ ନାହିଁ । ଏଥିରେ
 ଦେବର ଉପମାନେ ଉତ୍ତର ଉତ୍ତର ବସ୍ତୁ
 ହୁଅନ୍ତି ଏମନ୍ତ ନୁହେଁ ଦେବେ ଉତ୍ତରପୁସ୍ତକ
 ବରଦିନୀ ସହାୟକ ବସ୍ତୁରେ ଅପଣା
 ପ୍ରସ୍ତବ ବସ୍ତୁ ବରଣାକୁ ଅନନ୍ତ ହୋଇ ବର-
 ଶାଈକୁ ହୁଅନ୍ତି । ଏମନ୍ତ ଦେଖାଏ ଉତ୍ତର ପୁସ୍ତକ
 ନାହିଁଉଦାର ସମ୍ଭାବନା ଉଣା ହୁଅଇ ଓ
 ତାକୁ ଉପାଦେୟା ଅନନ୍ତ ହୁଅଇ ଦେବେ
 ନାହିଁ ।

ଚନ୍ତୁ ଅନେମାନେ ଦାୟ ହୋଇ ଶାଈର
 ବରୁଅଛି ଯେ ବାସ୍ତୁଲ୍ୟାଦେବ ଶିକ୍ଷା ସଂଶାନ୍ତି
 ଅନାନ୍ୟ ବସ୍ତୁରେ ଦେବେ ତପୁର ହୋଇ
 ଦାର୍ଦ୍ଧିକ ରେଣୁ ଏ ପ୍ରାଣ ଦେଖିବ ତହିଁ ଦେଖା
 ଯାଇ ନାହିଁ ଉପଲକ୍ଷଣ ଅବେଦନ ସହରେ
 ଶୁଭାଶୁଭାୟ ସବୁ ଦେଖି ପ୍ରାଣ ଶୁଭାଶୁଭ-
 ରେ ଦେଖିଲେ ଯଥା—ମୁ ପ୍ରତ ଗୋଇଥିବା
 ଶୁଭାପୁସ୍ତକ ସବୁ ମଧ୍ୟ ଦଳିତ ଓ ବାଲିଆ
 ବଦ୍ୟାଶୁଭମାନଙ୍କରେ ଯେ ସବୁ ପ୍ରସ୍ତବ ପଠିତ
 ହେବାକୁ ବସ୍ତୁଯୋଗୀ ଅଛି ସେ ସବୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ
 ବରଣା ସହାୟେ ଗୋଟିଏ ଦିନିଆଁ ପ୍ରାଣ
 ବରଣା ଓ ସମୟରେ ଯେ ସବୁ ଶୁଭା
 ପୁସ୍ତକମାନ ବାସାକୁ ଥିବ ଉତ୍ତର ପୁସ୍ତକ
 ଶାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ଲାଭନାକୁ ସଂପୋଷକ
 ବରଣା ଶାଈ ଗୋଟିଏ ଦିନିଆଁ ବରୁର ବସା
 ରଣା । ଏ ପ୍ରତ ପ୍ରସ୍ତବର ପ୍ରକୃତ ଉଦେବ୍ୟ
 ପ୍ରତ ବସ୍ତୁମେଷୁ ବଦ୍ୟାନ୍ ଯତୋଚିତ ସମ୍ପଦ
 ବରଣର ପ୍ରାଣ ପାଇ ନାହିଁ । ତାହା ଉପ
 ଅବେଦନର ଉତ୍ତରରେ ଏହୁମାଣ ଅଛି ଯେ
 ଉତ୍ତର ପାଠପୁସ୍ତକର ଶାଈ ବରଣାଶାଈ
 ଯେତା ଦିନିଆଁ ବସ୍ତୁ ଅଛି ଶୁଭା ପାଠପୁସ୍ତକର
 ମଧ୍ୟ ତାହା ବରଣାଶାଈ ତାହାଙ୍କ ବିକ୍ଷା ଦଅ-
 ଶିବ । ଏହୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଉତ୍ତର ଦିନିଆଁ
 ସମସ୍ତ ସହା ଉତ୍ତର, ତପେ ନାସ ଦେଖାୟ
 ସଲ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଅତଏବ ଏ ଦିନିଆଁକୁ
 ଯେ ଉତ୍ତର ଦାର୍ଦ୍ଧିକ ବଦ୍ୟାଦ ଦେବ ଏମନ୍ତ ଅଛି
 ମାନ ତେବେ ନାହିଁ । ମାତୃକେଟ ଦେଖାଯାଏ
 ଉତ୍ତର ଶାବେବ ଏବଂ ଉତ୍ତର ଉଦବର ବନ୍ଧୁ-
 ଥିଲେ ଶୁଭାଶୁଭାୟ ବରୁ ପ୍ରସ୍ତାବାପାରେ
 ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକ ଦିନିଆଁ ସେନ୍ତୁ ବରଣାକୁ ଓ
 ସେହୁମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ସହରେ ଉତ୍ତର ଦାୟ
 ବରଣାକୁ । ଅନେମାନେ ବରଣା ବର୍ଣ୍ଣ ଯେ

ଭାବନାବର୍ଣ୍ଣାୟ ଯେ କବଚମେଣ୍ଡଳ କ୍ରମ
 ଦେଖାଇ ଦେଇ ଯାହିଲେ ପ୍ରସାଦପୁଷ୍ପ ପ୍ରକୃତ-
 ରେ ସଫଳ ହେବ ସେପରି ପରମପଣ ଉଲ୍ଲେଖ
 କରୁ ଅତି ଶ୍ରେଣୀ ଅବେଦନ ପସ ପଠାଉନ୍ତୁ ।
 ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅନୁମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବନ୍ଧ୍ୟାର
 ଓ କବଚ ଉନ୍ନତକାର ଗାହ୍ୟେଇ ଅନୁବନ୍ଧ୍ୟ
 ଅନୁଅଛି ଯେ ଉତ୍କଳରାଜା ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକର
 ଉପକରଣର ପ୍ରକାର ଶ୍ରେଣୀ ଓ ତାହାର ପ୍ରକୃତ
 କର୍ତ୍ତବ୍ୟା ବିଷୟରେ ଉଚ୍ଚଯୋଗୀ ହେଉନ୍ତୁ ।
 ଓଡ଼ିଶା ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକର ବିକାଶ ଚିନ୍ତା ଏଠାରେ
 ପୁଣି ସେଇ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟି ଏହାକ୍ରମାନ୍ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ
 ଉତ୍ତମପ୍ରକାରେ ଚାଲିଗଲେ ହେଉ ଅନୁମାନେ
 ପୁଣି ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ଅଛି ଯେ ଏ ସରକାର
 ସମସ୍ତ ସର୍ବଦା ଛଳ ଶିକ୍ଷାଦମିତାର ସର୍ବଦା
 ନିୟୁତ ନ କରନ୍ତୁ ଛଳ ହାତନମାନେ ଏହାକ
 ପ୍ରକ ଅନୁପୁ ଅନୁପୁ ଓ ଅକୃତଜ୍ଞ ବ୍ୟବହାର
 କରୁ ଅଛନ୍ତି । ଦେଉଁ ଜାଲଗଣ ଏମାନେ
 ଛଳ ସମିତୀର ସର୍ବଦା ହେବାକୁ ଅନୁପୁସ୍ତକ
 ଦେଲେ ଅନୁମାନେ ଛଳ ନ ପାଉଁ କିନ୍ତୁ
 ଏହାକ ନାନ ନ ଥିବାର ଏହି ପ୍ରକାର ହେଉ
 ଅଛି ଯେ ଏ ସମିତୀର ଅସ୍ତ୍ରୁ ଅଧ ନାହିଁ ଓ
 ଗୁଣକ୍ରମେଣ୍ଡ ସର୍ବଦା ନାହିଁ ହସ୍ତକୁ କର ଛାଡ଼ି
 ନିଅନ୍ତୁ କେତେକ କରଣ ଏମନ୍ତ ଗୋସଲ୍ଲେଖେ
 ବିଦାୟ ଦେବାରେ ବେଧ ହୁଅଇ ଏହାକ
 ପରପ୍ରମରେ ଛଳ ହାତନମାନେ ଅଧନା ବ୍ୟ-
 କ୍ରମେଣ୍ଡ ହସ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିବୁ । ସେ ଯାହା
 ହେଉ ଅନୁମାନେ ବିବେଚନା କରୁ ଯେ
 ଛଳର ଶିକ୍ଷାଦମିତାରେ ବଜ୍ରମାନ ଅନେକ
 ସର୍ବଦା ଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାକ୍ରମାନ୍ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ
 ହୋଇ ପାରେ କେବଳ କୌଣସିସର୍ବଦା ଏକଥା
 ଉତ୍ତମକ ହୋଇ ହେଲା ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମନୋମା ।

କଳ ପ୍ରୋତ୍ତରେ ଯେଉଁ ଦେଖି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
 ମନୋମା ସମ୍ପାଦ ବଦ୍ଧା ଗାଲ୍ଲେଖ ଛଳ ମିତ୍ରର
 ସାମୁବଳ ଚୌଧୁରୀର ଜାଲଗା ମନୋମା ଛଳ
 ହୋଇଅଛି । ଏ ମନୋମା ସ୍ୱୟଂ ସମ୍ପର୍କ କିଛି
 ଗୁଣର ବା ଅପାରାଧ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଏହିର
 ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଉତ୍କଳର (Depravity)
 ଓ ଏକ ବଡ଼ ଉତ୍କଳର ଉତ୍କଳ ଓ ନୀତି
 ବ୍ୟବହାର ପ୍ରକାର ହୋଇଥିବାର ବନ୍ଧ୍ୟକର୍ତ୍ତା
 ଅତି ଅକ୍ଷେପ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ଅନୁମାନେ
 ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସମସ୍ତକ୍ଷେପ ହୋଇ ଏ

ପ୍ରକଳ କେଶବାର ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଧ କରୁ ।
 ମନୋମାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ବାବର କହିବାନୁସାରେ
 ଏହି ଯେ ଦେଉବର୍ଣ୍ଣ ଦେବ ତାହାର ସ୍ତ୍ରୀ ଅନୁ-
 କୁଳାର ଜଣେ ବୃଷ୍ଟି ଓ ଦୁର୍ଘାତକାର ଭେଦକା
 ସଙ୍ଗେ ବନ୍ଧୁଗୁରୁ କରୁଥିବାର ସେ ଶୁଣିବାର
 ଛଳ ଉତ୍କଳର ପ୍ରକାର ଉତ୍କଳ ମଧ୍ୟରେ ବିଦାୟ
 ହେଲ ଛଳ ସ୍ତ୍ରୀ ଅପଣା ପତ୍ନୀ ବୁଝିଲେ ଅତି
 ରହିଲା । ଏଥିର ପ୍ରକାରକୁ ହୋଇ ଏହି ପୁର
 ହେଲ ଛଳ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଅପଣା ଦୋଷ ସ୍ତ୍ରୀକାର ଓ
 ଛଳ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ସଙ୍ଗେ ସର୍ବଦା କର
 ପାରିବ କିନ୍ତୁ ଅନୁକୂଳୀର ଏହା ନ କର
 ଅନୁକୂଳପୁରୁଷ ସଙ୍ଗେ ରୁଚି ହୋଇ ରହୁଲା ।
 ବାଳ ଏଥିର ସମ୍ପାଦ ପାଇ ଓ ଅତି ସ୍ତ୍ରୀ ନ
 ପାର ଭେଦକାମାନେ ଜାଲପ ହେବାର ମନ-
 ଦମା କି ଏହାମାନେ ଶୁଣିବନପାହେବଙ୍କୁ ଅପିତ
 ହେଲା । ଏ ମନୋମାରେ ଅନେକ ସାକ୍ଷୀ ଗୁଣ୍ଡା
 ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ସାହେବ ସ୍ୱୟଂ ସ୍ତ୍ରୀମୟ
 ଛଳକୁ କରୁଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବିଦାୟମୋକ୍ଷ
 ପ୍ରମାଣ ନ ଥିବାର ପ୍ରକାରକୁ ଗଣସ ଦେ-
 ରେ । ଏ ମନୋମାରେ ପ୍ରମାଣ ଦେବାରେ
 ଦୀନୀପକ୍ଷରୁ ଛଳକୁ ସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇ ନାହିଁ
 ଏମନ୍ତ ବି ପରପ୍ରକାରେ ଅପଣାର ଉତ୍କଳକୁ
 ସୁଖ ସାକ୍ଷୀ କଲ କିନ୍ତୁ ପୁଣିକାହାଣେବ ଅତି
 ପୁଣି ବ୍ୟବ କରୁଛୁ ପରପାତୀ ଗଣସ ପାଇଲା ।
 ଏ ଯୋଗୁଁ ଅନୁମାନେ ସାହେବଙ୍କ ବନ୍ଧୁକୁ
 ପ୍ରସଂସା କରୁଅଛୁ ।

ମନୋମାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଉପରେ କେଶବର
 ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନୁମାନେ ଅପଣାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
 ପ୍ରକ ପ୍ରକୃତ ହେଉଅଛି । କରୁଅଛୁ ବୋଲ-
 ନୁ ଏ ମନୋମା ପୁଣିକନନ ଅତି କରଣ
 ଏଥିର ଏକ ଗ୍ରାଣ୍ଡିଫାନ ପ୍ରକାରର ନିଗ୍ରାତରଣ
 ପ୍ରକାର ହେଉଅଛି ବି ଯାହା ଅତି ଅକ୍ଷେପର
 ବିଷୟ ଅଟଇ । ସେ ଏ ମନୋମାର ସମସ୍ତ
 ସାକ୍ଷୀ (ସ୍ତ୍ରୀ ସମସ୍ତେ ଗ୍ରାଣ୍ଡିଫାନ) ଛଳପ୍ରୋ-
 ଠାରେ କରୁଛୁ କରୁଅଛୁ । ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀ
 ଅତି ଛଳକୁ ସାକ୍ଷୀ-ଏମାନେ ପ୍ରକାରକୁ
 କୌଣସିସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଦିଅଇବା ଅନୁପ୍ରାୟରେ
 ଅନେକ ଅସମ୍ଭବ କରୁଅଛନ୍ତି । ୨ ଯୁ ଅତି
 ଅକୃତଜ୍ଞ ସାକ୍ଷୀ-ଏମାନେ ଅନେକ ସର୍ବଦା
 ଲୁଚାଇଦାବାକୁ ମିଥ୍ୟା କରୁଅଛନ୍ତି । ୩ ସୁ-ଅ-
 ଶୁକାରକାର ସାକ୍ଷୀ-ଏମାନେ ସତ ହେଉ ଅବା
 ମିତ୍ର ହେଉ କିଛି ନ ଜାଣିବାର କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ଏହିପ୍ରକାରରେ ମନୋମାର ପ୍ରକୃତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ

କୌଣସି ସାକ୍ଷୀଠାରୁ ନ ମିଳିଲ କିନ୍ତୁ ମନୋମା
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଥ୍ୟା ନୁହେଁ କେବଳ ବିଷୟସାକ୍ଷୀର
 ଅଭାବ । କୃଷିକ ସାହେବ ଏଥିର ସୁଖୀ
 ମୀମାଂସା କେଶ ଅନେକ ବିଷୟର ଛଳ
 କରୁଛୁ କେଉଁଠିକି ସେଗୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁବାକୁ
 ସୁତ ବା ସମୟ ନାହିଁ ସଂକ୍ଷେପରେ ବୋଲି-
 ବାର ଏହି ଯେ ସାକ୍ଷୀମାନେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ
 ସମସ୍ତକ୍ରମ ମିଥ୍ୟା କରୁଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ସେମା-
 ନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ସାକ୍ଷୀଠାରୁ ଓ ପ୍ରକାର
 ଗ୍ରାଣ୍ଡିଫାନ ଅଛନ୍ତି । ଅପଣା ! ବି ଦୁର୍ଘାତ ବ୍ୟ-
 ସାର ! ଏ ମନୋମା ଛଳା ବିକାରରେ ଗ୍ରାଣ୍ଡିଫାନୀ
 ଭ୍ରାଣ୍ଡିଫାନ ଅତି ପୁର ଛଳ ମନୋମା ହୋଇ
 ଯାଇଅଛି । ଏଥିର ତାରଣ ଏହିର ଅଧିକାଂଶ
 ଦେଖାୟ ଗ୍ରାଣ୍ଡିଫାନଙ୍କର ତାହାର ଶିକ୍ଷା ବା
 ଛଳ ନାହିଁ ଓ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ଯେ ସୁଦୟମ
 ଗୁଣକ ଉତ୍କଳ ବା ଅକ୍ଷେପକୁ ଅପଣା ଓ
 ସରକାରରେ ଉତ୍କଳ ସେମାନଙ୍କର ନାହିଁ
 ଅଧିକାନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନତା ଅଧିକ କିଛି
 ସେମାନେ ସ୍ୱାଧୀନତାର ବିକୃତ ବ୍ୟବହାର ତା-
 ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଯଥେଚ୍ଛାକ୍ଷେପ
 ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଗ୍ରାଣ୍ଡିଫାନ କେଲ ବେଲିକେଟ
 ସ୍ୱର୍ଗ ବିକ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ କେବଳ ଧର୍ମକ
 କେବଳପାଇଁ ଫିଡ଼ିଆବ ଅତିଏକ ଗ୍ରାଣ୍ଡିଫାନ-
 ମାନେ ଅଧିକ ହେବାର ଦେଖା କରୁଛୁ ତାହା
 ନ କେଲେ ସେମାନଙ୍କର ଗ୍ରାଣ୍ଡିଫାନ କେବାରେ
 ଛଳକୁ ଫଳ ନାହିଁ । କେବଳ ନ କୁଛି ଗ୍ରାଣ୍ଡିଫାନ
 କରୁବାର ସହସଂଖ ଅଟଇ ଅତିଏକ ପାବଣ
 ସାହେବଙ୍କୁ ଏକସମ୍ପଦରେ ସାବଧାନ ହେବାର
 ଉଚିତ ।

ଉତ୍କଳର ବିଷୟରେ ବିଷୟପତି ବୋଲନ୍ତି
 ଯେ ଅପାତୀ ତାହାକ ବିଷୟରେ ବନ୍ଧୁଗୁରୁ
 ଅସମ୍ଭବ ସ୍ତ୍ରୀକାର କରୁଅଛି ଏହି ବଥା ପ୍ରମାଣ
 ବାବେ ତାହାକୁ ମୁଦେଇ ସାକ୍ଷୀ ମାରିଅଛି ।
 ଏଥିକୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏ ମୋକଦ୍ଦମା ଉପସ୍ଥିତ
 ହେବାର ଗୁଣି ଅପାତୀ ତାହାକ ସଫଳ ପଶୁ-
 ଶ କରୁବାକୁ ଯାଇଥିଲ ମାତ୍ର ବାକୁ ସ୍ତ୍ରୀକାର ବିଷୟ-
 ରେ କିଛି କହ ନାହାନ୍ତି ଓ ସେ ଯେଉଁ
 ତୋକାନବଦୀ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ତାହା ତାହାକର
 ବ୍ୟବସାୟ ଦୃଷ୍ଟି ମର୍ଯ୍ୟାଦା । କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରମାଣ-
 ନାୟ ନୁହଇ ତାହାକ କେବେ ସୁଅକ୍ରମେ
 ବନ୍ଧୁ ହେବ । ଅନୁମାନେ ତୋକାନବଦୀର
 ମର୍ମ ଅବଗତ ହୋଇଅଛୁ ତହିଁ ରେ ଦେଖାଯାଏ
 ଯେ ଉତ୍କଳ ମହାପଦ୍ମ ବାବର ଉତ୍କଳଜନମା

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାମ୍ବାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଘାଟ

ସମ୍ବାଦ

ଘାଟର ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା । ମୁ । ଅକ୍ଷର ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶିତ । ପାଲ ଘାଟପାଲ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟଙ୍କା
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ଦର୍ଶକୁ ଟଙ୍କା
ମଫସଲ ପାଇଁ ଉପମାସୁଲ ଟଙ୍କା

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଦଳାଳ ବନ୍ଧୁପଦ ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଯେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେତେକ ଜଣ ସମ୍ବନ୍ଧ କଟକ
ଓ ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅଗାମୀ ଅକ୍ଟୋବର ମାସର
ପ୍ରଥମ ତାରିଖଠାରୁ କାଟକର ଏକ ବାଟକର
ଅଠକରେ ଅନ୍ୟ ଯେ ସବୁ କର ଦେବାର
ବ୍ୟୟ ଅଛି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ହେବାର ଆରମ୍ଭ
ହେବ ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜଣ ସମ୍ବନ୍ଧ କଟକ, ବାଲେଶ୍ଵର
ଓ ପୁରୀର ଗୋଟିଏକମିତି ନୁହଇ ମାସରେ
ସବୁ କର ଅଧିକ ଦିଏବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
କରୁଦେ ।

ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂସଦୀୟାରେ ଗ୍ରାସ୍ତ୍ରୀ କିମ୍ପା
ପାଦେବଙ୍କ ବୃଦ୍ଧରେ ଯାହା ଲେଖାଥିବ ତହିଁ-
ପ୍ରତି ବାଲେଶ୍ଵର ସଂବାଦକାରୀ କୋଲକ୍ତ ଯେ
“ଗ୍ରାସ୍ତ୍ରୀ କିମ୍ପାପାଦେବଙ୍କ ଠାରେ ଧୋଗାବେ-
ସ, ଚନ୍ଦ୍ରମାରେ କରକ ଦେବାକୁ ଅଟଇ”
ଅବଲକ ଚନ୍ଦ୍ରମାବୋଲି ଗରମାସ କରକ କିମ୍ପା-
କାରେ ଉଦୟ ହେବାର ଶୁଣିଅଛି ପ୍ରକୃତରେ
ତାହା ବେଶ୍ୟ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସମ୍ବାଦକାରୀଙ୍କର
ଜଣାଯାଏ ବାସ୍ତବରେ ସେପରି ଚନ୍ଦ୍ରମା ବାଲେ-
ଶ୍ଵରରେ ଉଦୟ ହୋଇଅଛି । ଉପାତ ଅପ୍ରେ-
ମାନେ ଏମନ୍ତ ପ୍ରକୃତର ଦାସ ହୋଇଅଛି ଯେ
ସେ ଚନ୍ଦ୍ରମାରେପଣୀ କଲକ ଦେଖୁଅଛି ।

ଗତ ସପ୍ତାହରେ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସ୍ତର ଗାସନ ଶିବେ-
ନାମୀ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଗୋଟି ଉତ୍କଳବା ମଜଦ-
ମାରେ ଚୁରଟକା ଅର୍ଥବସ୍ତୁ ହୋଇଥିବାର ଯେ
ଲେଖିଥିଲେ ତାହା ଭୁଲ ଅଟେ । ଏକଟକା
ଅର୍ଥବସ୍ତୁ ହୋଇଅଛି ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ମଂ-
ଥାବନୁମାରେ ଦିଗ୍ର ଦ ହୋଇ ଦଶହରାର
ମଂ ଥାଗୁରୁମାରେ ହୋଇ ଅଛି । ଉକ୍ତ ସମା-
ରେ କେତେ ଯେ ଯଦି ହେବ ସଂସାଧାରଣଙ୍କ
କାଟକରେ ଅବଗେଧ ଅଥବା ଅପଦକ୍ରମକ କାର୍ଯ୍ୟ
କରେ କେବେ ସେ ଦିଗ୍ରମାସୁ ହେବ । ଅଠକ-
ବେତ୍ତାମାନେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଏ ଅପଗ୍ରଧ ଚିତ୍ତ
ବାହାର ପ୍ରତି ପ୍ରକୃତରେ ଅବଗେଧ ବା ଅପଦ
ଦିଅବା ପ୍ରମାଣ ଅବଗ୍ୟକ କିନ୍ତୁ ଏ ମଜଦ-
ମାର ସରସର ବନ୍ଦୁ କୋଲ ଥିବାରୁ ଗାସିମା-
ନଙ୍କର ଲିପିକବ ସାକ୍ଷ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଥାନାରେ
କନକ୍ତବଲର ଉଚ୍ଚହାରର ପ୍ରକାଶ ଯେ କାହାର
କିନ୍ତୁ ସତ ବା ଅବଗେଧ ଉଦ୍ଦାୟ ହୋଇ
ନାହିଁ । ସେ କେବଳ କହେ ଯେ ମେଢ଼ଣ୍ଡର
ପାଦେବଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନତାରେ ସେ ଗୋଟି ଉତ୍କ-
ଳବା ସମ୍ବନ୍ଧି ଥିବନି ।

ତଥ୍ୟ ମାତ୍ରମେଣ୍ଟ କୋଲକ୍ତ ଯେ ଗୋଟି
ଉତ୍କଳବା କାର୍ଯ୍ୟ ଉକ୍ତଅଗ୍ର ଉପରେ ତିନି
ମାତ୍ରଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସଦ ବ୍ୟାପାର
ପାରେ । ଏ ଅତି ତମହାର ବନ୍ଦୁ ! ଗୋଟି
ଅନେକ ଉପରେ ଉତ୍କଳ ଚର୍ଚ୍ଚରେ ତପସ୍ଵ
ଦୋଷୀ ତମକଦ ଯେଉଁ ଦୋଷୀ ଗୋଟି ଦେଖି

ରମକବ ସେ ଅନେକ କଥାରେ ରମକବ ଯଥା
ଦେଉଳ ଥିବା, ପତାକା, ବାଜା ବା ବନ୍ଦୁଗଣ,
ଅନ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ପ୍ରକାର ବ୍ୟୟ;
ଏ ସବୁ ସ୍ତୁଲେ କି ଦିଗ୍ର ହେବ ? ମେଢ଼ା ଗର୍ଜି-
ଲେ ଯଦି ଦୋଷୀ ତମକେ କେବେ କି ଉକ୍ତ
ଦେବଙ୍କୁ ଦିଗ୍ର ଦିଅସିବ ? ଉତ୍କଳ ସାହେ-
ବଙ୍କର ଯେ ଦୋଷୀ ବଳିରେ ଯୋଗୁ ହୋଇ-
ଥାଏ ସେ ରମସାକ ଅଛନ୍ତି ଗୋଟି ଦିଗ୍ରରେ
ଦଳା ହୋଇଥାଏ ଓ ତାକୁ ଚୁରଟକା ଚୁରମା-
ପ୍ରେ ଅର୍ଥଥାନ୍ତି ଏସର ଦୋଷୀ ଦୁଷ୍ଟରେ ଏ
ଦିଗ୍ର ହୋଇଅଛି କି ? ଅମୂମାନଙ୍କ ବଦେତ-
ନାରେ ଏ ମଜଦମାରେ ବଶାଣ ଅଠକବନ୍ଦୁ
ଅଟେ ଓ ଏଥିର ଅପିଲ ହେବାର ଅବଗ୍ୟକ ।
ତଥ୍ୟ ମାତ୍ରମେଣ୍ଟ କୋଲ ଅନେକ ମଜଦମାରେ
ସୁଦୃଶ୍ୟ ଦେବାଯାଏ ଏ ମଜଦମାରେ କାହୁଁ
ଅନ୍ୟାସୁ ବନ୍ଦୁ ହେଲା ।

ରଥଯାତ୍ରା ।

ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅବ ଯେ ଅନୁବନ୍ଦ
ଭଳେ ଅମୂମାନଙ୍କ ଲେଖକଙ୍କୁ ବନ୍ଦୁର ରଥ-
ଯାତ୍ରା ପ୍ରତିକୂଳରେ ମନୁବ୍ୟ ଲେଖକ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକ ସମ୍ବନ୍ଧମାନ ପଠାଇଥିଲେ
ଓ ଉକ୍ତରେ ଲେଖିଥିଲେ ଯେ ରଥସବୁ ଦୃଷ୍ଟ-
ବାବାର ଓ ବର୍ତ୍ତମାନସେ କର୍ମାଣ ହୋଇଥିବା
ରୁ ଉଦ୍ଦାୟ ଅନେକ ବ୍ୟୟ ଦିବାର ସମ୍ଭାବନା

ଓ ଗାଧା ଉଠାଇଦେଲେ ଅନ୍ୟାୟରେ ଶୋ-
 ଉପାରେ କାରଣ ପ୍ରକୃତ ହୁଏ ଓ ଯେଉଁମାନେ
 ଏଥିରେ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କ ଚେଷ୍ଟା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
 ଅଟଇ । ବଳାନ୍ତପ୍ରସାରେ ରାଧାକୁ ଶୁଣୁ
 ନ ହେଲେ ଓ ଉତ୍କଳୀୟ ସଙ୍ଗେ ଘଟିବାର ଅପକା
 ନ ଥିଲେ ତାହା ଶ୍ରୀମାତାଙ୍କ ମାତୃପୁତ୍ରଙ୍କୁ
 ଅଜ୍ଞ ଦୟାମାୟ ଯାରେ । ମହାମାନ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
 ନରଥ ବୃଦ୍ଧବାଦେବ କି ସେ କୌଣସି ଧର୍ମପୁତ୍ର
 ଶିଳାକ ସଂସ୍ଥାପନା ନୁହନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତ ଉତ୍କଳୀୟର
 ଧର୍ମକୁ ସମାନତ୍ରମ ମାନ୍ୟ କରିବୁ ଉକ୍ତ ପକ୍ଷର
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲେଖାଅଛନ୍ତି କି ରାଧାକୁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
 ସଙ୍ଗେ ଘଟିବାର ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ଓ ଉକ୍ତରେ ଉପ
 ସ୍ଥେପ ହେବା ଅନାଦିଶ୍ୟକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଯେ-
 ଦେ ବୃଦ୍ଧବାଦେବ ହୁଅଇ ତାହା ମାତୃପୁତ୍ର ଓ
 ପୁତ୍ରପତ୍ନୀ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥତାରେ ଚିନ୍ତା-
 ରୁତ ହୋଇପାରେ । ମହାମାନ୍ୟ ପ୍ରଗତିଶିଳ୍ପ
 ସାହେବଙ୍କୁ ଏଥିପାଇଁ ଅନୁମୋଦନ ସହସ୍ର
 ଅନୁକାନ୍ତ ଦେଉଅଛୁ । ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରଗୁଣଦେବୁ
 ଦେବଲ ଲେଖକମାନଙ୍କୁ ମନୋରୁଚି ଶେଷିଏ
 ଅଧ୍ୟକ୍ଷରୁ ଚିନ୍ତାକର ହେଉ ଏମନ୍ତ ନୁହେ କିନ୍ତୁ
 ପ୍ରଗତିଶିଳ୍ପ ପ୍ରଗତିଶିଳ୍ପ ମାତୃପୁତ୍ର ଯେଉଁ ଉପାୟ
 ବହୁଦେଉଅଛନ୍ତି ତାହା ହାତକୋଳ ପୁରୁରେ
 ପ୍ରକାଶ ହେଲା । ସେଠା ମାତୃପୁତ୍ରବାଦେବ
 ଯେଉଁ ପୁତ୍ରଗୁଣଦେବ ଗତ ରାଧାଯା ଚିନ୍ତାକ
 କରୁଅଛନ୍ତି ତହିଁର ବକରଣ ଏଥରେ ପ୍ରଗ-
 ରୁତ ହୋଇଥିବା ଅନୁମାନଙ୍କ ପୁରୁଣୁ ସମ୍ପାଦ-
 ହାତୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ । ଶ୍ରୀମନ୍ତ୍ର
 ଅର୍ମତ୍ତମାତୃପୁତ୍ର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କାଳରେ ପୁରୁରେ
 ଏସବୁ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ଅପରାଧ ଅନୁକର
 ଶିଷ୍ୟ ଅଟଇ ଓ ସୁଯୋଗକୁ ସୁଯୋଗ୍ୟ ବାକୁ
 ରମପ୍ରସାଦସିଂହ ତାହାଙ୍କ ସିଂହପ୍ରାକାର ହୋଇ-
 ଅଛନ୍ତି । ଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୁରୁର ଯଥେଷ୍ଟ
 ମଙ୍ଗଳ ସଂପନ୍ନ ହେବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲକ୍ଷଣମାନ
 ଜଣାଯାଏ ।

ସ୍ତ୍ରୀ ଉପପତ୍ନୀ ।

ଏ ବୃଦ୍ଧବାଦେବ ମନ୍ତ୍ର ହେବାର ଉପପତ୍ନୀ
 ଚେଷ୍ଟା ଯାଏ । ଏଠାରେ ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟରେ
 ଏମନ୍ତ ଅନୁକର ତାଙ୍କ ଶୋଭାଅଛି ଯେ ବୃଦ୍ଧା
 ପ୍ରାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଗତ ପ୍ରକାଶ ଅଧି ସ୍ତ୍ରୀମାୟ
 ହାତମଳ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଶିଳ୍ପର ବଳପ୍ରଦତ୍ତ । ବହୁର
 କେନ୍ଦ୍ର ଲେଖ ଏହାଙ୍କର କଥା ସ୍ତ୍ରୀ ମାତୃକା
 ସମ୍ପା ସାହାଯ୍ୟ ବନ୍ଦ ନାହାନ୍ତି । ବାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେ-

ଶରେ ପ୍ରକାଶର ଏ ପକ୍ଷର ଶମତା କିନ୍ତା
 ସମସ୍ତର ମହାତ୍ମ୍ୟ ଅଟଇ ତଥାପ ଏହାର
 ବହୁ ସାହାଯ୍ୟ ହୁଏ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଦାରଣ
 ଅରୁ ବୃଦ୍ଧାଙ୍କ ପ୍ରକାଶଠାରେ ସେହିପ ଅନୁକରଣ
 ଲକ୍ଷଣ ଦେଉ ନାହିଁ । ଅନୁ ଏଥିର ଉକ୍ତବା-
 ରଣ ଏହିମାନ ଗୁଣିଅଛୁ ଯେ ବୃଦ୍ଧା ଅପଣା
 କମିତାଣର ପ୍ରକୃତ ଉପୁତ୍ର ଲାଭ କରିବା ମାନ-
 ସରେ ଅନ୍ୟାୟ ଜାରିର ସବୁ ରହିଲ ଓ
 ପ୍ରକାଶକ ପ୍ରକାଶ ଲୁପ୍ତି କରାଯିବ କର ଉଚିତ
 କର ବ୍ୟାଭାବକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ମାତ୍ର ପ୍ରକାଶର
 ତାହା ମନୋମାନ ହୋଇ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
 କର ଦେଶ ପତ୍ନୀ ବୋଲି ସେମାନେ ଏକମେଳ
 ହୋଇ ଏସବୁ ବଦଳାଉଣ ଦରପଛନ୍ତି । ଏ
 କାରଣ ଯେଦେ ଯଥାର୍ଥ ହୁଅଇ ତେବେ ବୃଦ୍ଧା-
 ଲକ୍ଷଣ ଦୋଷ ନାହିଁ । ସେ ଦେବର ଅପଣାର
 ଉଚିତ ଲାଭ ପାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛନ୍ତି ଓ
 ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ଦେହ ଏ ତାର୍ତ୍ତ୍ୟତାକୁ
 ଅପଣାକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାହୀନ ଜ୍ଞାନ କରଣ ସେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ-
 ଚର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇପାରେ । ଏକମେଳ
 ହୋଇ ଦେଲେ ତାଙ୍କ ଅନ୍ୟାୟ ଲାଭ କରନ୍ତେ ?
 ବୃଦ୍ଧା ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟାୟ ମେଲି ଲୁପ୍ତି ପାଗ
 ନାହାନ୍ତି ବୋଲି ତାହାଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଜଣାଯାଏ ଓ
 ସେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହେବାର ସିଦ୍ଧା ଅପଣା କମି-
 ତାଣ ଶୁଦ୍ଧ ଶ୍ରେଷ୍ଠକାଳରେ ଗରୁଣ ପତି-
 ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବଡ଼ ବୃଦ୍ଧାଙ୍କୁ ବସନ୍ତ ଯେ ପ୍ରାୟ
 ବର୍ଷେ ଦେବ ଏହି ଗୋଳମାଳ ଉପସ୍ଥିତ
 ଦେଲେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରାୟ ବାହ୍ୟମାନେ ତତ୍ତ୍ୱ
 ନ ବର ପ୍ରକାଶ ମୁହଁ ଦେଉଅଛନ୍ତି । କେନ୍ଦ୍ର
 ଅବା ବୋଲିବେ କି ବୃଦ୍ଧା ଯେଦେ ଅପଣା
 କମିତାଣକୁ ସୁମନୋକାରେ ଚଳାଇ ନ ଥାଉ
 ତେବେ ଦରକାରୀ ହାତମାନେ କି ବରଦେ
 ଏକ ଲେଖକ କଥା ସୁଦ୍ଧା ଏହାଙ୍କର ବର
 ନିବ । ଏ କଥା ଦେଲେ ପ୍ରମାଣରେ ବର
 ହେଲେଦେ ଉପପତ୍ନୀ ପ୍ରକାଶ ତାହା ଗୁଣି ନ
 ପାରେ କାରଣ ଉପପତ୍ନୀ ବୃଦ୍ଧା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହେବାର
 ହେଉ ସରକାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଦାରଣ ଏ ବ୍ୟକ୍ତି
 ନାବାଲ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ବୃଦ୍ଧା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର
 ସରକାର ଏହାଙ୍କର ଚିନ୍ତାକର ଉପପତ୍ନୀ
 ବହୁଦେଶ୍ୟରେ ଏହାଙ୍କୁ କରଣରେ ନେଇ
 ପ୍ରକାଶରେ ତଥାପ ଯେଦେ ଏହାଙ୍କୁ ଅପଣା
 ଶିଷ୍ୟ ବର୍ମ ଗୁଣିବା ବକାତେ ଉପସ୍ଥିତ ହେ
 ନ ଦେଲେ ତେବେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ବିଦା ଦେଉ-
 ଥିଲେ ? ଏହାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର ଯେମନ୍ତ

ସିଧୁକ କରୁଅଛନ୍ତି ତେମନ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ପା-
 ନତ୍ତ । ଗୁଣାକ ସିଦ୍ଧା ବର ସରକାର ମାତା-
 ଯାରେ ଶିଳ୍ପୀ ବୋଲି ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଏଦେ
 ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ବିଦ । ଅନୁମୋଦନ ବୋଧ
 କରୁ ସର୍ବତ୍ରମେତ୍ର ସୁନବାର ବହୁ ବରପାଇ
 ଏ କମିତାଣକୁ ବୋଧ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ଉଚିତ ଭଲ
 ଅଟଇ ।

ସର ଉପପତ୍ନୀ ବରଦତ୍ତ

ସର ଉପପତ୍ନୀ ପ୍ରାୟ ଯେତେ ଶୋଭା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
 ଏଥିକୁ ମାଳିକା ଲେଖା ଅନୁପାରେ ସର
 ଉପପତ୍ନୀ କି ନାହିଁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ବର ଉପପତ୍ନୀ
 ଏଥିର ଅଲେଖନା ଦରକାର ଅବଶ୍ୟକ ।
 ଅନୁମୋଦନ ଅନୁସନ୍ଧାନ କର ଅନେକ ଦେଶ-
 ଅଛି ଯେ ମାଳିକା ବାଦ୍ୟକୁ ଗିରୋଧାର୍ଯ୍ୟ କର
 ସମସ୍ତେ ସର ଉପପତ୍ନୀର କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ବାସ୍ତ-
 ବରେ ସରପୁତ୍ର ପ୍ରାୟ ଅନୁକର ଦେଉଅଛ
 ବଦେବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କି ସର ଉପପତ୍ନୀ
 ଏଥିରେ ମରଦେବ ବେଶାଯାଏ । ନାତାପୁ-
 ତାୟର ଲେଖ ନାନାମତ ବନ୍ଦୁ କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ଯଥା ସାମାନ୍ୟ ଦୁର୍ଗିର ଲେଖନାରେ କହନ୍ତି
 ଏବର୍ଷରେ ବସନ୍ତ ଅମ୍ବ ଫଳକାର (ଅମ୍ବକୁ
 ପରାଫଳ ବୋଲି ଲେଖି ଦେହ), ପ୍ରକାଶକେ
 ଦୋଳକୁ ଚିନ୍ତାକରଙ୍କୁ ଦୌଷ୍ଟ୍ୟ ଚିନ୍ତାକର
 ପ୍ରକୃତ ଉପାୟ ହେବାର, ମାରୁତ୍ୟାକମାନେ
 ବୋଲନ୍ତି ଉକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଚିନ୍ତାକର, ହୃଦ୍ଦେ-
 ବିମାନେ ବୋଲନ୍ତି ସେମାନେ କହିବୁ ଦେବାର
 ଓ ଅନୁମୋଦନ ବୋଲି ଶ୍ରୀମନ୍ତ୍ର ବଳିପୁର
 ରେବଦସା ସାହେବଙ୍କର ଗୋଟିଏ କଥା
 ଫଳକାର ସର ଉପପତ୍ନୀର ମାଳିକାକୁ ଦେଉ-
 ଅଛି । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବସନ୍ତରେ
 ହିନ୍ତୁ ବୋଲିବାର ଅନୁମୋଦନ ଅବଶ୍ୟକ
 ଜ୍ଞାନ କରୁଅଛୁ । ନୋହଲେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଅଧ୍ୟ-
 କ୍ଷାୟରେ ବୁଝାଯାଉଅଛି ।

ହୃଦ୍ଦେଶୀ ପକ୍ଷରେ ଅନୁମୋଦନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
 ସମ୍ପାଦ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବର୍ଷେ ଦେଉଅଛି କି
 ଯେଉଁମାନେ ଉକ୍ତବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଉକ୍ତର ଉପପତ୍ନୀ
 ସାଧନ ସମାପନ ଅପରାଧ ବ୍ୟସ୍ତ ହିଲେ । ତେ-
 ବେବେଲେ ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର ଦରକାରରେ ଯେ ପୁତ୍ର
 ସର ବୋଲିଥିଲ ଓ ଉକ୍ତର ଦାର୍ଯ୍ୟ ମହା ଅଜ୍ଞ-
 ମୂର୍ଖରେ ବୁଝିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମନ୍ତ ବହୁ
 ଦେଖିବାରେ ଅସୁ ନାହିଁ । ସରକୁ ଦାର୍ଯ୍ୟକା
 ଲାଭ ହେଲେବି ବୋଲିବାକୁ ଦେବ ଗାରଣ

ହୋଇବ ବସନ୍ତ ଓ ନେ ବସନ୍ତର ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ଏହି ସେବାଇ ବାରିଶ କି ? ବରଦର୍ଶ ପୁଣ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶାର କି ଏତେ ମନ ଦିଆଥିଲା ଯେ ଚନ୍ଦ୍ର ପାଇଁ ସମସ୍ତେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ ଓ ସରା ଉପରେ ସନ କର ଅପଣା ପ୍ରତିଷ୍ଠାପଣ ଦେ- ଗାଇଥିଲେ ? ଏବେ ବଣ ଭାଙ୍ଗାଣ ମନରେ ଦୃଢ଼ବିଶ୍ୱାସ ହେଲା ଯେ ଅତି ଓଡ଼ିଶାପାଇଁ ଚନ୍ଦ୍ରା କରୁବାର ନାହିଁ ଏହାର ଅବସ୍ଥା ସର୍ବପ୍ରକାରରେ ଉତ୍ତମ ହୋଇଅଛି ? ସରାମାନେ ସମସ୍ତେ କହିଲେ ହୋଇ ବସନ୍ତର ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତମତାର ଦୃଢ଼ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇ- ଅଛି କିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଶାର ଅବସ୍ଥା ଦେଖିଲେ ସେହି ସବୁ ପ୍ରକାର ପାଇଁ ନାହିଁ ବରଂ ବନ୍ଦ ସମ୍ଭାର ଅବସ୍ୟବତା ଅଧିକ ଅନୁଭବ ହେଉ- ଅଛି । ତେବେ ସେହି ସମ୍ଭାରର କାରଣ କି ? ଅନୁମାନଙ୍କର ଏହି ଅନୁମାନ ହେଉଅଛି ଯେ ସରାମାନେ ମାଲକା ବଥାକୁ ମତ ମଣି ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣିଅଛନ୍ତି ଯେ ସରାମାନ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ- ଅଛି ଅତି ସେମାନଙ୍କର ଜନ୍ମା କରୁବାର ହୋଇବି ବାରିଶ ନାହିଁ ।

ଯେତେବେଳେ ଏମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତା ସମ୍ଭାର ବସନ୍ତ ଅନୁମାନ ଥିଲା ତେତେବେଳେ ଅନୁ- ମାନଙ୍କ କର୍ମରେ ସାହେବ ଉପରେ ଯେ ଏ ସବୁ ନଗରରେ ଚଳିଥାଏ ସବୁ ସରା ଉପକାର ପ୍ରାଣ ନାହିଁ ସମସ୍ତେ ମିଶି ଉଦ୍ୟ ଉପରେ ଦାର୍ଯ୍ୟ ନ କଲେ କେଉଁ ରହୁବ ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ସେହି ସବୁ ମିଶାଇ ଏବେ କର- ବାକୁ ହେଲା କରୁଥିଲେ ଓ ଏବେ ନ ହେଲେ ସବୁ ନଷ୍ଟ ହେବ ଏହା ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସବୁ ସମ୍ଭାର ଏବେ ଦେଲ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କର୍ମରେ ମା- ହେବକ ବାବନ୍ଧି ଫଳଲା । ସୁତରାଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ହୋଇବି ସରା ଉପକାର ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ଅତିଏବ ଅନୁମାନେ ବୋଲି ଯେ ସରା ଅ- ଉପରେ ବସନ୍ତର ସାହେବକ ବଥାର ସତ ଉପସ୍ଥିତ ।

କେହି ବୋଲନ୍ତୁ ଯେ ଏବେକ କର୍ମକୁ ଶାସ୍ତ୍ର ନାହାନ୍ତି ବ୍ୟା ନାଲକର୍ମରେ କିଛି ଅଭ୍ୟାସର ନାହିଁ ଅତି ସରା କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ? ଏଥିକୁ ଉତ୍ତର ଏହା ଯେ କର୍ମକୁ ମାହେବ ନ ଥିଲେ ଉପକାର ସାହେବକ ଅଛନ୍ତି ଓ ନାଲ କଳକର ସମ୍ପର୍କରେ ଅଭ୍ୟାସର ନ ଥିଲେ ନାଲ ଗୋଲକା ସମ୍ପର୍କରେ ଅଛି ଏସର ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୁଣସ୍ତମେଣ୍ଡ ଅଭ୍ୟାସର

ପ୍ରଣାଳୀ ଅଧିକତର ପ୍ରତିଲିଖ କରୁବା ଉପେ- ଗରେ ଶାନ୍ତନୁକର୍ମଣୀ, ସେସକର୍ମଣୀ, ଶିକ୍ଷାକର୍ମଣୀ ପ୍ରଭୃତି ନିୟୁକ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏସବୁର ଦାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ଉତ୍ତମତର ନିବାର ହେବ ସେଥିପାଇଁ ଚୁଡ଼ିଷମାନଙ୍କୁ ଅନେକ କଥା ବୁଝାଇ କରୁବାର ଅଛି । ସରା ଉପକାର ଅତି ସମ୍ପର୍କରେ ଉପସ୍ଥିତଙ୍କର ଯେତେ ଜ୍ଞେଣ ହୋଇଅଛି ତାହା ଜାଣିବା ଓ ଚନ୍ଦ୍ରର ସେମାନଙ୍କୁ ଉପକାର କରୁବାର ଉପାୟ କରୁବାର ଅଛି । ଏ- ଉପକାର ଓଡ଼ିଶାର ସାମାଜିକ ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଉନ୍ନତ ଅନେକପ୍ରକାରରେ ଗାଧୁବାର ପ୍ରୟୋ- ଜନ ହୋଇଅଛି ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ସରାର ଦାର୍ଯ୍ୟ କିଛି ନାହିଁ ବୋଲି କିଏ ଗ୍ରାହୀତ କରବ ?

ଶିକ୍ଷାକାରର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ଏ ମନରୁ ମନମାନ ହୁଇବ ଗରା ବାସିକ ସରାରେ ଶାସ୍ତ୍ରର ଉପକାର ଗାହେବ ସରାମାନ, ସର୍ବମାନଙ୍କୁ ଯେ ଉପଦେଶମାନ ଦେଇଥିଲେ ଚନ୍ଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଏ ଦେଶରେ କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟର ଉନ୍ନତ ଗାଧନ କରାନ୍ ଲୋକଙ୍କର ବିଶେଷ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ବ୍ୟକ୍ତି କରୁଥିଲେ । ଯାହେବ ପ୍ରଗ- ସିଦ୍ଧି ବୋଲିଲେ ଯେ ଗଲ ଲୋକସଂଖ୍ୟାର ଜଣାଯାଏ ସେ ବିଦ୍ୟାର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ସୁ- ପ୍ରାଣ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ କରୁଅଛି ଓ ଏହାକୁ ଗାଧନ ଯୋଗ୍ୟା ପାଇଁ ଗୁଣର ଏମନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନ ହୋଇଅଛି ଯେ ଗୁଣିମାନେ କର୍ମକାଳେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ବୁଲୁ ଅଛନ୍ତି କିମି ମିଲୁ ନାହିଁ । ସର- ବାସୀ ନାଲକ କଳ ପ୍ରାପ୍ତିର ସୁବିଧା ହେବାର ଯେଉଁ କର୍ମରେ ଗୁଣ ହେବାର ଅପା ନ ଥିଲା ତାହା ମଧ୍ୟ କର୍ମଣ ହେଲାଣି ସୁବେ ସମୟ ସମ- ପୂର୍ବେ ଚୁଡ଼ିଷ ପତି ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଉପା କରୁଥିଲ ଏଣିକ ନାଲକାଳେ ଅତି କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଉପ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରୟୋଜନାମୟରେ ଫସଲ ଉତ୍ତମ ନ ହେଲେ ନିବାର ହେବାର କଠିନ, ଫସଲ ବୃଦ୍ଧିର ଉପାୟ ଅଧିକ କିମି ଗୁଣକରକାରୀକୁ ହୋଇ ନ ପାରେ ବାରିଶ କିମି ମିଲକାରୁ ନାହିଁ ତେବେ ଏହି କର୍ମରେ ଯେପ୍ରକାରେ ଅଧିକ ଗନ୍ଧ ହୋଇ ପାରେ ଚନ୍ଦ୍ରର ଚେଷ୍ଟା କରୁବା ଅବସ୍ୟକ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଞ୍ଚାନଗାସୁର ଶାନ୍ତାନ୍ତରେ ଉତ୍ତମପ୍ରକାର ଗୁଣ କରୁବା ଓ କଳ ଓ ଗଜଗାନ୍ କୁମିର ଉତ୍ତମ ପଦ୍ଧି ବୃଦ୍ଧି କରୁବାର ଯେ ସମସ୍ତ ଉପାୟ ହୋଇଅଛି ସେ ସବୁ ଅବନିମ୍ନ କଲେ ବର୍ତ୍ତ-

ମାନ ସେଉଁ କର୍ମରେ ଯେତେ ଫସଲ ହେଉ- ଅଛି ଚନ୍ଦ୍ରର କି ଗୁଣ କି କିମି ଗୁଣ ହୋଇପାରେ ଉତ୍ତମତର ଏ ସବୁ ଉପାୟ ବସନ୍ତରେ ମିଶି- ବାର ଅବସ୍ୟକ ତାହା ହେଲେ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତତର ଅପଣାର ଓ ସମାଜର ଉତ୍ତମତା ହେବେ ।

ଶାସ୍ତ୍ରର ସରାମାନ ମହାନତର ଉପକାର ଲାଭିତ ଉପଦେଶ ଯେ ଅତି ସୁନ୍ଦର ଚନ୍ଦ୍ରରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କର୍ମଣିକର ସୁରମାନଙ୍କୁ ସେହି ସିଦ୍ଧା ବଥା ପାଇଅଛି ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଉପ- ଉପଦେଶ ଦାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଧିକ ଏମନ୍ତ ଅନୁମା- ନଙ୍କୁ ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରକାର ଉନ୍ନତ ସାଧନ ସକାଳେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ବଞ୍ଚାନ ଗାଧୁ ଅଧ୍ୟାୟର ଅବସ୍ୟକ କିନ୍ତୁ ସୁରମାନେ ତାହା ପାଉହେଲେ ଯାଉ ନାହାନ୍ତି ବ୍ୟା ବ୍ୟା- ଲୟର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଣାଳୀ ସେହି ସରାମାନେ । ଶ- ଶ୍ଟିମେଣ୍ଡ ଏହାକୁ ଅଧିକ ଶିକ୍ଷାକାରୀ ମନାକର ଅଛନ୍ତି କାରଣ ଅଧିକ ଶିକ୍ଷାଲେ ବଡ଼ ଗୁଣର କୋଟ ବୁଲିବେ ଅବସ୍ୟକ କରୁବାର ଚନ୍ଦ୍ର ହେବେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ନ ଶିକ୍ଷିଲେ ଯେ କଦାଚ ଶାସ୍ତ୍ରର ଉପକାର ପାହେବକ ଅପା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ନାହିଁ ଓ ବଦ୍ୟାଦାନର କୁଣ୍ଡମାସ ଫଳ ହେବ ନାହିଁ ଏହା କରୁଥିଲେ ହୋଇ- ଯାଇ ପାରେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଶର ଅଧିକ ଶିକ୍ଷାରେ ଅଧିକ ରହିଅଛି । ଶାସ୍ତ୍ରମେଣ୍ଡ କି ଉଦ୍ଦେଶରେ ବିଦ୍ୟାଦାନ ଦେବାକୁ ଏତେ ବ୍ୟସ୍ତ ଓ ବ୍ୟସ୍ତଗାଳୀ ବୋଲି ଅଛନ୍ତି ତାହା ଗୁଣିବାର ଲୋକ ମୋହସଲରେ କରୁବ ଓ ବିଦ୍ୟାଦାନ- ଶାସ୍ତ୍ର ମନୁଷ୍ୟର ଉନ୍ନତ ହୋଇପାରେ ଏହା ଯେ ଦେଲୁ ଉପାଧି କରନ୍ତୁ ଅତି ସନ୍ଦେହର ପୁଲ । ଏଠାରେକେ ଏହାକି ଶାନ୍ତି ଯେ ବହୁତ ପଡ଼ିଲେ ବୈଦେହ୍ୟର ବିଳାସ ପ୍ରକାର ଅର୍ଥ କରୁବାର ଓ ଅଳ୍ପ ପଡ଼ିଲେ ବିଦ୍ୟାଦାନ ଦାର୍ଯ୍ୟ ଭଲତର ଗୁଣିବା ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ଚନ୍ଦ୍ରଏବ ଅଧ୍ୟାୟ ଉପକାର ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିବାର ଶମଭା ବୁଧର ବିଦ୍ୟାଦାନ କୁମିରେ ଅଧିକ ଗନ୍ଧ ଫଳେ ବ୍ୟ- ଗାଧୁରେ ଅଧିକ ଲର ହୁଏ ବ୍ୟା ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅଧିକ ଦାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ଏ ଦେଶାଧି ହେତେଲେବ ଏହା ବିଶାସ କରନ୍ତୁ ବରଂ ବିଦ୍ୟାକୁ ବ୍ୟସ୍ୟା- ସୁର ବିଦ୍ୟା କୋର ଦାର୍ଯ୍ୟତା ଏଠାରେକେ ସୁର କରୁବାର ପ୍ରକାର ହୁଅଇ । ଯାହାକୁ ଲେଖି ପଡ଼ି ଅପର ନାହିଁ ବୋଲି କିନ୍ତୁ ଓ ଯେ ଓଡ଼ିଏ ଗୁଣାଲିରେ ଲେଖି ପଡ଼ି ଶିକ୍ଷାଅଛି

ଅତିରିକ୍ତ

ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟ ଚା * ରାଜ୍ୟ ମତେ ଜୁଲାଇ ସନ ୧୮୭୩ ମସିହା ।

ପେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ।

✓ ଶାସ୍ତ୍ର ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟ ଚାରିପଟ

ମନୋରଞ୍ଜନ

କଳ୍ପସୁଖର ନବନିର୍ମଳ

ପଢ଼ାଏ !

ଅପେକ୍ଷାରେ କେତେକ ନିଶାନରାଜ୍ୟମାନ-
 କଠାର ପ୍ରାୟ ହେଲୁ କଟକପ୍ରଦେଶର ଉତ୍କଳ-
 ରାଜ୍ୟର ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର ଉତ୍କଳ ଉଚ୍ଚ ପୁନଃ
 କଟକର ହସ୍ତାକ୍ଷର ପତା ଯିବାର ହେବ ।
 ଏହିପରି ଶୁଣି ପ୍ରୋକ୍ସମାନ ହେଉଅଛୁ ପୁଣି
 ଯେଉଁମାନେ ବଦଳି କରୁଥିଲେ ଓଡ଼ିଆରାଜ୍ୟରେ
 ପୁଣି ନାହିଁ ମଧ୍ୟ ଲାଭା ଅଭାବ ପ୍ରଦେଶର
 ଲାଭା ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେମାଜର ଯଥାର୍ଥ ଯୋଗଦାନ
 ପରଦେଶମାନ ହେଲେହେଁ ଅପ୍ରମାଣକର
 ମାନବର ବଳେହୁଣ୍ଡନ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଚାହା
 ଦାର୍ଯ୍ୟପଦକୁ ହେଉ ନାହିଁ । ଯାହା
 କେଉଁ ଅପେକ୍ଷାରେ ବୋଲି ଯଦି ଗଞ୍ଜାମଜିଲ୍ଲାର
 କେତେକ ପଦ୍ୟ ପୁସ୍ତକ କଟକ ପ୍ରଦେଶରେ
 ଅତି କଟକ ପ୍ରଦେଶର କେତେକ ପଦ୍ୟପୁସ୍ତକ
 ଗଞ୍ଜାମଜିଲ୍ଲାର ବହୁକାଳର ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇ
 ଅପୁଅନ୍ତ ଏକ ଗଞ୍ଜାମଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରାୟ ବଦ୍ୟାଲି-
 ସ୍ୱର ଅଧ୍ୟୟନ କାର୍ଯ୍ୟ କଟକ ଓ ପୁରୀଜିଲ୍ଲାର
 ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ପୁରୀଜିଲ୍ଲାର ଉଚ୍ଚ-
 ନିଧାରେ ଅନେକ ବଦ୍ୟାବଧି ତଳି ଅପୁଅନ୍ତ
 କେତେ (ବାବୁର ଲକ୍ଷା ଓ ପ୍ରଚଳିତ ପୁସ୍ତକ
 ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଗଞ୍ଜାମଜିଲ୍ଲାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଗତ)
 ଲାଭାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅତି ବୋଲି କେତେକେକେ
 ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ କେବଳ ପଞ୍ଜାମ ନେବା
 ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବହୁ ହେଉଅଛୁ ସେମାନେ ପୁର
 ଚାହୁଁଥାନ୍ତା ନା (ବଦ୍ୟା ବହୁକାଳ ଗଞ୍ଜାମ ନାହିଁ)

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କଠାରୁ ଶିକ୍ଷି ଓଡ଼ିଆରେ ବିଭକ୍ତ
 ବିଶାଳତା ଅଭିପ୍ରାୟ ବଦ୍ୟାବଧି ବଦେଇ
 ଅନ୍ୟ ବହୁ ନୂତନ ଗଞ୍ଜାମଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରାୟକାଳକୁ
 ପୁଣି ଗୁଜରାଟର ମାତଳରେ ସବୁପେ
 ରକାଶି ଥିବା ସମ୍ଭବ ସେପରି ତ ଥିବାର ଓଡ଼ିଆ
 ଲେଖା ପଢ଼ାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଭାବ ନାହିଁ ସେ-
 ହେଲୁ କଟକର ଉଚ୍ଚପଦ୍ୟ ପ୍ରାୟ କେତେକ
 ବଦ୍ୟାବଧି ପଦିକା ତଳି ବୋଧ ହେଉଅଛି ।

କେତେକକଣ ଓଡ଼ିଆ ।

ଉପଯୋଗୀ ।

ଏଥିପ୍ରକାଶ ପ୍ରାୟକାଳ ବହୁ ଲେଖିଅଛୁ
 ଓ ମେତ୍ରବନ ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟର କର୍ମ ନିବାର ନ ହୋ-
 ଉଥିବା ପ୍ରକାର ଗ୍ରହଣ ଅଭିମତ୍ୟୁ ଯାହେବ ବ-
 ତାଙ୍କ ଉପରେ ୫୦୦୦ କରମାନା କର କରୁଥିଲେ
 ସେ ଯଦି ଏହିପରି ଅଧ୍ୟାୟକାଳା କଳନାଥଙ୍କର
 ଶିକ୍ଷାମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ଉପରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
 ବ୍ୟୟରେ ଦେଖାଯାଏ କେବେ ପ୍ରକାଶକ ବୋଧ
 ସକାଶେ ଅପେକ୍ଷାକୁ ୫୦୦୦ କାର୍ଯ୍ୟ କମ
 କରମାନା କରୁ ନାହିଁ ଓ ପ୍ରକାଶକ ଯେତେ-
 ବେଳେ ଯେଉଁ ମାତ୍ର ଶେଷ ହେବ କିମ୍ବା
 ଯେଉଁ କର୍ମ ସମାପନ ହେବ ତହିଁର ଏତକ
 ଅମ୍ଭଠାରେ ଦେବ ଏହିପରି ହୁକୁମ ହେଉ
 ହସ୍ତାକ୍ଷୀ କେବାର ବାବୁ ଓ ଅପରାଧରାଜ୍ୟ
 ଅନୁବନ୍ଧନ ନେବା ସକାଶେ କହୁଥିଲେ ।
 ପ୍ରକାଶକ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ମାତ୍ର ବିଭାଗ
 ଯାହିମାନେ ଓ ଅପରାଧାରାଜ୍ୟମାନେ ଅନା-
 ସ୍ୱାସରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ଅଭିପ୍ରାୟେ ଅହାର
 ହେବ । ନବଯୌବନ ଦିନ ଗୁଣ ଏବଦ୍ୟା
 ସମୟରେ ବର୍ତ୍ତନ ସକାଶେ କଦା ଫିକିରାର
 ଦୁରୁମ ଦେଇ ଦୟାକୀ ନାହିଁ କେବାର ନାଧ
 ବିର ଓ ନିଜକିଶୋର ନିଧ ଓ କେତେକ

ଅମଳମାନେ ଓ ପୁଲିସ୍ ଏମାନଙ୍କୁ ଗାନାଦ
 ପ୍ରାୟରେ ଦେଉଳ ମଧ୍ୟରେ ରହି ଅଭିପ୍ରାୟେ
 ଯାହିମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବା ସକାଶେ କିମ୍ବା
 ବରୁଥିଲେ । ସମସ୍ତେ ଉପଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଏବଦ୍ୟା
 ସମୟରେ ପୁଣି ଫିକିର ଉଚ୍ଚ ସମୟଠାରୁ
 ପରଦେଶ ଦିବା ଓ ୧୫ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ ଏକ-
 ଲକ୍ଷ ଲେଖକ ଅଭିପ୍ରାୟେ ବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିଲେ
 ଏବଦ୍ୟ ପୁଲିସ୍ କର୍ମ ଅଭ୍ୟାସର ଦେଖାଯାଉ
 ନାହିଁ ଯେହେତୁ ହାତମାନେ ଓ ସରକାରୀ
 ଅମଳମାନେ ଉପଯୁକ୍ତ ଥିବାର ସେମାନଙ୍କର
 ସାତସ ହେଲା ନାହିଁ । ଗୁଣ୍ଡମଦନ ଦିବା
 ଅପରାଧ ଠିକ୍ ୧୫୩୩ ସମୟରେ ଉଚ୍ଚପଦ୍ୟର
 ଯାହ ଉପ ଉପରେ ପହଞ୍ଚି କେତେ କର ବସିଲେ
 ଓ ଦର୍ଶନାକାଂକ୍ଷୀ ପ୍ରାୟ ଅନା କେବେ ନିଜାର
 କୋଳ ଉପଯୁକ୍ତ ଥିଲେ ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ଶାଠିଏ ସଦୃଶ
 ହଜାର ପ୍ରାୟ ବଦ୍ୟାଦେଶୀ ଯାଣ ହେବେ ମାତ୍ର
 ଏସମସ୍ତ ଯାଣ ଉପସଦରେ ଓ ଅଧିକ ନୋ-
 ଶାଳ ବନା ବର୍ତ୍ତନ ତର ପ୍ରାୟ ନଗରର ପ୍ରକା-
 ଶମନ କରୁଅଛନ୍ତି । ମହାପ୍ରଭୁ ଉପରେ ବସିବା
 ପରେ ତାଙ୍କୁ ଶାହେଦ, କଲଚର ଶାହେଦ,
 ପୁଲିସ୍ ଶାହେଦ ଓ ଅଗ୍ନିଶୁଖ ଶାହେଦ ଏ ଗୁରୁ
 ଶାହେଦ ଲୋକାରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଘୋଡ଼ା ଚଢ଼ି
 ଅଧି ପ୍ରକେଶ ହୋଇ ମହାପ୍ରଭୁ ଓ ଯାହିମା-
 ନଙ୍କର ଅନନୋଗ୍ରହ ଦେଖି ଫେରି ଗଲେ ।
 ଗୁଣ୍ଡମଦନ ଦିନ ଗୁଣ୍ଡମଦନ ଓ ପରେ ଗୁଣ୍ଡ-
 ମଦନ ରାଜି ଏହି ଉପଦାନ ମଧ୍ୟରେ ଶାହେଦଙ୍କର
 ଉପଦେଶର ଉପାଶା ହୋଇ ମହାପ୍ରଭୁ ଉପଦାନ
 ଦିନ ଗୁଣ୍ଡମଦନ ସମୟରେ ପହଞ୍ଚି କେତେ କର
 ଗୁଣ୍ଡମଦନରେ ପ୍ରଦେଶ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏ ବ-
 ସ୍ୟରେ ଏଠାର ଉଚ୍ଚ ଓ ଅପରାଧାରାଜ୍ୟ
 ଲେଖମାନେ ଅଭିମତ୍ୟୁ ଶାହେଦଙ୍କର ପ୍ରମ-
 କରୁଅଛନ୍ତି ଓ କରୁଥି ଯେ ପ୍ରାୟ ୧୫ ଓ

ହେଲା ଏମନ୍ତ ନାଚ ଓ ଦର୍ପଣ ଓ ଉଥ ଗାସ୍ତ
 ଧରା ହେବାର ଦେଖା ନ ଥିଲା ଓ ଏ ସମ
 ଅରମ୍ଭ ୦ ସାହେବ ଅସିବାକୁ ୧୫ । ୨୦ ବରଷ
 ଗର ବସନ୍ତ ମାତା ବ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସାହେବ ଓ
 ଗାକୁ ମାଲମଣି ବ୍ରହ୍ମ ଡେପୁଟିକଲେକ୍ଟରଙ୍କ
 ସମୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଥିଲେ କାହା ସୁକରୁଥିବନ
 ହେବ । ଯଦ୍ୟଦି ବ ଏଠାର ସମସ୍ତ ଲୋକ
 ଚିତ୍ତ ସାହେବଙ୍କ ବଦଳିଲେ ଶତାନ୍ତ ଚୁଟ
 ପ୍ରଦାତ କର ଚାହାନ୍ତେ ପ୍ରକାଶନନ ସଦାଗେ
 ଗବର୍ତ୍ତମେନ୍ଦୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର
 ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଚାଲୁ ଯେ ବିଭବ
 ସାହେବ ନ ଥିବି ଯଦି ଏହି ସାହେବ କିଛିବନ
 ଥାନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କ ଦେହର ଅନେକ ମଙ୍ଗଳ
 ହେବ । ଉପସ୍ଥିତ ବସନ୍ତମାନଙ୍କରେ ଅନୁ-

ମାନେ ଏଠାର ଦଲେକ୍ଟରଙ୍କ ବିରାଡ଼ାପାର
 ବାକୁ ସମସ୍ତମାନ ସିଂହଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ
 ଶାନ୍ତ ରହି ନ ଯାନ୍ତି ଯେହେତୁ ସେ ଅନେକ
 ଯତ୍ନ କର ସାହେବଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବସନ୍ତ ଜଣାଇ
 ଓ ହସିଲ ବ ହେବ କାହା କହୁ ଉଲ୍ଲ କର୍ମ ସମାପ-
 ନରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣମାସ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ରୀବାସ ବରଅକ୍ଷୟ
 ଅନୁମାନେ ଛଲର ମାତ୍ରହେତୁ ଓ ଉତ୍ତମା ପ୍ରଦେ-
 ସର କମିଶନର ସାହେବଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ
 ଯେ ସେମାନେ ଯଦି ଦେହଲର ଚତୁର୍ଦ୍ଧାକାରଣ
 କର୍ମରେ ବାକୁ ସମସ୍ତମାନ ସିଂହଙ୍କୁ ସରକାର
 ଭରତର ବସନ୍ତ କରନ୍ତି ଓ ଚାଲିବା ସାବଧ
 ଚାଲିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଗାଉଳ ଦାମଲ ବର
 ନୁହଇ ଲୋକ ରଖାନ୍ତି ତେବେ ସମସ୍ତ କର୍ମ
 ସୁଖରୁପେ ଶାନ୍ତ ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

କ ଅର୍ଦ୍ଧସ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ ସହର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ
 ମଧ୍ୟରୁ ଦେହ ବୌଦ୍ଧି ଚୁର୍ଣ୍ଣର ଦ୍ରବ୍ୟ ପାଇବାର
 ସେହି ପୁଣ୍ୟ ସେଥିରେ ଯାକୁ ରହନ୍ତି ନାହିଁ ।
 ଗୋରୁଧା ବାଜଗୋର ଭର ବୌଦ୍ଧି ଶ୍ରୀଲୋକ
 ଯାଦିର କୁଟମର୍ଦନ ବର ଦେବାକୁ ଚାଲୁ ବୁର
 ମାତ ମିଥ୍ୟ ଦୋଇଅଛି । ଏକବ୍ୟକ୍ତି ଉଥ
 ଉପରେ ଏକ ସର୍ବିମା ସାଲୋକର ବାମକୁ
 ଅଲଙ୍କାର ହବସରେ ଛଣ୍ଡାଇ ନେଉଥିବାର
 ଥରୁ ପତ୍ର ଏକମାସ ବବଦ ହୋଇଅଛି । ଏହି
 ପର ଅନେକ—

ଜ ୧ ରମ ମାତେ ପୁଣାଇ } ବର୍ତ୍ତୁ ବର୍ଷ ।
 ସନ ୧୮୭୦ ମସିହା }

ମଲସବ ଦେବ